

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΔΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΕΠΙΣΗΜΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Γραφεία : Ξενοφώντος 15α
Αθήνα 118

Συντάσσεται από Έπιτροπή

αποτελούμενη από μέλη του

Διοικητικού Συμβουλίου

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

Αριθ. φύλλου 788

Αθήνα 1 Μαρτίου 1976

Συνάδελφε,

Ο Κλάδος σε καλεί και πάλι στις Ιστορικές συνδικαλιστικές του επάλξεις!

Όπου κι' αν υπηρετήσεις, στην πόλη ή στο χωριό, στο βουνό ή στον κάμπο,

κα λ ε ί σ α ι

να δώσεις και πάλι το παρόν στο προσκλητήριο του Κλάδου σου και ν' αγωνιστής τόν τίμιο και ενάρετο αγώνα, που διεξάγει ο δάσκαλος, για δικαιοσύνη και ίση μεταχείριση.

Θ' αγωνιστής:

1) Για την άναγνώριση του δικαιώματος της υπερωριακής απασχόλησης, που σημαίνει δίκαιη και λογική αξιολόγηση και άποτίμηση του έργου σου!

2) Για τη χορήγηση του ειδικού επιδόματος του Ν. 22/75 - τών 1,200 δραχ. - από το οποίο με τόσο μεθοδευμένη νομοθέτηση, εξαιρούνται μόνο οι δάσκαλοι και οι νηπιαγωγοί!

Συνάδελφε,

Η Ισότητα και η δικαιοσύνη είναι άρετές της Δημοκρατίας.

Όποιος αγωνίζεται γι' αυτές, υπερασπίζεται την ύπαρξη της ίδιας της Δημοκρατίας.

Συνάδελφε,

● Στις 17 του Μάρτη θ' ανηδράσης με θάρρος στην υποτίμηση του έργου σου!

● Θ' αντισταθής με γενναιότητα στον παραγκωνισμό που σου γίνεται!

● Θ' άρνηθής με υπερηφάνεια την περιφρόνηση, που γίνεται σε θάρρος της προσωπικότητάς σου, της υπερωριακής σου προσφοράς και της κοινωνικής σου άποστολής!

Ζητούμε από τη Κυβέρνηση:

● Να εγκαταλείψη την τακτική τών διακρίσεων.

● Να παραδεχτεί, ότι και ο δάσκαλος έχει τα ίδια δικαιώματα με τους άλλους υπαλλήλους.

● Να σταματήσει να φορτώνη στο δάσκαλο τις μεγαλύτερες υποχρεώσεις και τα βαρύτερα καθήκοντα και να τόν άμείδη με τις μικρότερες άποδοχές.

Η ύπομονή και η άναμονή έχουν ξεπεράσει κάθε όριο!

Όλοι στον αγώνα!

Ο Δάσκαλος Τα προβλήματα του και οι σημερινές διαμαρτυρίες του

Όταν δύο ή περισσότεροι άνθρωποι εργάζονται στην ίδια εργασία και υπηρετούν τόν ίδιο σκοπό, έπόμενο και φυσικό είναι να συγκρίνονται μεταξύ τους, για να κρίνουν τόν έργοδότη, αν αντιμετώπιζε όλους τούς εργαζόμενους με πνεύμα Ισότητας, δικαιοσύνης και άμεροληψίας.

Και έπειδή, σε τέτοιες περιπτώσεις, η σύγκριση οδηγεί στη δικαιότερη κρίση, συγκρίνουν τις μεταξύ τους διαφορές που υπάρχουν, στα προσόντα τους, στις άρες εργασίας τους, στις συνθήκες κάτω από τις οποίες εργάζονται, στις δυσκολίες που καθένας συναντάει στη δουλειά του, στα μέσα που του προσφέρει ο έργοδότης για να φέρη σε πέρας τήν άποστολή του και γενικά σ' ότι άλλο παρουσιάζει διαφορές και μπορεί να γίνη σύγκριση.

Ο δάσκαλος, μέσα στην περιοχή της γενικής εκπαίδευσης, σηκώνει τα περισσότερα θάρη της παιδείας και σημειώνει τη μεγαλύτερη συμβολή στην εύαισθητή αυτή έθνική και κοινωνική έπαλη.

Δουλεύει τις περισσότερες άρες μέσα στην αθουσα χρειάζεται τις περισσότερες άρες, από όλους τούς εκπαιδευτικούς, για τήν προπαρασκευή του πάνω στην έλη τών διαφόρων μαθημάτων της άλλης ήμέρας, είναι υποχρεωμένος να έλεγξη τις περισσότερες μαθητικές εργασίες, για τήν έμπέδωση της ύλης που διδάξει, συναντάει τις περισσότερες δυσκολίες στη διδασκαλία τών μαθημάτων που άπαιτούν όργανα για τήν κατανόηση της ύλης τους και έπειδή τις περισσότερες φορές, όργανα δεν έχει, υποχρεώνεται να κατασκευάζη πρόχειρα, δικής του έπινόησης, προκειμένου να προβή στην άποδεικτική διαδικασία ένος φυσικού νόμου ή χημικού φαινομένου κ.ά. και γενικά παλεύει με τόσες άλλες σχολικές αντίξοότητες.

Αυτό είναι το γενικό πλαίσιο τών δυσκολιών που συναντάει ο δάσκαλος, σ' όποιο τύπο Σχολείου κι' αν υπηρετεί.

Πέρα όμως από τη γενική αυτή κατάσταση, ο χώρος της Δημοτικής εκπαίδευσης παρουσιάζει και τις Ιδιομορφίες του, που τις καθορίζουν οι συνθήκες εργασίας τών όλιγοθεσίων Σχολείων. Τα 1/θέσια και 2/θέσια Σχολεία στα όποια υπηρετούν δάσκαλοι, κατά κανόνα, νεαροί. Για να μπορέση να δη κανείς, στις περιπτώσεις αυτές, όλόκληρο το φάσμα τών δυσχερειών του δασκάλου, πρέπει να τόν τοποθετήση κάτω από ένα πολυεδρικό πρίσμα και να τόν εξετάση σ' όλες του τις διαστάσεις. Γιατί πέρα από τις πιό πάνω δυσκολίες, προβάλλουν κι' άλλες δυσχέρειες που τις δημιουργούν η όργανικότητα του Σχολείου και ο τόπος στον όποιο υπηρετεί και διαμένει ο δάσκαλος.

Ο όλιγοθεσίτης είναι υποχρεωμένος, σύμφωνα με το πρόγραμμα, να διαίρεση τη δύναμη τών μαθητών του σε συνδιδασκόμενα τμήματα, τα όποια θα εργάζωνται σιωπηρά, όταν αυτός θα άσχοληται με το ένα άπ' αυτά.

Προτού όμως μπή στην τάξη του, για να διδάξη, πρέπει να καθίση στο σπιτάκι του ή όπου άλλου τόν βολεύει, και ν' άσχοληθής με τούτα τα λίγα και άπλά.

(Συνέχεια στη σελ. 2)

1) Νά έτοιμάση τὸ ἐποπτικὸ ὄλικὸ γιὰ τὴ διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων τῆς Ἀγῆς τάξης, γιὰτὶ αὐτὲς οἱ παρακαθήμενες μέριμνες, ψυχολογία καὶ παιδαγωγική, τοῦ φωνάζουν ἐν χορῶ, ὅτι χωρὶς τίς ἀρχές τῆς ἐποπτείας καὶ τῆς αὐτενεργείας δὲ θά κἀναι.

Καὶ ἐπειδὴ θέλει κἀτὶ νὰ κἀνη, κἀθετα καὶ γράφει καὶ ζωγραφίζει καρτέλλες ἢ ὅ,τι ἄλλο ἐπινόησε, γιὰ νὰ μπορῆ τὴν ἐπαύριο νὰ κἀνη σωστὰ τὴ δουλειὰ του καὶ νὰ μὴν ἀκοῆ καὶ τίς διαμαρτυρίες τῶν διδασκτικῶν ἀρχῶν, ὅτι τίς παραμέλησε.

2) Νά προετοιμασθῆ μόνος του πάνω στὴν ὕλη τῶν διαφόρων μαθημάτων πού ἔχει νὰ διδάξῃ καὶ νὰ ἐτοιμάσῃ καὶ γι' αὐτὰ τὸ ἀνάλογο ἐποπτικὸ ὄλικὸ πού ζητάει ἡ ὕλη τους, γιὰ τὴν καλύτερη αἰσθητοποίηση καὶ κατανοήσῃ τῆς.

3) Νά ἐτοιμάσῃ τίς ἐργασίες πού θ' ἀναβῆσι στὰ τμήματα, πού θά ἐργάζωνται σιωπηρά, ὅταν αὐτὸς θ' ἀσχολῆται μὲ τὴ διδασκαλίαν κάποιο ἄλλου τμήματος, ὥστε καὶ αὐτὸς νὰ μὴ ἐνοχλῆται, τὴν ὥρα τῆς διδασκαλίας του καὶ οἱ μαθητὲς του νὰ ἐργάζωνται καὶ νὰ ἐθίζωνται ἐπὶ τὴν τάξη, τὴν ἡσυχίαν, τὴ συνειδητὴ πειθαρχίαν καὶ τὴν ἐργατικότητα, γιὰτὶ αὐτὰ τὰ φαινόμενα γνώση καὶ ἀγωγή, ἀπὸ ἀποψη σχολικῆς δεοντολογίας, δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ διαχωριστοῦν.

4) Νά διορθώσῃ τίς γραπτὲς ἐργασίες τῶν μαθητῶν του, ὅσες δὲν πρόφθασε νὰ διορθώσῃ στὸ Σχολεῖο.

Γιὰ τὴν προετοιμασίαν ὄλων αὐτῶν πού χρειάζεται χρόνος γύρω στὶς 3 ὥρες τὴν ἡμέραν, χωρὶς μέσα στὰ χρονικὰ αὐτὰ ὄρια νὰ τοποθετοῦνται καὶ οἱ ἄλλες ἀσχολίες του, ὅπως εἶναι ἡ γραφικὴ ὑπηρεσία τοῦ Σχολεῖου, ἡ καθαρὴ ἀκρίβεια τοῦ Σχολεῖου καὶ τὸσες ἄλλες, οἱ ὁποῖες ἀπαιτοῦν πάντοτε ἕνα χρόνον «ΕΧΤΡΑ» ἀπὸ τὸν δάσκαλον.

Ὅστε τολμῶμε νὰ ὑπολογίσωμε τὸν χρόνον πού δαπανᾷ γιὰ τίς διάφορες ἐξωσχολικὰς τούσ δραστηριότητες, πού τοῦ ἐπιβάλλει ἡ ἀποστολὴ του. Πέρα ὅμως ἀπὸ τίς ἐπαγγελματικὰς τούσ δυσκολίες, ἔχει ν' ἀντιμετώπισῃ καὶ τὰ εἰδικὰ προβλήματα πού τοῦ δημιουργοῦν ἡ διαμονὴ του, ἡ διατροφή του, ἡ φροντίδα γιὰ τὴν καθαριότητα του, ἡ ἀπομόνωσὴ του καὶ τὸσες ἄλλες.

Ὁ δάσκαλος, τοῦ μικροῦ χωριοῦ, εἶναι ὁ μοναδικὸς ἐκπρόσωπος τῆς πολιτείας καὶ μὲ τὴ γενικώτερη στάση του, μὲ τίς γνώσεις του καὶ τὴν ὄλη προσωπικότητά του ἀσκεῖ ἐπίδρασιν ἐπὶ τὴν μικρὴν του κοινωνίαν. Ἐπίδρασιν κοινωνικὴν, ἐκπολιτιστικὴν, ἐθνικὴν κ.ά.

Εἶναι ὁ μόνος πού θά συντελέσῃ ἐπὶ τὴν δημιουργίαν ὁμαλῶν καὶ ἀγαθῶν σχέσεων μεταξὺ πολίτη καὶ πολιτείας.

Αὐτὸς θά συνεγείρῃ ὄλους τοὺς παράγοντες τῆς ἀγωγῆς τοῦ χωριοῦ καὶ θά τούσ συνενώσῃ σὲ κοινὴν προσπάθειαν, γιὰ τὴν κοινωνικὴν ἀνέλιξιν τοῦ τόπου. Αὐτὸς θά πληροφορήσῃ τοὺς κατοίκους πάνω σ' ὅ,τι διψοῦν γιὰ ἐνημέρωσιν. Κανεὶς δὲν τὸν ρώτησε ἂν τὸν ἀπασχολοῦν προσωπικὰ προβλήματα ἢ ζῆ δυσάρεστες συναισθηματικὰς καταστάσεις.

Ὅλοι, καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἡ πολιτεία καὶ ἡ ἀποστολὴ του, τὸν θέλουν πρόθυμον, εὐδιάθετον, μετῆλχον, ξεκούραστο καὶ ἔτοιμον νὰ προσφέρῃ. Ἡ ἀρνήσῃ του θά καταγραφῆ ὡς ἀνίερη κοινωνικὴ ἐκδήλωσις. Πρέπει νὰ πνίξῃ τὴ δικὴν του τὴν κατάθλιψιν, γιὰ νὰ μπορῆ νὰ προσφέρῃ στοὺς μαθητὲς του τὴ χαρὰ. Δὲν δικαιούται νὰ ζῆ διαφορετικὰς ψυχολογικὰς καταστάσεις, ἀπὸ ἐκεῖνες πού τοῦ ἐπιβάλλει ἡ ἀποστολὴ του.

Κινδυνεύει νὰ παραβῆ τούσ ἱεροὺς κανόνες τοῦ παιδαγωγικοῦ «Ταμποῦ» τοῦ Σχολικοῦ προγράμματος καὶ νὰ διαπράξῃ ἀμάρτημα ἐσνάριζον καὶ ἀσυγγώρητον.

Μόνον τὸ θράδιν, πού ὄλοι οἱ κάτοικοι ἀποσύρονται γιὰ ὕπνον καὶ αὐτὸς κατεβάξῃ τὴν κουσέρθαν, ἀπὸ τὸ ράφι τοῦ μπακάλι, γιὰ τὸ δεῖπνον τῆς ἡμέρας του, τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ βρεθῆ μὲ τίς ἔγνοιες του καὶ νὰ δῆ τὰ προσωπικὰ του προβλήματα. Ἄλλὰ νὰ τὰ κἀμῃ τί; Νὰ τὰ λύσῃ; Ἄδύνατον. Νὰ τὰ θρηνησῃ, ἐπειδὴ παραμένουν συνεχῆ ἄλυτα; Σὲ τί θά τὸν ὠφελῆσῃ; Σὲ τίποτε, ὁ νεαρὸς κοσμοκαλόγηρος, τίς ἔγνοιες καὶ τὰ προβλήματα του σὺν τεθλημέναις ἀποσκευαῖς, καὶ θαδίζοντας γιὰ τὸ ἐρημητήριόν του, θρῖσκε μόνον μιά λύσιν. Τὴ μετὰθεσιν. Αὐτὴ τὴ λύσιν τοῦ ὑποδείχνει ἡ ἀνῆμπορη καὶ καχεκτικὴ ρεὰ ἐλπίδα.

Καὶ ἔτσι, μ' αὐτὴν συντροφιά, στολίζει τὴ μοναξιά του, ξεχνᾷ τὴν κούρασιν καὶ διασκεδάζει τὴν ἐγκατάλειψιν του ἀπὸ τὴν πολιτεία. Οἱ μέρες διαδέχονται ἡ μίαν τὴν ἄλλην, ὁ χρόνος κυλάει, κι' αὐτὸς τὸ μόνον πού δὲ χάνει, μέσα στὴ ροὴ τοῦ χρόνου, εἶναι τὸ δικαίωμα νὰ ἐλπίζῃ.

Αὐτὴ εἶναι ἡ κατάσταση τοῦ δασκάλου στὸ χωριό, χωρὶς νὰ ἐπιχειρῆται διόγκωσις τῆς πραγματικότητος ἢ σκόπιμη δραματοποίησιν τῆς. Γιὰ νὰ τὴν συλλάβῃ ὅμως κανεὶς τὴν κατάστασιν αὐτὴν πρέπει νὰ τὸν παρακολουθῆσῃ καὶ νὰ τὸν ζῆσῃ ἀπὸ κοντὰ. Τότε θά ὁμολογήσῃ, ὅτι οἱ δικὲς του διαπιστώσεις εἶναι θλιβερότερες ἀπὸ τὴ δικὴν μας περιγραφὴν. Πιστὸ ὅλες ὅμως τίς διαπιστώσεις του δὲν θά ἔχῃ δεῖ τὸ δάσκαλον σ' ὄλες του τίς διαστάσεις, γιὰτὶ ἄλλες θέλουν, σὺν μέτρο, τὴ λογικὴν κι' ἄλλες τὸ συναίσθημα.

Πρέπει ἀπέναντι ἀπὸ τὸ σκηρικὸ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐργασίας τοῦ δασκάλου νὰ τοποθετῆσῃ τὴν πολιτεία, μὲ τὸ παγερὸ θλέμμα τῆς ἀνισότητος καὶ τὴν ἀνάγλυφον μορφήν τῆς ἀδικίας.

Θὰ τὸν δῆ, νὰ προσφέρῃ τὴν περισσότερην, θαρύτερην καὶ σπουδαιότερην ἐργασίαν ἀπ' ὄλους τοὺς ὑπαλλήλους, καὶ νὰ παίρῃ τὴν μικρότερην ἀμοιβήν. Θὰ τὸν δῆ νὰ ἀγωνίζεται γιὰ νὰ φυτέψῃ, στοὺς μαθητὲς του καὶ ἐπὶ τὴν κοινωνίαν, τίς ἐννοίες τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰσότητος καὶ κείνος νὰ εἰσπράτῃ τὴν ἀδικίαν, τὴν ἀνισότητα καὶ τὴν ὑποτίμησιν. Θὰ τὸν δῆ ὅταν ἕνα ἄλλο προμηθεῖα δεσμῶν, πού τὸν κρατᾷ στὸ θράχον τὰ θαριὰ δεσμὰ τῆς ἀποστολῆς του. Καὶ τότε, πού θά μπορῆ ὁ παρατηρητὴς νὰ χρησιμοποιῆσῃ τὰ συναισθηματικὰ μέτρα γιὰ νὰ μετρήσῃ τίς καταστάσεις τοῦ δασκάλου, θά διερωτηθῆ, γιὰ λογαριασμὸν του. Θά βρεθῆ, ἀραγε, ποτὲ κανέναν Ἡρακλῆ, πού θά σκοτώσῃ τὸ γύπα τῆς κακοδαιμονίας τοῦ δασκάλου;

Τὴν ἀπάντησιν ἐπὶ τὴν ἀπορία του αὐτῆ, θά τὴν δώσῃ μόνον ὁ χρόνος. Τότε πού οἱ συνθηκῆς ἐργασίας ἐπὶ τὴν πατρίδα μας θά ἔχουν ἀλλάξῃ καὶ πού κανέναν νέος δὲν θά προσανατολίζεται, ἀπὸ ἀνέχεια, πρὸς τὸ θράχον. Σήμερον ὅμως, πού βρίσκεται στὸ θράχον, δὲν τοῦ μένει τίποτ' ἄλλο, ἀπὸ τὸ νὰ φωνάζῃ καὶ νὰ διαμαρτυρεῖται, μήπως καὶ πτόησιν τὸ γύπα καὶ ἀναστολεῖ τὴν μακάθρια ἀποστολήν του. Ὁ γύπας ὅμως, πού γνωρίζει πῶς γινᾷ εἶναι τὰ δεσμὰ πού χαλκεύει ἡ ἀνάγκη, ἐπιδίδεται μὲ βουλημίαν στὸ θεάρεστο γεῦμα του, εὐωχοῦμενος κάτω ἀπὸ τοὺς γόους τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀδυναμίας. Καὶ ἔτσι ὁ δεσμῶν, πάνω ἀπὸ τὸ θράχον, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ παρακολουθῆ τὴν κοινωνικὴν ἀρμονίαν πού συνθέτουν ἡ ἀδικία μὲ τὴν ἀνισότητα. Νὰ βλέπῃ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους, συναδέλφους του, πού δουλεύουν λιγώτερον ἀπ' αὐτόν, νὰ πληρώνονται γιὰ ὑπερωρικὴ ἀπασχόλησιν καὶ τὸ δικὸν του μόχθον καὶ τὸν ἰδρώτα νὰ μὴ καταδέχεται κανεὶς νὰ τὸν ἀποτιμῆσῃ χρονικὰ πού συνθέτουν ἡ ἀδικία μὲ τὴν ἀνισότητα. Σκορπίζεται ὁ μόχθος του, καὶ μαζί μ' αὐτόν καὶ τὸ διαφέρον του, ἀπὸ τοὺς ἀνέμους τῆς κρατικῆς καὶ ὑπηρεσιακῆς ἀδιαφορίας. Ἀπ' αὐτοὺς πού τοῦ μιλάνε, στὶς ἐγκύκλιες διαταγὰς ἢ στὰ συνέδρια, γιὰ ἀποστολήν, γιὰ καθῆκον καὶ γιὰ ἐθνικὸν χρέος καὶ πού κλεινοῦν τ' αὐτιά τουσ μπροστὰ στὶς σειρήνας τῶν αἰτημάτων του. Καταρτίζει νόμους ἢ πολιτεία γιὰ τὴ χορήγησιν ἐπιδομάτων στοὺς ὑπαλλήλους τῆς καὶ λαβαίνει τὴν πρόνοιαν νὰ ἐξαίρεσῃ τὸ δάσκαλον. Σ' ὄλα τὰ νομοσχέδια τῶν οικονομικῶν παροχῶν φηγουράρει τ' ὄνομα του στὰ περιθώρια τῶν ἐξαίρεσεων. Παντοῦ λείπει ἀπὸ τὸν κανόνα ὁ μέγας ἀνεπιθύμητος.

Παίρνει καὶ νομοθετικὰ, ἡ πολιτεία τὰ στοιχειώδη μέτρα προνοίας γιὰ τὸν ἀποκλεισμὸν του.

Γιὰτὶ ὄλα αὐτὰ; Ἐπειδὴ οἱ δάσκαλοι εἶναι πολλοὶ ἢ ἐπειδὴ ἡ πολιτεία συνηθισε νὰ τοὺς βλέπῃ ὡς παιδιά, ἀπὸ ὑλοθεσία, ἀνάμεσα στὰ γνήσια δικά τῆς;

Ὅπως κι' ἂν ἔχουν τὰ πράγματα, ὁ μέγας περιφρονημένος, ἀφοῦ κάθισε χρόνιον καὶ χρόνιον ἔξω ἀπὸ τὴν πόρταν τοῦ κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀποφάσισε νὰ προβάλλῃ στὸ κατάφυτον τῆς ἐξώπορτας καὶ νὰ ρωτήσῃ ἂν ὑπάρχῃ καμιά θέσις, καὶ γι' αὐτόν, μέσα ἀπ' τὴν πόρταν. Ἐπειδὴ ὅμως γνωρίζει πῶς ἡ περιφρονητικὴ σιωπῆ, εἶναι ἡ μόνη ἀπάντησιν πού τὸν περιμένει, εἶναι ἀποφασισμένος νὰ μὴ φύγῃ, πρὶν πάρῃ ἀπάντησιν πάνω στὰ ἐρωτήματα πού τὸν βασανίζουν. Θά ρωτήσῃ! Γιὰ πιά δουλειὰ καὶ γιὰ πόση δουλειὰ τὸν πληρώνουν; Θά πῇ. Ἡ Εὐρώπη, 1 ὥρα διδασκτικῆς ἐργασίας τὴν ἀξιολογεῖ μὲ 1% ὥρα ἐργασίας γραφείου. Αὐτὸ ἰσχύει καὶ γιὰ τὴν πατρίδα μας, προκειμένου νὰ καθορισθῇ τὸ ὠρῶριον διδασκτικῆς ἐργασίας τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ἐκτὸς θέθαια ἀπὸ τὸ δικὸν μου.

Ἐγὼ ὑποχρεώνομαι σὲ 6 ὥρες διδασκτικῆς ἐργασίας, γιὰ τίς ὁποῖες χρειάζομαι ἄλλες 3 ὥρες, τὸ λιγώτερον, γιὰ προπαρασκευῆ. Ἄν ὑπάρχῃ διαφορετικὴ γνώμη, νὰ ἐρωτηθοῦν οἱ παιδαγωγοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀρμόδιοι καὶ νὰ δώσουν ἀπάντησιν συγκεκριμένην καὶ ὑπεύθυνον. Διαφορετικὰ, προχωράμε.

6 ὥρες X 1½ = 9 ὥρες,

9 ὥρες + 3 προπαρασκευῆ = 12 ὥρες.

12 ὥρες ἐργασίας τὴν ἡμέραν σοῦ προσφέρω, Σεβαστὴ Πολιτεία, γιὰ νὰ φέρω σὲ πέρας μόνον τὰ διδασκτικὰ μου καθήκοντα. Τίς ἄλλες ὥρες τῶν λοιπῶν ἀπασχολήσεων, πο ὕμ φορτώνεις, στὶς προσφέρω δωρεάν, χάριν τῆς κοινωνικῆς ἀνάπτυξης.

Ἀπάντησέ μου σὲ παρακαλῶ. Γιὰ πόσες ὥρες ἐργασίας τὴν ἡμέραν μὲ πληρώνεις; Σ' ὄλους τὸν ὑπαλλήλους σου δικαιολογεῖς ὑπερωρικὴ ἀπασχόλησιν. Τὸ δικὸν μου τὸ 12ωρον δὲν εἶναι ἱκανὸ νὰ θεμελιώσῃ δικαίωμα ὑπερωρικῆς ἀποζημίωσης; Ἡ μήπως μοῦ ἔχεις κανονίσει ὠρῶριον ἧλιον μὲ ἧλιον;

Γιὰτὶ 12 ὥρες ἐργασίας, εἶναι δουλειὰ ἧλιον μὲ ἧλιον, πού λένε. Ἐπειτα ἔδωσες, λέει, ἕνα ἐπίδομα σ' ὄλους τοὺς ὑπαλλήλους Ἀ' κατηγορίας, πού ἔχουν πτυχίον ἀνωτάτης Σχολῆς καὶ πού ὀνομάστηκε εἰδικὸ ἐπίδομα.

(Συνέχεια στὴ σελ. 9)

ΔΗΜΟΤΙΚΗ: Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ!

Με αισθήματα χαράς και συγκίνησης δέχθηκαν οι Έλληνες την καθιέρωσή της

Με ιδιαίτερα αισθήματα χαράς άνακούφισης και συγκίνησης, δέχτηκαν ο μαθητικός και σπουδαστικός κόσμος της χώρας, οι εκπαιδευτικοί και όλος ο λαός μας την εισαγωγή της δημοτικής γλώσσας στη Γενική Παιδεία. Το γλωσσικό πρόβλημα που καταταρράνησε γενεές δλόκληρες τούς Έλληνες, θρήκε επίτελους τη λύση του!

Νίκη του Έθνους — Ιστορική απόφαση, έχει χαρακτηρίση ο ημερήσιος τύπος την εισαγωγή της Δημοτικής στην Έκπαίδευση. Άναδημοσιεύμε χαρακτηριστικά άποσπάσματα από κείμενα και σχόλια τών εφημερίδων.

Νίκη του Έθνους!

Σταθμός Ιστορικός στην παιδεία. Ο μεγαλύτερος. Η μητρική σε όλα τὰ στάδια της μαθησεως. Ήταν ασύλληπτο οι νέοι να διδάσκονται άκόμα και Λατινικά, όταν η μητρική είναι έξω από τὸ σχολικό κύκλο.

Νά είναι άραγε η Σφιγγα πού, κατά την πρόσφατη συνάντησή τους είπε τὸ μυστικό στον κ. Καραμανλή, και μόλις αὐτὸς ἐπέστρεψε από τις δχθες τοῦ Νείλου ἢ πρώτη πράξη του να είναι ἡ σύσκεψη τών ἀρμοδιοτήτων πού με τὴν προεδρία του δλοι μαζί μ' ἕνα στόμα και μιὰ καρδιά άποφάσισαν τὴν καθιέρωση τῆς δημοτικῆς;

Ἐπί μακρῆς γενεῆς στο «ἄλλα λές, ἄλλα μὲν γράφεις», σηρίζταν ἡ γλωσσική μας πορεία. Μαθαίναμε «ἕδωρ» και πίναμε νερό. Πόσο ἡ άσυναρτησία αὐτή ἔχει ἐπηρεάσει τὸ χαρακτήρα μας... Ἡ διγλωσσία από τὴ διπλοπροσωπία και τὴν τσαπατσουλιά δέν ἀπέχει παρά ἕνα βῆμα.

Γλώσσα Κυριακάτικη και γλώσσα καθημερινῆς χρήσεως ἴταν τὸ καθεστῶς. Πρώτη συνέπεια τὸ χάος στην Παιδεία. Ἡ μεγάλη πληγή τοῦ ἔθνους. Και τί περιεργο... Νά τὸ θλέπουν πολλοί από τούς πολιτικούς ἡγέτες και νά μὴ ἔχουν τὸ θάρρος να προχωρήσουν σε άποκεφαλισμό τοῦ ψεύτικου κατασκευάσματος. Δημοτικιστῆς ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ἀτρόμητος ἔμπρὸς σε τὸσα και τὸσα, ἐπόδισε όταν ἦρθε ἡ ὠρα τοῦ γλωσσικού. Δημοτικιστῆς ὁ Γεώργιος Παπανδρέου, οὔτε λέξη στοῦς λόγους του εἶπε, οὔτε γραμμὴ στα κείμενά του ἔγραψε στη δημοτική. Ἐκαμε ὁμως κάτι καλύτερο: Θεμελίωσε τις μεταρρυθμίσεις πού ἐφαρμόζονται σήμερα.

Σαφῶς τοποθετημένος στη δημοτική τὸ δγκῶδες ἔργο τοῦ Παναγιῶτη Κανελλόπουλου. Ὁλοι ἔμειναν στη θεωρία. Τὸ κοι-

νωτικό και πολιτικό κλίμα δέν τούς ἐνεθάρρυνε να προελάσουν στην πράξη. Κι ἔκαναν μὲν μερικές μεταρρυθμίσεις δέν ἔφθασαν ὁμως σε δλοκλήρωση.

Ἔσπου φθάσαμε στο ἀπίθανο: ἡ δημοτική σ' όλες τις τάξεις. Χωρίς σφαγή. Οὔτε καν θοή. Και κάτι πού για δεύτερη φορά παρατηρήθηκε στην ἑλληνική Βουλή: Ἡ σύμπνοια. Τὴν διαπιστώσαμε πρώτη φορά όταν ἡ δλότιτα ψήφισε τὸ 30% για τὴν αύξηση τών ἀμυντικῶν δυνάμεων τῆς χώρας. Σύμπνοια και τώρα. Μήπως ἔθνική ὑπόθεση δέν είναι και ἡ γλώσσα;

Και τοῦτο: Σημεῖο ὀριμάνσεως τοῦ λαοῦ. Πότε ἴταν άκόμα πού για τὸ γλωσσικό σφαζόμασταν στοῦς δρόμους σά σκυλιά. Και δέν ἐπρόκειτο για άποβολή της από τὰ σχολεία. Μιά μετάφραση τῆς Ὁρέστειας στη δημοτική, κι ἔγινε πεδίο μάχης ἢ πόλη. Οὔτε ταμπουδιά σήμερα πού ἀνατρέπεται δλόκληρο τὸ γλωσσικό σύστημα. Τὸ πολὺ ν' άκουσθοῦν μερικά ἀγιοθασιλιάτικα πιστολάκια. Σεβαστῆς και συμπαθεῖς ἐκπυσοκροτήσεις. Τόσο συμπαθέστερες ὄσο πέφτουν στο κενό. Θά χαλοῦσε ὁ κόσμος στο παρελθόν. Σήμερα δέν ὑπάρχει φρουρά ν' άποχαιρετίσει για τὴν τιμὴ τών ὄπλων τὸ δχυρὸ πού καταρρέει.

Λυτρωμένοι από σύγχυση πού δημιουργοῦσε ἡ καθαρῶσσα, θά ακύψουμε τώρα στη δημοτική μας, θά τὴν περιποιηθοῦμε, θά τῆς ἀφαιρέσουμε τις αὐθαιρεσίες, θά τὴ δοῦμε μέσα σε κανόνες γλωσσικούς και γραμματικούς πού ὑπάρχουν, ἀλλά δέν μᾶς τούς ἔμαθαν.

Νίκη τοῦ ἔθνους. Ἀξίζει ὄσο και ἡ κατάρρευση ἐνὸς φρουρίου. Δέν θά είναι ὑπερβολὴ αν οἱ Δήμαρχοι φωταγωγῆσουν τις πόλεις κι ἔμεῖς ὠψώναμε σημαίες στα μπαλκόνια.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ
Βῆμα, 29.1.76

Ἡ γλώσσα τοῦ λαοῦ

Ἡ γλώσσα τοῦ λαοῦ μπαίνει στα Σχολεία. Ἐπί τέλους, από τὸ σπίτι μέχρι τὸ θρανίο, τὸ νερό δέν θά προβοιθάζεται σε ὕδωρ, τὰ φάρια σε ἰχθῦς και σε ἔλαιον τὸ λάδι. Τὰ παιδιά μας θά μιλοῦν και θά γράφουν ἴδια.

Ἐδέησε να περάσουν διακόσια τὸσα χρόνια μιᾶς ἔθνικῆς πνευματικῆς φυματώσεως, ἐδέησε να παραδειρουν ὀκτῶ γενιές στοῦς καχετικούς λειμώνες τών μετοχῶν και τών ἀπαρεμφάτων, ἐδέησε να μείνη ἀγράμματη ἡ Ἑλλάδα δυὸ αἰῶνες, για να γίνῃ συνείδηση στην ἡγεσία τοῦ τόπου, ὅτι λαός πού ντρέπεται για τῆς μάνας του τὴ γλώσσα είναι καταδικασμένος να τὸν μαστίξῃ ἡ ἀγλωσσία και ἡ ἄνοια.

Πλήρωσε — και πληρώνει — πανάκριθα τὸ ἔθνος τὴν ἔμμη τών ταγῶν του στη λογία γλώσσα και παράδοση. Τὸ αἰγαστο αἴτημα για μόρφωση προσέκρουε στα «τοῦθ' ὄπερ» και στα τέτοια. Ὁ λαός δηλαδὴ προσέκρουε στοῦς λίγους. Ἐτοὶ τὸ γλωσσικό ἔγινε θέμα πολιτικό. Θέμα ἐλευθερίας.

Χιλιάδες δισεκατομῦρια ὄρες ἀπώλεσε τὸ ἔθνος για να... στραθωθῇ! Για να καταργῇ ὁ δάσκαλος ὄσα δίδασκε ἡ μητέρα. Για να μεταμορφῶνῃ ὁ λόγιος τὰ παιδιά τοῦ λαοῦ σε γε-

νιτάρους. Για να σπέρνῃ ἀπύθμενο χάος ανάμεσα στη ζῶσα ἔθνική πραγματικότητα και στα φαντάσματα ἐνὸς κόσμου πεθαμένου.

Ἄν ὄσα ξόδεψε σε 150 χρόνια ἡ Ἑλλάδα για ὄπογεγραμμένες και εὐκτικές και για τριτόκλιτα, τὰ διέθεσε στη γεωργία, θά ἴταν ἠδῃ ἢ πρώτη τῆς Εὐρώπης. Κι' αν τὰ διέθετε σε δρόμους θά εἶχε τὸ πιὸ ζηλευτὸ ὀδικὸ δίκτυο τοῦ κόσμου...

Φυσικά, δέν είναι ἀργά και τώρα. Ἄρκει να μὴν πρόκειται για ἡμίμετρα. Ἄρκει τὸ μέτρο να ἐμπεριέχῃ γενναιότητα. Ἄρκει να προχωρήσῃ. Κι' ἀρκει να τολμήσῃ ἐκτελέσεις. Τόνοι και πνεύματα στ' άπόσπασμα. Δίφθογοι στην κρεμάλα. Και μόλις συνηθίσουμε στην πεζή.. μονοτονία ν' ἀρχίσῃ τὸ ἐξήλωμα τοῦ ὕψιλον.

Και ἄς προκηρῶνῃ ἡ Ἀκαδημία θρασθεῖα για τὴν καλύτερη μελέτη πού θά δείχνει πόσο θά ὄφελῆθῃ ἡ χώρα ἀπ' τὴ Δημοτική και πόσο ἀπ' τὴν κατάργηση τῆς Ιστορικῆς ὀρθογραφίας. Ὁχι πιά, για τίποτ' ἄλλο, ἀλλά για να τὸ θουλώσουν μιὰ για πάντα οι αὐτοδιδόριστοι ἀμύνητες τῆς «καθαρότητας τῆς γλώσσης»!

Ἐλευθεροτυπία 28.1.76

Ἱστορική άπόφαση

Ἱστορική στιγμή για τὴν Παιδεία! Τὰ θεσμικά μέτρα πού ἀποφασίσθηκαν, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Πρωθυπουργοῦ, είναι καθοριστικῆς σημασίας γι' αὐτὸ τὸ ἔθνικὸ πρόβλημα. Κλείνει ὀριστικά ἕνα παρελθόν, καταδικασμένο στη γενική συνείδηση, και ἀνοίγει ὁ νέος δρόμος για τὴν μορφωτική, τὴν παιδευτική και τὴν πνευματική ἀναγέννηση τοῦ τόπου. Ἄς τὰ χαιρετήσουμε με θερμὸ ἐνθουσιασμό κι' ἄς ἀποτελέσουν τὸ μεγάλο λυτρωτικὸ βῆμα.

Ἐπί μισόν αἰῶνα, περίπου, πάγιο ἔθνικὸ αἴτημα ἴταν ν' ἀποκτήσουμε ἕνα σταθερὸ εκπαιδευτικὸ σύστημα, ἱκανὸ να ἐξυπηρετῇ τις ἀντικειμενικές και βασικότερες ἀνάγκες τοῦ ἔθνους. Τὸ ζῶτικό και οὐσιῶδες

αἴτημα παρέμενε ἀνικανοποίητο, ἐνῶ ἡ σύγχυση, οι θραχυθῆες ἀνατάσεις, οι ἀλλεπάλληλες παλινδρομήσεις και οι ἀλλοπρόσασλες «σωτήριες λύσεις» πολλαπλασίαζαν τις καταστροφικές συνέπειές του.

Στὰ μεταπολεμικά χρόνια, ἡ κρίση κορυφώθηκε. Ἡ Παιδεία μας παρόεμε ἕνα ὄργανο ἀνασταλτικό, ἀναχρονιστικό, ξεπερασμένο, δλόκληρη ἴταν ἕνα παρελθόν. Αἴτια τῆς κακοφαιμονίας, ὄπως ὀρθά παρατήρησε ὁ Πρωθυπουργός, ἴταν ἡ ἐμπλοκή τοῦ δλου θέματος στη δίνη τών πολιτικῶν ἀνταγωνισμῶν. Ἡ Παιδεία, ὁμως, είναι ζήτημα ἔθνικὸ και, για τὴν Ἑλλάδα, ὁ χαρακτήρας αὐτὸς ἴταν ὄλο-

(Συνέχεια στη σελ. 5)

Τὰ σχολια ἑνυροτήματα Μαρμούδ

Μὰς προξενεί θαθειά λύπη ἀλά και μεγάλη ἀνησυχία, τὸ γεγονός, ὅτι ὁ ὀργανισμός Σχολικῶν κτιρίων, ἰσὰρὰ τὴν ἀντίδραση τῶν δασκάλων και καθηγητῶν, τῶν γονέων και κηδεμόνων, τῶν εἰδικῶν παιδαγωγῶν και τῶν τεχνικῶν, προχωρεῖ στὴν ἀνέγερση τῶν σχολικῶν συγκροτημάτων - μαμμούθ! Ἡ Διοίκηση τῆς ΔΟΕ ἐξέφρασε ἐπίσημα και δημόσια τὴν ἀντίθεσή της, γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ προγράμματος τοῦ Ο.Σ.Κ. γιὰ

τὰ 16 σχολικά αὐτὰ συγκροτήματα.

Στὰ κτίρια αὐτὰ θὰ φοιτοῦν, ὅπως ἔγινε γνωστό, ἀπὸ 2.500—4.000 μαθητῆς τοῦ Δημοτικοῦ, τοῦ Γυμνασίου και τῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν.

Τὸ θέμα εἶναι πολὺ σοβαρὸ και ὁ κοινωνικὸς συνέπειες θὰ φανοῦν πολὺ σύντομα.

Θέλουμε νὰ πιστεύουμε ὅτι ἡ Κυβέρνηση, ἔστω και τὴν τελευταία στιγμή, θὰ μεταιώσῃ αὐτὰ τὸ ἀντικοινωνικὸ και ἀν-

τιεπαιδευτικὸ πρόγραμμα τῆς σχολικῆς στέγης.

Σὲ ἀντίθεση περίπτωση θὰ ὀπάρξουν σοβαρὲς κινητοποιήσεις και τότε ἡ εὐθύνη θὰ ἀνήκει στὸν Ο.Σ.Κ., στὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας στὴν ἑβια τὴν Κυβέρνηση ἀλλὰ και στοὺς ἀρχιτέκτονες ποὺ ἀνέλασαν τὴν ἐκτέλεση τῶν σχεδίων αὐτῶν.

Ἡδὴ ὁ Σύλλογος Ἀρχιτεκτόνων με ἀνακοίνωσή του καταγγέλλει τὴν προώθηση τῆς πραγματοποίησης τῶν σχολείων — μαμμούθ! Τὴν δημοσιεύουμε ὀλόκληρη. Δηλώνουμε πὼς θὰ συνεχίσουμε τὸν ἀγῶνα ἀπὸ κοινού, με τὶς ἄλλες ὀργανώσεις ποὺ ἐκδήλωσαν τὴν ἀντίθεσή τους στὸ πρόγραμμα αὐτὸ, γιὰ νὰ μεταιωθῇ ἡ ἀνέγερση τῶν σχολικῶν αὐτῶν συγκροτημάτων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ

Ὁ Ο.Σ.Κ. ἀνακοίνωσε τὶς ἀναθεώσεις τῶν μελετῶν τῶν 16 σχολικῶν συγκροτημάτων μαμμούθ. Προωθεί ἔτσι ἕνα πρόγραμμα σχολικῆς στέγης ποὺ ἐντάσσεται στὴν γενικώτερη ἀντικοινωνικὴ ἐκπαιδευτικὴ πολιτικὴ.

Ὁ Σύλλογος Ἀρχιτεκτόνων καταγγέλλει τὴν ἐνέργεια αὐτὴ και ἐπισημαίνει ὅτι:

1. Ἀγνοήθηκαν οἱ ἀπόψεις και οἱ κινητοποιήσεις γιὰ ἀποχῆ: — τῶν συλλόγων Ἀρχιτεκτόνων, Πολιτ. Μηχανικῶν.

— τοῦ συνόλου τῶν συλλόγων τεχνικῶν Θεσσαλονίκης.

— τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Τ. Ε.Ε. και τοῦ τμήματος Τ.Ε.Ε. Θεσσαλονίκης ἐπίσης οἱ ἀπόψεις.

— τῶν ἐκπαιδευτικῶν και τῶν φορέων τους.

— τῶν ψυχιάτρων και ἄλλων κοινωνικῶν ἐπιστημόνων.

— τῶν μαθητῶν.

— τῶν γονέων.

2. Ἐρχεται σὲ μιὰ στιγμή ποὺ οἱ ἀρμόδιοι, μετὰ ἀπὸ μακροχρονίσιωπὴ και ἀπουσία ἀπὸ

τὶς δημόσιες συζητήσεις, ἐδήλωσαν διατεθειμένοι νὰ συμμετάσχουν στὸ δημόσιο διάλογο. Με τὴν ἐνέργεια αὐτὴ ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ πρόθεση αὐτὴ δὲν ἀποτελοῦσε παρὰ μιὰ ἀκόμα παρελκυστικὴ τακτικὴ.

3. Ἐπισημαίνει ἐπίσης τὶς βαρύτερες εὐθύνες τῶν συναδέλφων ἀρχιτεκτόνων ποὺ παρὰ τὴν ἀπόση ἀποχῆς τῆς Γενικῆς Συνέλευσης τοῦ Συλλόγου Ἀρχιτεκτόνων ὅπως και τὶς θέσεις τῶν ἄλλων φορέων τῶν τεχνικῶν, δέχθηκαν νὰ συνεργήσουν στὴν ἐκτέλεση τοῦ ἀντικοινωνικοῦ αὐτοῦ προγράμματος, ἀκολουθώντας ταυτόχρονα μιὰ ἀντιδοντολογικὴ ἐπαγγελματικὴ τακτικὴ σὲ σχέση με τὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν συναδέλφων ποὺ ἀρνήθηκε νὰ συμπράξει.

Δηλώνει ὅτι θὰ συνεχίσει τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν μεταίωση τῶν σχολικῶν συγκροτημάτων μαμμούθ και τὴν προώθηση ἑνὸς προγράμματος σύμφωνα με τὶς πραγματικὲς ἀνάγκες τῆς Παιδείας.

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΑΜΜΟΥΘ

Τὸν τελευταῖο καιρὸ ἔχει δημιουργηθεῖ σ' ὅλη τὴ χώρα μεγάλος θόρυβος γῶρω ἀπ' τὸ κτίσιμο 16 σχολ. συγκροτημάτων — σχολείων μαμμούθ. Τὶ εἶναι ἀκριβῶς αὐτὰ τὰ σχολικά συγκροτήματα, γιὰ τὴν προώθησή ἡ κατασκευή, τί προβλήματα δημιουργοῦν κλπ;

Εἶναι γνωστὴ σ' ὅλους μας ἡ κατάσταση σήμερὰ τῶν σχολικῶν κτιρίων στὸ τόπο μας. Σ' ὅλες τὶς βαθμίδες τῆς δημόσιας ἐκπαίδευσης και εἰδικὰ στὴ δημοτικὴ και νηπιαγωγικὴ ἐκπαίδευση.

Ἀπ' τὴ μιὰ μεριά τὰ σχολικά κτίρια ποὺ ἦδη ὀπάρχουν κάθε ἄλλο παρὰ ἔπαρκουν γιὰ νὰ στεγάσουν τοὺς μαθητῆς τῆς δημοτικῆς και νηπιαγωγικῆς παιδείας κι' ἀπ' τὴν ἑσλη τὰ περισσότερα — ἂν ὄχι ὅλα — ἀπ' αὐτὰ εἶναι σ' ἄθλια κατάσταση ἀπὸ πολλὰς ἀπαιτήσεις (σχολεῖα φῶνοι, ταβέρνες, διαμερίσματα, ἀποθήκες, ὀπόγεια, μ' ἐλλειψη αὐλῆς, θέρμανσης, βοηθητικῶν χώρων, γυμναστηρίων, νεροῦ κλπ.).

Κι ἐνῶ θάπρεπε ν' ἀντιμετωπιεῖ με σοβαρότητα κι ὀπευθυνότητα τὸ πρόβλημα αὐτὸ τῶν σχολικῶν κτιρίων ἔρχεται ἡ κυβέρνηση μέσα ἀπὸ τὸν Ο.Σ.Κ. νὰ δείξει πὼς ἐλέπει και με ποιὸς τρόπος προέκειται ν' ἀντιμετωπίσει τὰ κρίσιμα προβλήματα στὸ χώρο τῆς παιδείας.

Συγκεκριμένα γι' αὐτὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος τῶν σχολικῶν κτιρίων ἡ κυβέρνηση μέσα ἀπὸ τὸν Ο.Σ.Κ. προωθεί σήμερὰ τὴν κατασκευή 16 σχολικῶν συγκροτημάτων — σχολείων μαμμούθ — στὴν Ἀθήνα — Θεσσαλονικὴ και ἄλλες πό-

λεις τῆς Ἑλλάδας. Προγραμματίζει δὲ τὸ κτίσιμο 40 ἀκόμη σχολείων στρατώνων.

Πρῶτα ἀπ' ὅλα τὸ πρόγραμμα αὐτὸ δὲν εἶναι καινούργιο. Στὴ διάρκεια τῆς δικτατορίας ἐφάνισθη ἕνα ἄλλο πρόγραμμα γιὰ τὴν κατασκευή τέτοιων συγκροτημάτων, ποὺ μεταιώθηκε τελικά κάτω ἀπ' τὶς ἀντιδράσεις τοῦ λαοῦ...

Ἀπὸ πρῶτὴ ἀποψη ἡ τέτοια ἐνέργεια μοιάζει ἴσως, ὅτι λύνει σ' ἕνα βαθμὸ τὸ πρόβλημα τῶν σχολικῶν κτιρίων. Ὀυσιαστικά ὅμως τὸ δικαιώνει και τὸ δξύνει δημιουργώντας πάντως και νέα προβλήματα πολὺ σοβαρά.

Τὰ κύρια προβλήματα εἶναι: — Χάσιμο τῆς ἐπαφῆς τῶν παιδῶν με τὸ φυσικὸ περιβάλλον, ἀπομόνωση ἀπὸ τὰ προβλήματα και τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴ λύση τους ("Ἄς μὴ ξεχνᾶμε ἐδῶ πὼς τὴ μισὴ μέρα «τὴν τρῶνε» τὸ παιδιὰ στὸ σχολεῖο).

— Δὲν ὀπάρχει καμιά ἐπαφὴ τῶν γονέων με τὸ σχολεῖο και τοὺς δασκάλους (Σ' ἀν ἐκπαιδευτικοὶ ξέρομε πὼση σημασία στὸ ἔργο μας ἔχει ἡ τέτοια ἐπαφή).

— Κυκλοφορικὴ συμφόρηση τῆς ἀστικῆς συγκοινωνίας — ἀν ὀπάρχει — μετὴ μεταφορὰ τῶσων χιλιάδων μαθητῶν και ἐκπαιδευτικῶν.

— Ταλαιπωρία και χάσιμο χρόνου, ἐπιπλέον ὀικονομικὴ ἐπιβάρυνση (εἰσιτήρια).

— Καλλιέργεια τῆς ὀποταγῆς στοὺς μαθητῆς, μεγαλύτερη καταπίεση τῶν μαθητῶν, βιομηχανικὴ παραγωγή μαθητῶν.

— Πνίξιμο κάθε ἐλεύθερης σκέψης και πρωτοβουλίας στὰ παιδιὰ.

— Δημιουργία πειθαρχημένων στρατιωτῶν, τυποποιημένων ἀνθρώπων με ἐκμηδενισμένη προσωπικότητα.

— Μάντρωμα τοῦ μαθητῆ, ἐύκολη ἀστυνόμευση, πνίξιμο κάθε συνδικαλιστικῆς κίνησης.

— Γραφειοκρατικὴ δυσκινησία, πολὺπλοκη διοικητικὴ ὀργανωση με ὀλέθριες συνέπειες στὶς σχέσεις διδακτικοῦ προσωπικοῦ — μαθητῶν κλπ.

— Συμφόρηση τὶς ὄρες, τουλάχιστον, προσέλευσης ἀποχώρησης τῶν μαθητῶν, στοὺς ἐλεύθερους χώρους και στὰ κτίρια.

Ὅπως φαίνεται ξεκάθαρα τὸ πρόβλημα τῶν σχολείων — μαμμούθ ἀφορὰ πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἔμᾶς τοὺς ἐκπαιδευτικούς μά και τοὺς μαθητῆς, τοὺς γονεῖς, τοὺς τεχνικούς και γενικώτερα τὸ λαὸ ὀλόκληρο. Τὰ ἐπιχειρήματα τῆς κυβέρνησης ὅτι δὲν ὀπάρχουν ὀικόπεδα στὶς γειτονίες κι βιάζεται γιὰ τὴ στέγαση τῶν (Συνέχεια στὴ σελ. 5)

ΟΥΡΑΝΟΜΗΚΗΣ ΑΝΟΗΣΙΑ

Ἀναδημοσιεύουμε σὸχλία ἐφημερίδων γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ

Ἄν τελικά τὸ ἀρμόδιο ὀπουργεῖο προχωρήσει στὴν πραγματοποίηση, τῆς ἰδέας κατασκευῆς σχολείων μαμμούθ, παραγνωρίζοντας τὶς συστάσεις τῶν εἰδικῶν, θὰ πρόκειται περὶ νέου ἐγκλήματος και κατὰ τῆς παιδείας και κατὰ τοῦ περιβάλλοντος. Τὰ ἀντιανθρώπινα αὐτὰ μεγαθήρια εἶναι σαφῶς ρήξη τῆς ἀρμονίας μεταξύ φυσικοῦ και τεχνιτοῦ χώρου, ὅπως σωστὰ ὀποστηρίζει ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κ. Τσάτσος, μετὰ ξὺ τῶν ἀνθρώπων και τοῦ περιβάλλοντος του. Στὸς ἐκπαιδευόμενους ἔτσι ἡ πολιτεία θὰ δίνει τὸ μέτρο τῆς ἐξωανθρώπινης ἐπιβολῆς ἐναντι τοῦ ἀνθρώ-

που, τῆς κυριαρχίας τῆς ὀπερδυνάμεως ἐναντι τοῦ ἑαυτοῦ του και θὰ συντρίβει με τὰ ἀνθρώπινα δημιουργήματα τὴν προσωπικότητ ἄτου.

Ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι ἐπειδὴ δὲν ὀπάρχουν ἐπαρκῆ ὀικόπεδα, πρέπει νὰ ὀικοδομήσουμε σὲ ὀψος, εἶναι ἀβθηρτικὸς συλλογισμός. Γιὰ τὴν κατάντησε νὰ σεβόμαστε περισσότερο τοὺς θεσμούς, ποὺ οἱ ἴδιοι κατασκευάζομε, παρὰ τὸ φυσικὸ περιβάλλον και τὶς ἀνθρώπινες ἀξίες. Γκρεμίζομε τὴ φύση ἀντὶ νὰ μεταβάλλομε τοὺς θεσμούς μας. Σὲ λίγο θὰ πνιγοῦμε ἀπὸ τοὺς ὀυρανοξέστες. Τέτοια... ὀυρανομήκης θλακεία δὲν διαπράττεται ὀκόλα...

Βῆμα 30-1-1976

Τό χρονογράφημα

ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΡΙΤΩΝΕΙ

Όρμητικός και άσυγκράτητος ό φίλος μου, μπήκε σά σίφουνας στό γραφείο μου και σωριάστηκε στήν άδεια πολυθρόνα, πού δεινοπάθησε από τό άνέλπιστο θάρος του. Τά χείλη του μόλις πού φέλλισαν.

— Νενικήκαμεν...

Στήν ταραχή μου γιά τήν άπελπιστική, όπως έδειχνε, κατάσταση του ύφίλου μου, ήρθε τώρα να προστεθί και ή άμηχανία μου γιά τό λακωνικό μήνυμα, πού πρόφτασε να φέρι.

— Τι θέλει να πη και δέν τό λέει...

Εύτυχώς, δέν χρειάστηκαν ιδιαίτερες προσπάθειες, γιατί ώπου να συνέλθω έγώ από τήν ταραχή και τήν άμηχανία μου, είχε συνέλθει έκείνος από τήν εξάντλησή του και θριαμβολογούσε:

— Νενικήκαμεν, σου λέω, νενικήκαμε!

— Έλα, σύγχρονε Φειδιππίδη! Μίλησε καθαρά.

— Μα δέν έμαθες, δέν άκουσες άκόμα;

— Να μάθω τί; Ν' άκούσω τί;

— Ότι καθιερώθηκε έπίσημα στις θαθμιδες τής Βασικής Έκπαίδευσης ή Δημοτική. Νενικήκαμεν, σου λέω!

— Γνωστό τό νέο σου και πολύ ευχάριστο. Μα με τό «νενικήκαμεν» πού τό πανηγυρίζεις, νόμισα γιά τό αντίθετο. Γιά θρίαμβο τής καθαρεύουσας.

— Έχεις «βίκιο» Παρασούρηκα από τό δέν ένθουσιασμό μου.

Δικαιολογημένοι ένθουσιασμοί, άλήθεια! Πού δέν έχουν τί θάση σέ έπιτυχία οικονομικών διεκδικήσεων πού άναγνωρίζονται στήν δλότητά τους από τό άπέυθυνο Κράτος. Διφορετική ή άφτηρία.

Ρεαλιστική θεώρηση του γλωσσικού ζητήματος, πού συγκεντρώνει τό ένδιαφέρον των άρμοβίων και κεντρίζει τή διάθεσή τους να πετύχουν μιά άρμονική συνείδηση, δύο κυριών στον ίδιόρρυθμο χώρο τής Έλληνικής γλώσσας.

Η Καθαρεύουσα και ή Δημοτική. Οι δύο μεγάλες κυρίες του λόγου μας, πού τόσο έθρεύτηκαν και μισήθηκαν μεταξύ τους και ταλαιπώρησαν με τήν άσμφωνία τους τόσο τό Λαό μας, όσο, και κυρίως, τό πνεύμα μας.

Ψυλομύα ή πρώτη μονοπωλούσε τή σχέση της με τήν προγονική σοφία, τής οποίας φαίνεται να διατηρούσε περισσότερο τους τύπους της παρά τήν ούσία της. Δέν καταδεχόταν να κατεθί τα σκαλιά προς τή λαϊκή θάση, γιά να διαπιστώση τον προβληματισμό πού δημιουργούσε εκεί Στήν άπομόνωσή της θρήκε τήν τιμωρία της. Διαφορετική πορεία άκολούθησε ή δεύτερη. Άφέθηκε στις διαθέσεις τής θάσης. Συμώθηκε, πλάστηκε μαζί της. Κακοποιήθηκε, πολλές φορές. Μα κράτησε τή ζεστασιά τής λαϊκής ψυχής και άπλη με άραία δοξάστηκε.

Άπό τότε χρονολογείται ό θρλαμβός της. Άπό τότε πού ό Λαός μας, με τό άλόητο φυσικό κριτήριο του, τήν έκλεισε στό καρδιά του και τήν μονιμοποίησε στα χείλη του.

Πόσοι άγώνες από τότε! Και με πόση σκληρότητα και πείσμα. Οι «γλωσσαϊόνυστες» από τή μιά μεριά πού άρνούσαν στον πολύ Λαό, τό κλειδί ν' άνοιξη ό Ίδιος, σαν ό μεγάλος νόμιμος κληρονόμος, τήν άνεκτίμητη διαθήκη τής προγονικής σοφίας και να μάθη τ (του παράγγελνε ή θαρύτατη αυτή κληρονομιά.

Άπό τήν άλλη πλευρά ποιητές και πεζογράφοι, πού έμπιστεύτηκαν

πιτυχία σέ δλους τους τομείς, άλλοτε ως καινοτομία, άλλοτε ως άφρεση και άλλοτε ως άναπόδραστη έκφραστική άναγκαιότητα.

Αυτή ή άραία γλώσσα, ή άπόβλητη τής σχολαστικής έκπαίδευσης, άναγνωρίζεται και καταξιώνεται σέ όλη τήν Έκπαίδευση. Η έπίσημη είσοδό της είναι ένα γεγονός άξιο γενικού χαριετισμού.

Η άναγνώρισή της, ώριμος καρπός τής εξέλιξης των αντικειμενικών συνθηκών, των ίδεών και των καρτών, γίνεται άπλά και φυσικά, χωρίς πάθος, φανατισμό και έξω από κάθε πολιτική, με θαυ άίσθημα εύθύνης άπέναντι τής χώρας και του λαού μας.

Η σύγχυση και ή άγλωσσία καλλιεργούσαν μόνο τήν άμάθεια και τήν έκφραστική άνεπάρκεια. Κατατάρωνησαν τό έθνος και τό έστέρησαν, με άγρονες στερρότητες, τής δυνατότητας τής άλοκληρωμένης πνευματικής άναπτύξεως.

Η Παιδεία επανέρχεται, έστω και καθυστερημένα, στήν άστείρευτη πηγή τής νεοελληνικής παραδόσεως, στους μεγάλους

τίς ίδεες και τις πνευματικές τους άνησυχίες στή γλώσσα του Λαού και μαζί του πορευτήκαν τον Γολγοθά τής Δημοτικής, πού πραγματικά, μαρτύρησε από τους Γραμματικούς και τους Φαρισσαίους του λογιολατρισμού.

Στή μέση ό συμβιβαστικός Κοραής, πού φώναζε τή δική του θέση με τον τρόπο του «Μήτε τύραννοι των χυβαίων ούδε βοόλοι τής χυβαϊότητας αυτών».

Ποτάμια μελάνης χύθηκαν και τόνοι χαρτιού δαπανήθηκαν στο γλωσσικό αυτό ζήτημα.

Άκόμα και αίμα χρειάστηκε γιά να χρωμασθή κατάλληλα ό μεταξύ των παρατάξεων φανατισμός.

Στή διαμάχη και ή Έκκλησία. Σήκωσε άμείλιχτη τό φραγγέλιό της, όταν οι δημοτικιστές έσκυψαν με ένδιαφέρον στα κείμενά της. Δέν άντεξε σέ τέτοια θεθήλωση...

Ο δύο γλωσσοεκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις του 1917 και του 1964 άπάλυναν τή σχετική διαμάχη. Η Δημοτική έμπαινε ίσάδια στις θαθμιδες τής Έκπαίδευσης συμμαθήτρια, θα λέγαμε με τή σκληρή αντίπαλό της. Μιά πολύ γρήγορα, τό 1967 έπαιρνε άποβολή από τους άυ τοδιορισμένους «φωστήρες». Τώρα με τό νέο διάταγμα του 1976 τριτώνει τό καλό.

Καλείται ή Δημοτική να συνεχίση τή μάχη κατά της.

Τής εύχόμαστε όλόψυχα: Καλή πρόοδο.

Νά στεριώση πρώτα-πρώτα, στο στενό χώρο πού κατοπορεύεται όμως, τής έμπιστεύτηκαν. Κι ύστερα να προχωρήση. Παντού. Να προχωρήση γιά να προχωρήσουμε. Νά φέρη άμορφα άνήθη στα Έλληνικά γράμματα και φτερα άνάερα στο Έλληνικό Πνεύμα.

Και μόνο στον έκκλησιαστικό χώρο να ύποκληθί με εύλάβεια, άναγνωρίζοντας τήν άναγκαιότητα του λειτουργικού χαρακτήρα των έκκλησιαστικών κειμένων και πιστεύοντας στήν πλούσια έκκλησιαστική παράδοση.

ΚΩΝ. ΠΡΟΚΟΠΗΣ
Δ)λος Δ.Σ. Καρτερίου-Παραμυθίας

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΑΜΜΟΥΘ

(Συνέχεια στή σελ. 4)

μαθητών είναι προφάσεις και τίποτ' άλλο και λέγονται γιά κάλυψη και μόνο.

Νά μη δεχτούμε τή λογική του «μη χείρον βέλτιστον».

Ν' άγωνιστούμε όλοι οι ένδιαφερόμενοι έκπαιδευτικοί, μαθητές, γονείς, αυτοδιοίκηση, έπιστημονικοί σύλλογοι, σύλλογοι γειτονιάς, τεχνικοί κλπ.

α) Γιά τή ματαίωση τής κατασκευής των σχολείων-μαμούθ.

β) Γιά τή σωστότερη και άμεση έπίλυση του κτιριακού προβλήματος.

Η Π.Ε.Α.Δ.

ΜΟΛΙΣ ΕΚΔΟΘΗΚΕ

ΒΑΣΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Χωρίς κανόνες

Στράτη Γ. Τσάκωνα

Πρωτότυπο βοήθημα γιά μικρούς και μεγάλους, με θάση τή Γραμματική Μ. Τριανταφυλλίδη.

Διεύθυνση: Στρ. Τσάκωνα

Πιπίνου 120

Τηλ. 82.26.384

Άθήνα

Άποδ. Νο 399

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

(Συνέχεια από τή σελ. 3)

φάνερος αλλά και καθοριστικός από τις άπαρχές του έλευθέρου βίου της. Στο ίδιο άφτηρητικό σημείο θρίσκει και σήμερα, ύστερα από τις πρόσφατες ιστορικές άποφάσεις.

Πρωταρχικό σημείο είναι ή Γλώσσα. Έπίσημη γλώσσα σέ όλες τις θαθμιδες τής Έκπαίδευσης καθιερώνεται ή Δημοτική. Ο άκρογωνιαίος λίθος, ή ούσία και ή κινητήρια δύναμη τής Παιδείας. Η μακροχρόνια κακαδαμονία τής Παιδείας, ή πηγή των άνωμαλιών, τής άμάθειας και τής σχολαστικότητας, ή τροχοπέδη και ό φραγμός τής πνευματικής άναπτύξεως στάθηκε ή περίφημη διγλωσσία, πού εξέλιχθηκε σέ γλωσσική άναπηρία του τόπου.

Η Έλλάς έχει πλήρες και άρτιώτατο γλωσσικό όργανο, τή ζωντανή γλώσσα των Έλλήνων, πού είναι ίκανή να έκφράση και να άνταποκριθί στις σύγχρονες ανάγκες τής σκέψεως, τής καθημερινής ζωής, τής έπιστήμης, τής τεχνικής και τής τέχνης. Τό άνέπτυξε και τό δοκίμασε με έ-

Η ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Με ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση πληροφορήθηκε ό Έλληνικός λαός τήν είσαγωγή τής δημοτικής γλώσσας, σαν μοναδικής γλώσσας Παιδείας και μόρφωσης, στή Γενική Παιδεία. Τό γλωσσικό ζήτημα πού αιώνας θασάνισε τή Έλληνόπουλα και σταμάτησε τήν πρόοδο και τήν πολιτιστική άνοδο του λαού μας θρήκε τή δικαίωσή του. Χιλιάδες άρες πού έσοδεύονταν στα σχολεία μας γιά τή διδασκαλία μιάς νεκρής γλώσσας θα χρησιμοποιηθούν γιά καλύτερη και ούσιαστικότερη μόρφωση και παιδεία. Θα έμπέτησουν τά παιδιά των Γυμνασίων και Λυκείων μας τους άρχαίους μας κλασικούς μεταφρασμένους στή δημοτική γλώσσα πο ύθα μιλήση στήν ψυχή τους και θα μπορέ-

πατέρες τής έθνικής άναγενήσεως, πού ό κορυφαίος από αυτούς έδήλωνε ότι δέν είχε τίποτ' άλλο στο νου του «πάρεξ Έλευθερία και Γλώσσα».

Καθημερινή, 29.1.76

σου ν' άντλήσουν άπ' αυτούς στοιχεία μορφωτικά και ώφέλιμα, χρήσιμα στή ζωή τους. Η γραμματικομανία του σχολείου και ή διγλωσσία πού τό θασάνιζε, θα πάρη τό δρόμο τό μακρύ κι άγύριστο και νέος κνεμος θα φυσήγη πού θα δώση χαρά. Τό σχολείο θα γίνη πόλος έλξης των μαθητών γιά μάθηση και έλευθερη έκφραση.

Άπό έδω κι έμπρός κάθε ίδεα έκπολιτιστική, πνευματική, πατριωτική, καλλιτεχνική, πραχτική, έμπορίου, γεωργίας κλπ. θα μπορη να φτάση παντού, χωρίς τά έμπόδια πού ή καθαρεύουσα έθαζε και τό κέρδος θα είναι μεγάλο.

Η κυβέρνηση πού κ. Καραμανλή συνέδεσε τό δνομά της με μιά γενναία και ιστορική πράξη, πού τήν τιμεί ιδιαίτερα. Η άποφασιστικότητα του κ. Πρωθυπουργού έδωσε τό τελειωτικό χτύπημα στον καθαρευουσαιισμό πού τόσα δεινά έφερε στον τόπο

Έκπαιδευτική Άλλαγή»

23.2.76

Τὸ Βῆμα τῶν ἀναγνώστων μας

Ἄτροφιά εχολεία τῆς ὑπαίδρου

ΠΑΥΛΟΥ Β. ΓΚΑΛΑΝΤΕΜΗ Διδ/λου Δημ. Σχ. Δραγοψῆς Ἰωαννίνων

Ἡ δυσάρεστη κατάσταση πού ὑπάρχει σήμερα στά περισσότερα Σχολεία τῆς ὑπαίδρου, μᾶς ἀναγκάζει νά γράψουμε αὐτές τίς σειρές, μήπως καί γίνει κάτι καί καλύτερόν πού τὰ πράγματα γιά μᾶς τοὺς δασκάλους καί τὰ παιδιά τῶν χωριῶν μας. Τὴν κατάσταση αὐτὴ τὴν βλέπουμε καί τ' ἤζοῦμε καθημερινῶς καί μᾶς πιάνει ἀγχος καί μελαγχολία, ἐμᾶς πού ὑπηρετοῦμε στά ἀπόμακρα Ἑλληνικά χωριά μὲ τὰ ἀτροφικά-προβληματικά Σχολεία. Μελαγχολία γιά τοὺς μαθητὲς καί μᾶς πού σῆνει τὴν δρεξὴ γιά ἐργασία, μελέτη καί πρόοδο. Εἶναι μιά κατάσταση ποὺ ὑμᾶς πλακώνει τὴν ψυχὴ καί μᾶς μαραινεῖ τὰ ἀντὴ τῆς νεότητος καί τῆς ἰκμάδας, πού μᾶς μαυρίζει τὰ πρῶτα καί καλύτερα χρόνια τῆς διδασκαλικῆς ζωῆς, γιὰ νέοι δάσκαλοι ὑπηρετοῦμε στά Σχολεία αὐτά.

Ἐπιπλέον σὲ Μονοθέσιο Σχολεῖο μὲ ἕξι μαθητὲς, Δυὸ στὴν Ἑκτη, δυὸ στὴν Πέμπτη, ἕναν στὴν Τρίτη καί ἕναν στὴν Πρώτη. Ὁ συνάδελφος τοῦ διπλανοῦ χωριοῦ ἔχει τέσσερες μαθητὲς. Τρεῖς στὴν Ἑκτη καί ἕναν στὴν Τετάρτη. Τοῦ χρόνου θὰ ἔχη ἕναν στὴν Πρώτη καί ἕναν στὴν Πέμπτη. Ἀνάλογη εἶναι ἡ κατάσταση καί στά ἄλλα χωριά μας.

Μπαίνει στὴν σῆθουσα καί ἀντικρῶζει τέσσερα πέντε παιδάκια. Τί μάθημα νά κάνης; Ποιά ἀμιλλα νά ὑπάρξη μεταξύ τῶν μαθητῶν; Τί μέθοδο νά ἐφαρμόσης καί τί πειράματα νά κάνης; Μὲ ποιὸν νά κάνης Μουσική, Γυμναστική, ἑκδρομὲς, γιορτὲς, σχολικὸ κῆπο κλπ.; Στὴν Πρώτῃ τάξη ὑπάρχει μόνο ἕνα παιδί καί μόνο του θὰ φοιτήσῃ καί στίς ἄλλες τάξεις, ἂν δὲν ἀπορριφθῇ κανένας ἄλλος. Εἶναι ὁμοῦ παιδαγωγικῶς καί ψυχολογικῶς ὀρθό αὐτό, νά περάσῃ τὸ παιδί μόνο του ὅλες τίς τάξεις; Ποῖο πρότυπο θὰ ἔχη ὁ μαθητὴς αὐτός, ποιὸν θὰ συναγωνιστῇ, μὲ ποιὸν θὰ παίξῃ, πῶς θὰ ἀποκτήσῃ πνεῦμα συνεργασίας, μὲ ποιὸν θὰ συζητήσῃ γιά τὰ μαθήματά του; Ὅταν ἐρθῇ ὁ ἐπιθεωρητὴς στὸ Σχολεῖο τί μάθημα νά κάνης στὴν πρώτη τάξη μὲ ἕναν μαθητὴ ἢ μακάρι καί στίς ἄλλες πού ἔχουν δυὸ-τρια παιδιά. Κι ἂν κι αὐτὸ τὸ ἴσμοιρο τὸ ἕνα εἶναι καθυστερημένο, τί ἔχεις νά παρουσιάσῃς στὸν ἐπιθεωρητὴ πού ἦρθε νά σὲ βαθμολογήσῃ; Καί νά σοῦ τύχη κανένας Ἐπιθεωρητὴς Ἰδιότροπος καὶ ἰδύσκολος καί νά σοῦ πῇ: «Κύριε τάδε ἕνα παιδί ἔχεις στὴν πρώτη καί δὲν μπόρεσες νά τοῦ μάθῃς τὴν ἀλφάβητα καί νά μετρήσῃ ὡς τὸ δέκα; Πάρε ἕνα 27αρι ἢ ἕνα 30αρι».

Εἶναι σωστό ὁ δάσκαλος αὐτός νά ἀξιολογηθῇ μὲ τὰ ἴδια κριτήρια, ἐπὶ ἰσοῦς ὁμοῖς, πού λέμε, μὲ τὸν δάσκαλο τῆς πόλεως πού ἔχει 25-30 μαθητὲς στὴν τάξη; Καί μήπως εἶναι μόνο αὐτὴ ἡ διαφορά; Τὸ δικό μου παιδί δὲν εἶδε Νηπιαγωγεῖο, παιγνίδια, τηλεόραση, καλὸ φαγητό, καλὰ ρούχα, δὲν ἔχει τραπέζι νά γράφῃ, φορᾷει λαστιχένιες μπότες καί εἶναι ἡμίκοτο παντελονάκι πού κι' αὐτὸ εἶναι μπαλωμένο καί σχισμένο, ἐνῶ τὰ παιδιά τοῦ συναδέλφου τῆς πόλεως εἶναι παιδιά καθηγητῶν, γιαιτρῶν, ἀξιωματικῶν, δικαστῶν, ἐμπό-

ρων... μὲ φρονιστήριο ἀπὸ τὴν πρώτη τάξη, παρακολούθησι, νηπιαγωγεῖο, παιγνίδια, καλοριφέρ, κινηματογράφο καί, καί, καί...

Τὰ παιδιά τοῦ χωριοῦ εἶναι ἄξια ἐπαίνου πού κατορθώνουν καί μαθαίνουν γράμματα κάτω ἀπ' αὐτές τίς δύσκολες συνθήκες. Βγαίνει τὸ παιδί τοῦ χωριοῦ ἀπ' τὸ Δημοτικὸ καί πᾶν νά μπῇ στὸ Γυμνάσιο, χωρὶς καμμιά βοήθεια πέρα ἀπὸ τὴ φιλότιμη προσπάθεια τοῦ Δασκάλου του, ποὺ ὑπὸ ἀκολουθεῖ ὡς τὴν πόρτα τοῦ Γυμνασίου καί τὸ περιμένει μὲ ἀγωνία νά βγῇ καί νά δῇ πῶς ἔγραψε. Θάξῃ τὸ παιδάκι νά συναγωνισθῇ μὲ τ' ἄλλα παιδιά τῶν πόλεων, πού τελείωσαν κάποιο πρότυπο, κάποιο 12)θέσιο μὲ φρονιστήρια καί, ἄσχημη, πολὺ ἀσχημη ἡ κατάσταση τῶν ἀτροφικῶν Σχολείων καί κάτι πρέπει νά γίνῃ γιά νά καλύτερέσῃ. Προτείνουμε κάτι πού κατά τὴ γνώμη μας θὰ ἀφελήσῃ.

Νά συγχωνευθοῦν τὰ Σχολεῖα τῶν χωριῶν. Σὲ κάθε δέκα, δέκα πέντε χωριά, νά γίνῃ ἕνα πολυθέσιο Σχολεῖο, μὲ ἐποπτικὰ μέσα, παιδικὲς χαρὲς, Γυμναστήρια καί γιὰ τὸ ἄλλο, καί μὲ οἰκοτροφεία τὰ ὁποῖα ἀ ἐπιχορηγῆ τὸ κράτος καί νὰ δίνουν κάτι καί οἱ γονεῖς. Τὰ παιδιά νὰ φθάνουν ἀπὸ τὰ χωριά τους στὸ Σχολεῖο, μὲ τὰ λεωφορεῖα τοῦ ΚΤΕΛ ἢ μὲ Κρατικά, Σχολικά αὐτοκίνητα, ἢ νά μένουν στὸ οἰκοτροφεῖο. Ἐτσι θὰ ἔξερῃ ὁ δάσκαλος ὅτι ἔχει μιά τάξη, ὅποιαδήποτε, μὲ 20-25 μαθητὰς καί δὲν θὰ ἀρχίξῃ ἀπὸ τὴν ἀλφάβητα τῆς πρώτης καί νὰ φθάσῃ στὴν Ὑφαίρεση καί στά Κράματα τῆς Ἑκτης. Βεβαίως θὰ ἀπαιτηθοῦν πρόσθετες δαπάνες. Νομίζουμε ὅμως ὅτι αὐτὲς θὰ καλυφθοῦν ἀν σκεφθοῦμε ὅτι ὑπάρχουν πολλὰ τέτοια ἀτροφικά Σχολεῖα καί ἕνα τέτοιο Σχολεῖο μὲ ἕνα Δάσκαλο καί πέντε μαθητὲς, στοιχίζει 130.000 ὡς 150.000 δραχμῆς τὸ χρόνο (Μισθὸς Δασκάλου καί ἔξοδα λειτουργίας).

Ὅσο γιά τοὺς κατοίκους τῶν χωριῶν μας, ἂν παραπονεθοῦν ὅτι μὲ τὸ νά συγχωνευθοῦν τὰ Σχολεῖα, ἐρημνίζονται τὰ χωριά, νομίζουμε ὅτι δὲν θάδουν δίκαιο. Μία εἶναι ἡ ἀπάντησι καί γι' αὐτὴ δὲν φταίμε ἐμεῖς. Τὰ Σχολεῖα τῶν χωριῶν μοιραίως θὰ κλείσουν, γιὰ τὴν αἰ μάθητὲς θγαίνουν ἀπὸ τὰ Σχολεῖα καί δὲν ὑπάρχουν ἄλλοι νά μποῦν σ' αὐτά.

Γιὰτὶ ἀπεργήσαμε προειδοποιητικά

Ἀπὸ τὸ Σύνταγμα Σπουδαστῶν Παιδ) κῆς Ἀκαδημίας Πάτρας

Οἱ γονεῖς τῶν μαθητῶν, δολόκληρη ἡ κοινὴ γνώμη ἀλλὰ καί οἱ γονεῖς οἱ δικοὶ μας ρωτᾶνε γιὰτὶ ἔκαναν ἀπεργία οἱ σπουδαστὲς τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν τῆς χώρας μας. Καί γιὰτὶ τόση θερμὴ ἡ συμπάραστασι τῆς ΔΟΕ καί τῆς ΠΕΑΔ καί τοῦ καθηγητικοῦ προσωπικοῦ τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν. Ἀμέσως δίνουμε τὴν πληροφορία. Κατεβήκαμε ἀν ἕνας Ἴσθμῶπος σὲ 3 ἡμέρη προειδοποιητικὴ ἀποχὴ καί εἰμαστε ἔτοιμοι νά συνεχίσουμε τὸν ἀγῶνα μέχρι νά δικαιωθοῦμε γιά τοὺς παρακάτω τέσσερις λόγους πού οὐσιαστικὰ ἀφοροῦν τὴν πνευματικὴ ἀνύψωσι τοῦ λαοῦ μας.

1) Γιά νά ἐφαρμοσθῇ ὁ Ἰδρυτικὸς Νόμος 953)1937 γιά τίς Παιδαγωγικὲς Ἀκαδημίες

πού μὲ τὸ α' τοῦ ἀρθρο ἀρχίζει ἔτσι: «Αἱ Παιδαγωγικαὶ Ἀκαδημιαὶ εἶναι σχολαὶ Ἀνωτάτης ἑκπαίδευσως». Ἀλλὰ γιὰτὶ δὲν ἰσχύουν καί γιά τίς Παιδαγωγικὲς Ἀκαδημίες οἱ γενικὲς διατάξεις τῶν Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν ἀφοῦ ὁ Ἰδρυτικὸς Νόμος τίς ὀρίζει Ἀνωτάτες. Γιὰτὶ 40 χρόνια τώρα συνεχίζεται ἡ παρανομία καί γιὰτὶ σχεδιάζεται νά ὑποβιβασθοῦν καί ἐπίσημα σὲ ἀνώτερες; Κι ἂν ἀκόμη δὲν ὄπηρχε ὁ Νόμος αὐτός τοῦ 1937 δὲν θὰ ἔπρεπε μετὰ ἀπὸ 40 χρόνια νά ὄπηρχε κάποια πρόδοσι ὡστε οἱ Παιδαγωγικὲς Ἀκαδημίες νά γίνουν Πανεπιστημιακὲς Σχολές;

2) Παρόμοια κίνησι γιά νά γίνουν οἱ Παιδαγωγικὲς Ἀκαδημίες Πανεπιστημιακῆς στάθμης παρατηρεῖται σὲ πολλὰς χώρες τοῦ κόσμου ἐνῶ στὴν Ἀμερικὴ, Ἀγγλία, Γερμανία κλπ. ἔχουν γίνῃ πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια. Θὰ πρέπει ἡ χώρα μας νά μείνῃ τελευταία σὲ δτι σχετίζεται μὲ τὴ μόρφωσι τῶν παιδιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ;

3) Ὅτι ζητᾶμε εἶναι νά πρυτανεύῃ ἡ λογικὴ καί τὸ δίκιο. Γιά ποῖο λόγο ὁ παιδίατρος πρέπει νά προέρχεται ἀπὸ Πανεπιστημιακὴ σχολή, ὁ κτηνίατρος καί ὁ γεωπόνος καί ὁ δασονόμος καί ὁχι ὁ δάσκαλος; Γιά ποῖο λόγο ὁ δάσκαλος πού παίρνει στά χέρια τοῦ δτι πιὸ πολὺτιμο ἔχει ὁ κάθε γονεῖς, ὅτι πιὸ ἐλπιδοφόρο ἔχει ὁ λαός μας θὰ πρέπει νά προέρχεται ἀπὸ σχολὴ κατατέρας στάθμης.

4) Δὲ ζητᾶμε εὐκόλο πτυχίο, ἀπειναντία 4χρονη φοίτησι γυρεύουμε γιὰτὶ ἔχουμε συνείδησι τῆς ἀποστολῆς μας.

Στά χρόνια τῶν Σπουδῶν μας πρέπει νά εἰδικευθοῦμε στά Παιδαγωγικά καί στὴν ψυχολογία καί ταυτόχρονα νά γνωρίσουμε σὲ βάθος καί πλάτος τὸ περιεχόμενο καί τὴ διδασκτικὴ ὄλων τῶν μαθημάτων. Ἐτσι τὰ Ἑλληνοπούλα αἰριο θγαλμένα ἀπὸ τὰ χέρια φωτισμένων δασκάλων δὲ ἀνεβάσουν τὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ μας.

Ἀγωνιζόμαστε νά ὑψώσουμε τὸν δάσκαλο γιά νά λιγοστῆνῃ ἡ ἀποχὴ ὑποψηφίων ἀπὸ τὸν διδασκαλικὸ κλάδο καί νά σταματήσῃ ἡ φυγὴ τῶν ἀδιορίστων ἀπὸ τὸ διδασκαλικὸ ἐπάγγελμα.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙ

Πρὸς τοὺς κ.κ. Ἐκπαιδευτικοὺς Λειτουργοὺς Στοιχ. Ἐκπαιδευσεως - Ἀθηνῶν - Πειραιῶς καί Ἐπαρχιῶν.

Τὸ Κατάστημα Νεωτερισμῶν

Ἀ/φῶν Κουρκουντῆ Ο.Ε.

Ἐθν. Ἀντιστάσεως καί Τσαμαδοῦ 16 - Πειραιῶς - Τηλ. 422728 Διαθέτει:

α) Ἀνδρικά: κουστουμια, σακκάκια, πανταλόνια, τρενσκάτ, ὑποκάμισα, γραβάτες,

β) Γυναικεῖα: φορέματα, ταγιέρ, παλτά, κουστουμια, πανταλόνια, φοῦστες, πλεκτά κτλ.

γ) Παιδικά: κουστουμια, φορεματάκια.

* Ἀπαντὰ τὰ ἀνωτέρω εἶδη μας παρέχονται μὲ εὐκολίες πληρωμῆς - προσωπικοῦ λογι)σμο - εἰς 10 μηνιαῖες δόσεις καί ἔκπτωση 10%, μὲ μικρὰν προκαταβολήν. ΣΗΜ.: Εἰς τὰ ἀγοραζόμενα εἶδη μας τοῖς μετρητοῖς ἢ παρεχόμενῃ ἔκπτωσι ἀνέρχεται εἰς 20%.

- Μετὰ τιμῆς

Ἀ/φῶν Κουρκουντῆ Ο.Ε.

Ἀπὸδ. 380

Ἡ ἐποχή μας καὶ οἱ ἀνάγκες τῆς Παιδείας μας

Ὅπως εἶναι γνωστό, ὁ ἀνθρώπινος πολιτισμός σημεῖωσε, τὶς τελευταῖες δεκαετίες, μιὰ σημαντικὴ ἀνάπτυξη, πάνω στὴν περιοχὴ τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, πού εἶχε σάν ἀποτέλεσμα μιὰ ἀλματώδη καὶ χωρὶς προηγούμενο τεχνολογικὴ ἐξέλιξη.

Εἶναι ὁμως ἐπίσης γνωστό, πὼς ὅλος ὁ ἀνθρώπινος πνευματικὸς θησαυρός, ὅλη ἡ προγονικὴ κληρονομία, ἀναγνωρίζουν γιὰ μόνους φυσικοὺς κληρονόμους τοὺς τῆ γνώση καὶ τὴν ἀγωγή. Τὰ φαινόμενα αὐτά, γνώση καὶ ἀγωγή, παρατηροῦνται σ' ὅλους τοὺς τομείς μιᾶς κοινωνικῆς ἢ ἐθνικῆς δραστηριότητος, ἄσχετα μὲ τὸ πόση καὶ ποιά ἐπίδραση δέχονται. Ἐκεῖ πού σημειώνεται σκόπιμη καὶ ουστηματικὴ καλλιέργεια τῶν φαινόμενων αὐτῶν, εἶναι ὁ ἄωρος τῆς Παιδείας.

Κάθε λαὸς γιὰ νὰ μπορῇ νὰ παρακολουθῇ αὐτὴ τὴν ἐλαύνουσα ἐξέλιξη τοῦ πολιτισμοῦ καὶ νὰ μετέχη τῆς ἀνθρώπινης κληρονομίας, πού θὰ τὸν βοηθήσουν στὴ δημιουργία μιᾶς καλύτερης οικονομικῆς, πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ρίχνῃ τὸ μεγαλύτερο θάρος τῆς προσοχῆς καὶ τῆς φροντίδας του πάνω στὴν ἐκπαίδευση.

Ἐπειδὴ ὁμως ὁ ἀνθρώπινος πολιτισμὸς δὲν εἶναι στατικὸς, ἀλλὰ συνεχῶς αὐξάνεται καὶ μετασχηματίζεται, εἶναι ὑποχρεωμένος καὶ ὁ λαός, πού θέλει νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐξέλιξη αὐτῆ, νὰ ἀνασχηματίξῃ καὶ νὰ προσαρμόξῃ τὴν ἐκπαίδευσή του πάνω/στὶς ἐκάστοτε ἀπαιτήσεις τοῦ πολιτισμοῦ.

Εἶναι, μὲ ἄλλα λόγια, οἱ ἀνάγκες τῆς ἐποχῆς, αὐτές.

Ἄν μπορῇ καὶ σὲ ποῖο βαθμῷ, κάθε λαός, νὰ προσαρμόσῃ τὸ ἐκπαιδευτικὸ του σύστημα στὶς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς, αὐτὸ εἶναι ἓνα θέμα πού τὸ προσδιορίζουν τρεῖς, κυρίως, βασικὲς προϋποθέσεις.

1) Τὸ πολιτικὸ ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ.

Αὐτὸ παρουσιάζει τὸ δείκτη τῶν λαϊκῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἐπιθυμιῶν γιὰ μόρφωση καὶ κοινωνικὴ ἀνέλιξη καὶ ἐπὶ πλέον προσδιορίζει καὶ τὴν πολιτιστικὴ ἐποχὴ πού διατρέχει ὁ λαός.

2) Τὸ πολιτικο-κοινωνικὸ σύστημα διοίκησης πού ἐπικρατεῖ καὶ ἐφαρμόζεται στὸ λαό.

Αὐτὸ θ' ἀποφασίσῃ γιὰ τὴν ποσότητα καὶ τὴν ποιότητα τῆς παρεχόμενης ἐκπαίδευσης, ἀνάλογα μὲ τὰ δικαιώματα πού ἀναγνωρίζει καὶ παραχωρεῖ στὸ λαὸ πού διοικεῖ καὶ ἀνάλογα μὲ τὸ ποῖο λαὸ τελικὰ θέλει νὰ προετοιμάσῃ, γιὰ τὴν ὁμαλὴ διαδοχὴ τοῦ σήμερα ἀπὸ τὸ αὔριο.

3) Ἡ οικονομικὴ κατάσταση τῆς χώρας.

Αὐτὴ θὰ δώσῃ τὴ δυνατότητα γιὰ μιὰ ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση, ἀνάλογα μ' ἐκείνη πού ἰσχυροῦν οἱ ἀνάγκες τῆς ἐποχῆς. Μόνον ἡ θετικὴ καὶ ἀρμονικὴ συνεργασία τοῦ παραπάνω τρίπτυχου εἶναι δυνατόν νὰ ὑλοποιήσῃ μιὰ ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση. Διαφορετικὰ, ἂν ἓνας μόνον παράγοντας ἀντιδρᾷ, οἱ ἄλλοι εἶναι καταδικασμένοι νὰ φιγουράρουν σάν μιὰ καλὴ διάθεση.

Γιὰ τὴν πατρίδα μας, ἡ σημερινὴ ἔκταση τοῦ πολιτισμοῦ, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἐπιταχυνόμενη τεχνολογικὴ ἀνάπτυξη, καθιστοῦν ἄμεση καὶ ἐπιτακτικὴ τὴν ἀνάγκη τῆς προσαρμογῆς αὐτῆς, γιατί οἱ προβλέψεις πού μπορεῖ νὰ κἀνῃ κανεὶς, γιὰ τὶς πιθανὲς προεκτάσεις τῆς ἀνθρώπινης προόδου, στὸ τελευταῖο τέταρτο τοῦ αἰῶνα μας, δὲν εἶναι καθόλου καθουχαστικὲς, γιὰ τὴ θέση πού

μας περιμένει, σάν λαὸ, ἂν στηριχτοῦμε στὰ σημερινὰ ἐκπαιδευτικὰ μας δεδομένα.

Ἡ παιδεία μας ἔχει ἀνάγκη ἀναπροσαρμογῆς πάνω σ' ὅλο τῆς τὸ φάσμα, κι' ὄχι μόνον σὲ μιὰ περιοχὴ τῆς.

Ἄθανασίου Λύκου Γεν. Γραμματέα Δ.Ο.Ε.

Ἀπὸ τὸ Νηπιαγωγεῖο, μέχρι τὸ Πανεπιστημιο κι' ἀπὸ τὴ Γενικὴ, μέχρι τὴν ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευση, παντοῦ εἶναι αἰσθητὴ ἡ ἀνάγκη αὐτῆ. Μιὰ σωστὴ προσαρμογὴ τῆς παιδείας, στὶς σύγχρονες ἀπαιτήσεις, πρέπει νὰ στηρίζεται πάνω σὲ τρεῖς κυρίως βασικοὺς παράγοντες. Στὰ ἀναλυτικὰ προγράμματα, στὸν ἐκπαιδευτικὸ καὶ στὰ διδακτικὰ.

1. Ἀναλυτικὰ προγράμματα. Μ' αὐτὰ καθορίζεται ἡ ποσότητα καὶ ἡ ποιότητα τῶν παρεχομένων γνώσεων καὶ τὸ εἶδος τῆς ἀσκοῦμενης ἀγωγῆς. Πρέπει νὰ φροντισοῦμε, ὥστε ἡ παιδεία μας νὰ πάρῃ περιεχόμενο καθαρὰ μορφωτικὸ, ἀνθρωπιστικὸ καὶ δημοκρατικὸ.

Μορφωτικὸ, γιὰ νὰ παρέχεται ἡ δυνατότητα μιᾶς ὁμαλῆς καὶ καθολικῆς λαϊκῆς συμμετοχῆς στὸν κληροδοτούμενο, ἀπὸ γενεὰ — σ' ἐγενεὰ, ἀνθρώπινο πνευματικὸ θησαυρὸ.

Νὰ γίνεται καλύτερη καὶ περισσότερη ἀξιοποίησὴ του, γιὰ νὰ συντελέσῃ στὴ δημιουργία μιᾶς καλύτερης ὕλης, πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ γιὰ νὰ μπορέσῃ ὁ ἀνθρώπος νὰ βαθίσῃ, μὲ μεγαλύτερα καὶ σταθερότερα θήματα, πρὸς τὸ ἀπείρο τῆς πνευματικῆς του δημιουργίας.

Πρέπει ἡ ὅλη τῶν προγραμμάτων ν' ἀπαλλαγῇ ἀπ' ὅ,τι ἄχρηστο καὶ περιττὸ περιέχει καὶ ν' ἀντικατασταθῇ μὲ ὕλικὸ πού θὰ συντελέσῃ στὴ καλλιέργεια τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῶν μαθητῶν, στὴν ἀφύπνιση τῶν διαφερόντων τους καὶ στὴν ἀνάπτυξη τῶν ἰδιαίτερων κλίσεων καὶ δεξιοτήτων καὶ στὸν πλουτισμὸ τῆς παιδικῆς ἐμπειρίας μὲ γνώσεις ἀπαραίτητες.

Ἐδῶ ἀκριβῶς θρίσκειται καὶ ἡ μεγαλύτερη δυσκολία, γιὰ τὴν κατάρτιση τῶν σχολικῶν προγραμμάτων. Γιατί ὅλες οἱ περιοχὲς τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ ἔχουν ἐξασπλωθῆ σὲ τέτοια ἔκταση, πού κάνουν δύσκολη τὴν ἐπιλογὴ τῶν καταλληλοτέρων στοιχείων, ἀνάμεσα σ' ἄλλα ἐπίσης κατάλληλα. Ὅπου μεγάλη προσφορά, ἐκεῖ καὶ μεγάλη δυσκολία ἐπιλογῆς.

Ἀνθρωπιστικὸ, γιὰ νὰ μπορέσουν οἱ ἀνθρώποι, μιᾶς κοινωνίας καὶ οἱ κοινωνίες μεταξύ τους, νὰ συνδεθοῦν μὲ πιὸ ἰσχυροὺς, πιὸ συνεκτικοὺς καὶ πιὸ ἀκατάλυτους ψυχικοὺς δεσμούς. Νὰ μπορέσῃ ὁ ἀνθρώπος, διαδοχικὰ, νὰ ὑποτάξῃ τὶς ἀξεπέραστες ἀτομικὲς του ἀδυναμίες, πού, πολλὰς φορές, γίνονται κίνδυνοι γι' αὐτὴ ζωὴ πού δημιουργεῖ ὁ ἄλλος καὶ μιὰ ἀκόρεστη βουλμία ἀπορρόφησης τοῦ ἀλλότριου ἰδρώτα καὶ πού παρατηροῦνται τόσο μεταξύ ἄτόμων, ὅσο καὶ μεταξύ κοινωνιῶν καὶ λαῶν. Θέλομε μιὰ κοινωνία πού θὰ φιλοξενεῖ πολίτες μὲ ἐλεύθερο τὸ φρόνημα, μὲ ὑπερήφανη τὴ σκέψη καὶ τὸ συναίσθημα καὶ μὲ διαθέσεις δημιουργικὲς κι' ὄχι ἀπρακτικὲς.

Δημοκρατικὸ, γιὰ νὰ μποροῦν οἱ ἀνθρώποι νὰ ὀργανώνουν τὴν κοινωνικὴ ἀμυνα τῆς πολιτικῆς τους αὐτοπροστασίας. Πρέπει νὰ μῆ, ἀπὸ ἠωρὶς στὰ σχολεῖα μας ἡ πολιτικὴ

ἀγωγή, γιὰ νὰ προσανατολισθῇ ἀπὸ μικρὰ τὰ παιδιὰ μας στὴν πολιτικὴ ἰδέα τῆς Δημοκρατίας. Ποτὲ ἡ σωστὴ πληροφόρηση καὶ ὁ σταθερὸς προσανατολισμὸς δὲν κάνουν κακὸ.

Κακὸ κάνουν ἡ ἐλλειπὴς πληροφόρηση καὶ ὁ ἡμιπροσανατολισμὸς, πού ἐπιχειροῦμε στὴν περίοδο τῆς ἐφηβίας. Πρέπει νὰ τοποθετήσωμε σταθερὰ ἰδεολογικὰ πολιτικὰ θεμέλια, στὸ λαὸ πού προετοιμάζομε.

Νὰ πληροφωρηθῇ, ὅτι ἡ δημοκρατικὴ ἰδέα ζῆ καὶ ἀναπτύσσεται ἀπὸ τοὺς ἡμιποτιστὸν καθοκόντων καὶ τῶν ὑποχρεώσεων, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ δώσῃ τοὺς ὠραίους καὶ εὐχυμοὺς καρποὺς τῶν ἀνθρώπινων δικαιωμάτων καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐλευθεριῶν.

Ὅταν ὁ ἀνθρώπος ἀναγνωρίσῃ καὶ στὸ συνάνθρωπό του τὰ αὐτὰ δικαιώματα, πού διεκδικεῖ γιὰ τὸν ἑαυτοῦ του, τότε οἱ κοινωνίες δὲν κινδυνεύουν. Εἶναι προορισμένες νὰ ζήσουν, γιὰτὶ εἶναι ὀπλισμένες μὲ τὶς ἀπαραίτητες ἠθικὲς κοινωνικὲς ἀντιστάσεις, μὲ τὶς ὁποῖες θ' ἀντιδράσουν στὴν πολιτικὴ θία, στὸν κοινωνικὸ ἐξανδραποδισμὸ καὶ στὴν ἐθνικὴ ταπεινώση.

Δὲ θὰ μποροῦν, σὲ μιὰ τέτοια κοινωνία, νὰ ξεφυτρώσουν πολιτικοὶ θρυκοδρακες καὶ νὰ παίξουν τὸ ρόλο τοῦ ἀυτόκλητου ἐθνοσωτήρα.

2. Ἐκπαιδευτικὸς. Κατάλληλο πρόγραμμα, χωρὶς τὸν κατάλληλο ἐκπαιδευτικὸ, εἶναι ἄχρηστο. Αὐτὸς θὰ μεταβάλλῃ σὲ πράξη καὶ σὲ ζῶσα πραγματικότητα τὰ σχολικὰ προγράμματα. Καὶ γιὰ νὰ συγκεντρώνῃ τὸ στοιχεῖο τῆς καταλληλότητος, πρέπει νὰ διαθέτῃ τὴν παραπάνω τριπλὴ ἰδιότητα τοῦ προγράμματος. Νὰ ἔχῃ ἀρτία ἐπιστημονικὴ κατάρτιση, γιὰ νὰ μπορῇ ν' ἀνταποκριθῇ στὴν γνωστικὴ ἀπαίτηση τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος. Καὶ ἡ ἀπαίτηση αὐτὴ δὲν εἶναι μικρὴ. Θέλει ἐκπαιδευτικὸ μὲ σύγχρονο πνευματικὸ ἐξοπλισμὸ, γιὰ νὰ προετοιμάσῃ τὸν αὐριανὸ πολίτη. Θὰ προετοιμάσῃ τὸν πολίτη τοῦ 2000 μ.Χ. καὶ πρέπει νὰ τὸν ἐκπαιδέυσῃ μὲ τὰ σύγχρονα ὅπλα τοῦ σήμερα κι' ὄχι μὲ τὰ συμβατικά τοῦ χτές.

Νὰ ἔχῃ ἦθος καὶ ἀνθρωπιά, γιὰ νὰ ἐπιδράσῃ στοὺς ἄλλους καὶ νὰ τοὺς μεταβάλλῃ σὲ δικά του ἀντίγραφα.

Καὶ πάνω ἀπ' ὅλα, νὰ πιστεῖ στὴ Δημοκρατικὴ ἰδέα. Νὰ εἶναι δημοκράτης συνειδητός καὶ νὰ μὴ αὐτοσποκαλεῖται γιὰ τέτοιους. Μόνον μιὰ γνήσια δημοκρατικὴ ψυχὴ θ' ἀντλήσῃ, ἀπὸ μέσα τῆς, τὰ κατάλληλα στοιχεία γιὰ νὰ μεταωσχεύσῃ τὴ δημοκρατικὴ ἰδέα καὶ στοὺς ἄλλους.

Γιατί οἱ ἰδέες μεταγγίζονται καὶ δὲ διδάσκονται. Ἐναν τέτοιο ἐκπαιδευτικὸ, ἂς μὴ νελιώμαστε πὼς θὰ μᾶς τὸν δώσουν οἱ παιδαγωγικὲς ἀκαδημίες, μὲ τὴ σημερινὴ τους μορφή.

Αὐτὸν θὰ τὸν δώσουν μόνον οἱ Πανεπιστημιακὲς Παιδαγωγικὲς Σχολές. Σ' αὐτές θὰ πάρῃ ὁ ὑποψήφιος ἐκπαιδευτικὸς καὶ τὸν ἐπιστημονικὸ του ἐξοπλισμὸ καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴ του ἐξειδίκευση καὶ τὴν πολιτικὴ κοινωνικὴ του ἐνημέρωση, ἀφοῦ θὰ θρίσκειται μέσα στὰ κοινωνικὰ ρεύματα τῶν μεγαλοπόλων.

Τὸ αἶτημα «Κάθαρος» πού ἀκούγεται σ' ὅλοκληρο τὸ ἔθνος τῆς ἐκπαίδευσης, μὲ τὴν 7/χρονη τυραννία, αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀνάγκη τῆς πολλαπλῆς ὑπόστασης τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἐπισημαίνει καὶ ἡ ὁποία κακοποιήθηκε τόσο θάνασσα στὴ διάρκεια τῆς δικτατορίας.

(Συνέχεια στὴ σελ. 15)

Προαγωγές Δασυάλων και Νηπιαγωγών στον 4ο βαθμό - Τμηματάρχης Α'

Στο υπ' αριθ. 566 ΦΕΚ τ. Γ' / 22.12.1975 δημοσιεύθηκαν οι προαγωγές των συναδέλφων από τον 5ο στο 4ο βαθμό. Είναι 242 κατ'έκλογην και 23 κατ' αρχαιότητα. Επίσης 27 νηπιαγωγοί κατ'έκλογην. Οι συνάδελφοι αυτοί έχουν συμπληρώσει τριετή υπηρεσία στο 5ο μέχρι 30 Αυγούστου 1975.

1. ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

Α' ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ

Στεφανίδου Πολυξένη
Κανελλόπουλος Ανδρέας
Δογάνη Σωτηρία
Γιαννόπουλος Ανδρέας
Γιαννοπούλου Άγγελική,
Μαραθιάς Κων.
Ρουφικτού Άνναστασία
Καμπούρης Νικόλαος
Κόλλια Σταυρούλα
Σεβδαλή Δήμητρα
Κανελλοπούλου Σοφία
Άγалиώτης Παναγιώτης
Παπαδοπούλου Βασιλική
Σειτανίδου Παγώνα
Λάττας Σταύρος
Παπαπανάγου Παναγιώτης
Δημητρούλοπούλου Νίκη
Μαρίνος Αναστάσιος
Κουβέτης Γεώργιος
Νταλλής Έπαμεινώνδας
Κοντογιάννης Χρήστος
Μαραντίδου Ευσοφία
Μίχου Παναρέα,
Δουκα Σταματίνα
Τραντας Σωτήριος
Πυρπόλης Άθανάσιος
Παπαϊωάννου Άριστειδης
Παυλάκου Καλλιόπη
Γκικα Γιανναγιάτα
Κατρίνη Ιεωργία
Λογαράκη Διαμάντα
Φωτισκούλου Βικτωρία
Σαλαγκιώτη Θεοδώρα
Θεοτόκης Ίωάννης
Παπαγεωργίου Γρηγόριος
Μπεκιάρης Δημήτριος
Κούρτη Ειρήνη
Άρχοντης Ίωάννης
Πολίτου Φανή
Άθανασιά Βασιλική
Νικολοπούλου Άνδριάνα
Πρίγκιπα Κυριακή
Χαλάτση Βαλεντίνη,
Βελασσοπούλου Μελπομένη,
Κιούση Άθηνά
Σταυρίδου Χρυσάφεια
Δρακωνάκη Γεωργία
Τσανάκης Ίωάννης
Πετκόγλου Εύδοξια
Μουστακά Θεοδώρα
Βαφειάδου Νίκη
Δαφνίδου Εύαγγελία
Πόπη Κερασία,
Άλχηανίδου Σοφία
Μεσηνιαίου Ελένη
Δελιάκη Αικατερίνη
Λαγογιάννη Αικατερίνη
Βλογιάρη Άννα,
Κασιτιά Θεοδώρα
Φωτιάδου Κλαυδία
Άνδρούτσος Βασίλειος
Φωτιάδου Εδλαξία
Ντερμαρής Χριστόδουλος
Παπαδόπουλος Πασχάλης
Μπασακίδης Δημήτριος
Γιακοβής Βασίλειος
Καραγάλης Θεόδωρος
Έλληνα Δήμητρα
Χειμωνίδης Χαράλαμπος
Πουλίου Ελένη
Δελαπόρτα Αικατερίνη
Μάζης Λεωνίδας
Οικονόμου Στυλιανός
Μπογιατζοπούλου Νίκη
Μπαρμπα Μαρία
Γκέγκου Χαρίκλεια

Δελαπόρτα Αικατερίνη
Βαρμάζη Νέλλη
Λιθιεράτου Μαρία
Μπακόλας Βησσαρίων
Μπαντέκα Δέσποινα
Άνδριόπουλος Κων.
Γκιουζέλης Χρήστος
Σθήρκου Θεοδώρα
Τζιάστας Ίωάννης
Παπαμίχος Κων.
Παπαχρίστου Βασίλειος
Μεταξάς Πέτρος
Παπαδημητρίου Άπόστολος
Άρβανίτης Χρήστος
Σταμάτη Έλπινη
Γκίζα Άνναστασία
Γκιολέκα Όλγα
Μπλέτσου Λουκία
Λοτισσοπούλου Καλλιόπη
Οικονόμου Πολυτίμη
Γαλάτουλα Ιστορία
Παπαγεωργίου Μαρία
Κοντράσση Χριστίνα
Τσιρικού Αικατερίνη
Τσαλιπατούρου Γεωργία
Ήλιοπούλου Άθανασία
Κοημιά Ίωάννα
Λιάμου Άγγελική
Στεργιάδου Ελένη
Μαστραντώνη Σοφία
Άλεξίου Άθανασία
Χαρισιάδου Ελένη
Τρακατέλης Χρήστος
Σκαλιώτης Άπόστολος
Δημόπουλος Γεώργιος
Καρτασιδης Νικόλαος
Καλαϊδόπουλος Κων.
Ταίνος Θωμάς
Βαθέτης Άθανάσιος
Ευαγγέλου Εύαγγελος
Σαγρης Λάμπρος
Παπαθανασίου Εύαγγελος
Γεωργίου Δημήτριος
Μπαφές Δημήτριος
Γιαννούλας Εύαγγελος
Μιχαηλίδης Ίωάννης
Χαρίτου Θεοδώρα
Γιαννάκης Άπόστολος
Λεληγιαννόπουλος Γεώργιος
Ματισούλη Εύαθνια
Βαθουρανάκης Χαράλαμπος
Κεσκελίδης Άθανάσιος
Λυκορέση Σοφία
Στεφανόπουλος Άθανάσιος
Κιριέρης Κων.
Παπαθανασίου Δημήτριος
Πορπόρης Κων)νος
Στυλιανάκης Έμμανουήλ
Μάντζιος Άλέξανδρος
Πετρόπουλος Πέτρος
Μαυρίδου Μερόπη
Ντουφεξή Άγγελική
Κόκκινος Βασίλειος
Ριαννακούλα Παναγιώτα
Παιδαρος Χρήστος
Μαστοράκη Μαρία
Σολωμού Παναγιώτα
Τζιμογιάννης Σωτήριος
Καρακώστας Γεώργιος,
Κωνσταντίνης Βασίλειος
Παπαζήσης Εύθυμιος
Σαμαράς Άλέξανδρος
Κατοικιάς Γρηγόριος
Σαθδόπουλος Άλέξανδρος
Κυβερνήτης Κων)νος
Κολοκυθά Παρασκευή,
Παπαγεωργίου Νικήτας
Τριανταφυλλίδου Βαλεντίνη
Κασσιδου Βασιλική
Λύρα Σωτηρία

Νάνος Γεώργιος
Βλάχου Άλίκη
Γιαννακόπουλος Εύθυμιος
Δαρσακλής Κων)νος
Στραθέλης Δημήτριος
Παππας Γεώργιος
Μπάμπαλης Γεώργιος
Λυμπερακίδου Δημήτρα
Ίμσιρίδου Τατιάνα
Γούσιας Χρήστος
Καραστατίδης Κων)νος
Μισέρος Νικόλαος
Κολοκάκης Γεώργιος
Ξένος Άνδρέας
Άναστασιάδης Δημήτριος
Ρομπόπουλος Χαράλαμπος
Δεληγιώργη Κυριακή
Νταλαπέρα Μαγδαληνή
Άγδρου Γεωργία
Τσόγκας Γεώργιος
Τοκμακίδης Κων.
Μηλιώνης Άχιλλεύς
Τζώνης Παναγιώτης
Ντρομπογιάννης Κων)νος
Παυλιούλου Άγγελική
Νάστος Γεώργιος
Νουλέλλης Σταύρος
Μυλωνά Πηγή
Δημητρώπουλος Λεωνίδας
Κερκινός Άγγελος
Κωνστατινίδου Ξακουστή
Παπανικολάου Άλεξάνδρα
Χαραλαμπίδης Γεώργιος
Ζορμπά Χρυσή
Γεωργιοπούλου Παναγιώτα
Μελισσαροπούλου Άρετή
Βλαγχούλη Ζωή
Ταθουλαρέα Χριστίνα
Χαρούλης Γεώργιος
Κούκη Βιργινία
Μπαρακίτη Άννα
Κοσματοπούλου Μερόπη
Πολυζωγόπουλος Πολυζώης
Άργυροπούλου Παναγιώτα
Στυλιανέσης Γεράσιμος
Κολιαδήμα Άσπασία
Ήλιόπουλος Γεώργιος
Παναγιωτοπούλου Άσπασία
Λοριβας Κων.
Παπαγεωργόπουλος Κων)νος
Παπαδοπούλου Ίωάννα
Ζυγούρη Άγγελική
Σπριδωνος Βασίλειος
Σιδως Νικόλαος
Δεβελέγκας Φώτιος
Κόρλος Ήλιος
Καλογιάννη Κων)να
Χατζηγαγάτη Κωνσταντούλα
Θεοδωροπούλου Βασιλική
Άρβανίτη Άνναστασία
Καούδη Αικατερίνη
Νικολοπούλου Άντωνία
Σιδηροπούλου Όλμπία
Χαγάνη Φωτεινή
Μπαλιτράνη Βασιλική
Γκαινταρτζάκη Σοφία
Οικονόμου Στυλιανή
Πετροπούλου Θεοφίλη
Λαπαρίδου Εύτέρπη
Μούσιου Άγγελική
Χατζηδίκη Μαργαρίτα
Νέττα Άλεξάνδρα
Τσιρέκα Στέλλα
Τζανίδου Γλυκερία
Άθελιώτου Άλκηστις
Βακαλοπούλου Μαγδαληνή
Κότσαρηδης Λεωνίδας
Μπάστα Εύαθνια
Σταθοπούλου Παναγιώτα
Πατσιοπού Ειρήνη
Τσιροπούλα Άσημίνα
Καρακάκη Άλεξάνδρα
Καλοψυχάκη Άννα
Θανοπούλου Αικατερίνη
Ίωαννίδου Αικατερίνη
Ξεφτέρη Δήμητρα

ΚΑΤ' ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Μαυρομανωλάκης Νικόλαος
Παπαδήμα Κωνσταντίνα
Τσιότσια Κασσιανή
Γκότσης Κων)νος
Παπαδήμας Δημήτριος
Τριανταφύλλης Γεώργιος
Καραμάνος Κων)νος
Διαμαντής Κων)νος
Ίωάννου Γεώργιος
Βαρελάς Εύαγγελος
Κούρτης Ήλιος
Τσιπλάκος Μιχαήλ
Άλυσανδράτος Γεώργιος
Βράνη Βασιλική
Άθανασόπουλος Δημοσθένης
Μουσελίμης Άθανάσιος
Φουντής Μιχαήλ
Μουρτζίνη Εύαθνια
Μάλλιου Έλευθερία
Καρατζιοβάλη Άννα
Δαληθίγκας Άθανάσιος
Άναστασοπούλου Διονυσία
Θανάσσοιλα Ίωάννα

2. ΝΗΠΙΑΓΩΓΟΙ:

Α' ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ

Τσαχειρίδου Μαρία
Σύμμα Βενετία
Ματσούκη Τζόγια
Φαρμάκη Μαρία
Γκέρκη Σοφία
Σακελλαρίδου Μαριάνθη
Μαγγανά Παρασκευή
Σπυροπούλου Γεωργία
Παπαδοπούλου Σωτηρία
Μαγγανά Σοφία
Ζαχισάνου Άδαμαντία
Ζάχου Ειρήνη
Μπουρατζή Ελένη
Μωραϊτου Φώτα
Ζαχαρά Άλεξάνδρα
Κιοπελίδου Φωτεινή
Τριπολίτου Έλλη,
Λαγούδη Αικατερίνη
Σταμπουλίδου Αικατερίνη
Καρακώστα Άλεξάνδρα
Κουτούπη Εύδοξια
Καρρά Ελένη
Καλύβα Σοφία
Τζουνη Κίπριασία
Ράττα Άγγελική
Θυιά Άνναστασία
Κόκκαλη Δήμητρα

Παράλληλα

μέ το συνδικαλισμό

Άξιόλογη, από κάθε άποψη, θεωρούμε την πρόταση του συναδέλφου, λογοτέχνη Κωστή Τσοχόλου (Διδ. Βήμα 786), για μίαν απογραφή και ενεργοποίηση, κάτω από τον ελικρινή προτασία της Δ. Ο.Ε., των καλλιτεχνών δασκάλων (ζωγράφων, λογοτεχνών, μουσικών).

Έμεις, για την πραγματοποίηση της πρότασης, προτείνουμε τον έξης πρακτικό τρόπο: Οι καλλιτέχνες συνάδελφοι να στείλουν εις διπλούν το βιογραφικό τους σημείωμα και κάθε τι, που είναι στοιχείο ένδεικτικό της ιδιαίτερης καλλιτεχνικής τους ένασφάλτησης και του βαθμού της προόδου τους σ' αυτήν, στη διεύθυνση: (Κων. Καλαπανίδου, Κολοκοτρώνη 160, Αργυρούπολη, Άττικής, τηλ. 99.15.125).

Θά καταρτίσομε πλήρη πίνακα και θά τον υποβάλομε στη Δ.Ο.Ε. Παράλληλα θά ανακοινώσομε από το Διδ. ΒΗΜΑ τά αποτελέσματα της απογραφής και θά προτείνουμε τρόπους έπικοινωνίας και ενεργοποίησης.

Κων. Καλαπανίδας,
Άντ. Δελώνης,
Νικ. Νικολόπουλος

«ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ»

15/ΜΕΡΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διεύθυνση: Ξενοφώντος 15α - Αθήναι (Τ.Τ. 118)
Τηλ. 3236.547 - 3*21.316 - 3245.375

Ίδιοκτήτης εκδότης: ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠ. ΕΛΛΑΔΟΣ
Διευθυντής Συντάξεως: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου Δ.Ο.Ε.
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Β. ΠΑΝΟΥΣΗΣ
Αιγαίου 16 - Άνω Καλαμάκι - Αθήναι

Έτσια συνδρομή του Διδασκαλικού Βήματος δρχ. 100
Έτσια συνδρομή Εκπαιδ/κών μη εν ενεργεία » 120
Τιμή του φύλλου » 5
Συνδρομή εξωτερικού » Δολλ. 6,5
Έργασίες δημοσιεύμενες ή μη, δεν επιστρέφονται.

«DIDASKALIKON VEMA»

Organ of the Federation of Elementary Teacher's of Greece
Branch Office: 15a Xenophon St. Athens Greece (118)

«DIDASKALIKON VEMA»

(Tribune des Instituteurs)

Organe Officiel de la Federation des Instituteurs de Grece
Bureaux: 15a, Rue Xenophonos, Athenes Grece (118)

Οι άποσπάσεις τῶν δασκάλων στὰ σχολεῖα τοῦ ἐξωτερικοῦ

Ἡ προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεως γιὰ ἀπόσπαση σὲ σχολεῖα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἔληξε στὶς 29-2-1976. Σύμφωνα μὲ τὴ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου, γιὰ νὰ ἀποσπαστῆ κανεὶς σὲ Ἑλληνικὸ Σχολεῖο τοῦ ἐξωτερικοῦ πρέπει νὰ συγκεντρωθῆ τὶς παρακάτω προϋποθέσεις.

1) Νὰ ἔχη εὐνοια... τύχης.

2) Νὰ γνωρίζῃ τὴ γλώσσα τοῦ κράτους γιὰ τὸ ὁποῖο ζητᾶται ἀπόσπαση.

3) Νὰ τὸν κρίνῃ κατάλληλο ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ γιὰ ἀπόσπαση σὲ σχολεῖο τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Καὶ ἐξηγούμαστε:

1) Λέμε νὰ ἔχη εὐνοια τύχης, γιὰτὶ δὲν ὑπάρχει, στὸ Ὑπουργεῖο, ἀρμόδιο Συμβούλιο πού νὰ προβαίνει στὴν ἐπιλογὴ τῶν προσώπων. Καὶ ἀφοῦ ἡ προσφορά εἶναι μεγαλύτερη ἀπὸ τὴ ζήτηση, ὅπως ὅποτε χρειάζεται ἐπιλογὴ.

Στὸ Ὑπουργεῖο ὑπάρχει μόνον ἀρμόδια ὑπηρεσία, ἡ ὁποία προβαίνει σὲ αἰφνίδια ἀνακοίνωση τοῦ πίνακα τῶν ἐπιλεγέντων.

Πιὸς ὅμως ἔκανε τὴν ἐπιλογὴ, μὲ θάση ποῖα κριτήρια καὶ πῶς σύγκρινε τοὺς ἐνδιαφερόμενους γι' ἀπόσπαση, μεταξύ τους, αὐτὸ παραμένει «μυστήριον μέγα» καὶ «Ἐθνικὸ μυστικόν».

2) Ἡ κατοχὴ τῆς ξένης γλώσσας γιὰτὶ νὰ εἶναι ἀπαραίτητη; Αὐτὴ θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν ἐκπαιδευτικὸ μόνον στὸ θέμα τῆς προσωπικῆς του ἐπικοινωνίας, μὲ τὸ λαὸ τῆς χώρας στὴν ὁποία θὰ φιλοξενηθῆ. Στὴ δουλειὰ του δὲν τοῦ χρειάζεται, γιὰτὶ μιλάει

καὶ διδάσκει ἑλληνικά. Ὅταν συγκρίνωμε, πάνω στὴ γλωσσικὴ προϋπόθεση, ἓνα δάσκαλο πού ὑπηρετεῖ στὴν Γερμανία, μὲ ἓναν ἄλλο πού θέλει ν' ἀποσπαστῆ, γιὰ ἐκεῖ, ὅπως ὅποτε ὁ πρῶτος ξέρει καλύτερα τὰ Γερμανικά. Ἄρα ἐπιλέγεται ὁ πρῶτος καὶ ἀπορρίπτεται ὁ δεύτερος.

Δὲν νομίζει ὅμως τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας, ὅτι μὲ τὸν τρόπο αὐτό, κατοχυρώνει τὴ μονιμότητα ἐκείνων πού κατάρθρωσαν νὰ ἀποσπαστοῦν;

3) Γιὰ νὰ τὸν κρίνῃ κατάλληλο γι' ἀπόσπαση σὲ σχολεῖα τοῦ ἐξωτερικοῦ ὁ ἐπιθεωρητὴς, πρέπει, μεταξύ τῶν ἄλλων, νὰ τὸν ζυγίσῃ, πῶς πάει ἀπὸ «Πίστη καὶ ἀφοσίωση στὴν πατρίδα καὶ τὰ ἔθνικα ἰδεώδη». Θὰ τὸν ζυγίσῃ δηλαδὴ μὲ τὰ δικά του μέτρα. Καὶ μπορεῖ νὰ καταλάβῃ κανεὶς πῶς ἔννοεῖ ἓνας, χουντικῆς προελεύσεως, ἐπιθεωρητὴς τὴν πίστη καὶ τὴν ἀφοσίωση στὴν πατρίδα καὶ ποιά, γι' αὐτόν, εἶναι τὰ ἰδεώδη. Ὅταν τὸ ἴδιο τὸ Ὑπουργεῖο θέτει «ὕπὸ κρίσιν» τὸ ἐποπτικὸ προσωπικόν, γιὰ τὴ στάση καὶ τὴν πολιτεία του στὴ διάρκεια τῆς 7/ετίας, δὲ νομίζει, ὅτι εἶναι, τὸ λιγώτερο, δεξιόμωρο τὸ νὰ ἀναθέτῃ στοὺς ἴδιους τὴν κρίση τῶν ἄλλων, πού ὑποτίθεται πῶς πρέπει νὰ εἶναι ὀρθὴ ἀμερόληπτη καὶ ἀδέκαστη;

Ἀπὸ τὴ μιά καταδικάζομε τὸ πνεῦμα τῆς 7/ετίας καὶ μιλάμε γιὰ κάθαρση κι' ἀπ' τὴν ἄλλη τὸ θάζομε νὰ μᾶς κρίνῃ. Ποῖο; Αὐτὸ πού εἶναι «ὕπὸ κρίσιν». Ἄντὶ νὰ τὸ κρίνωμε θὰ μᾶς κρίνῃ. Ὡραία δουλειὰ!!

Σχόλια

Ὁ νόμος περὶ «Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως»

Ὅπως εἶναι γνωστὸ τὸ σχέδιο Νόμου «Περὶ Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως» θρίσκειται στὴ Κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ, γιὰ τὴν Παιδεία, ὅπου συνεχίζεται ἡ κατ' ἄρθρο συζήτησή του καὶ μέχρι σήμερα ἔχει φτάσει στὸ ἄρθρο 19.

Τὸ ἄρθρο 15, πού προβλέπει τὴ βαθμολογικὴ διάρθρωση τοῦ Κλάδου ἀναμορφώθηκε σὲ σοβαρὸ βαθμὸ καὶ ψηφίστηκε σύμφωνα μὲ τὶς προτάσεις πού ἔκαμε ἡ Διοίκηση τῆς Δ.Ο.Ε.

Ἔτσι πέρα ἀπὸ τὶς θέσεις πού πρόβλεπε τὸ νομοσχέδιο, προστέθηκαν ἀκόμη 2000 στοὺς βαθμοὺς τμηματάρχη Α', Β', 649 στὸ Διευθυντὴ Β' καὶ 143 στὸ Διευθυντὴ Α'. Ἰδιαίτερη σημασία ἔχουν οἱ θέσεις πού δόθηκαν στοὺς βαθμοὺς τμηματάρχη Α' καὶ Β' γιὰτὶ μ' αὐτὲς θὰ δοθῆ διέξοδος γιὰ τὴν προαγωγὴ τῶν συναδέλφων πού θρίσκονται καθηλωμένοι στὸ βαθμὸ τοῦ εἰσηγητῆ 6 ἢ 7 χρόνια.

Ἡ σημασία τῶν βαθμολογικῶν διευρύνσεων πού πέτυχε ὁ Κλάδος στὴ φάση αὐτή, θὰ γίνῃ κατανοητὴ, ὅταν ψηφισθῆ τὸ νομοσχέδιο καὶ ἀρχίσῃ ἡ διαδι-

κασία τῶν προαγωγῶν γιὰ τὴν πλήρωση τῶν νέων θέσεων.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ δηλώσομε πῶς τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας, μὲ τὸν ἀρμόδιο ὑφυπουργό του, τήρησε τὴν ὑπόσχεση πού ἔδωσε γιὰ τὴ βελτίωση τοῦ ἄρθρου 15.

Ἔτσι οἱ ἐπίμονες μεθοδευμένες καὶ μακρόχρονης προσπάθειές μας, στέφθηκαν ἀπὸ ἐπιτυχία.

Δὲ θρίσκομαστε ὅμως σὲ θέση νὰ ποῦμε τὰ ἴδια καὶ γιὰ τὰ ἄρθρα 16, 19, πού ψηφίστηκαν, χωρὶς νὰ ληφθοῦν ὑπόψη οἱ προτάσεις μας.

Θέλομε νὰ πιστεῦομε πῶς τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας θὰ θαδίσῃ στὴν ψήφιση τῶν ὑπόλοιπων ἄρθρων, χωρὶς νὰ ἀγνοήσῃ τὶς προτάσεις τῆς Δ.Ο.Ε. καὶ ὅτι θὰ ἀναθεωρήσῃ τὴ στάση του, στὴν ὀλομέλεια τῆς Βουλῆς, γιὰ τὰ ἄρθρα πού ψηφίστηκαν, παρὰ τὴν ἀντίθεσή μας.

Ἡ Διοίκηση θὰ συνεχίσῃ τὶς προσπάθειές της, μὲ σταθερότητα, συνέπεια καὶ αἰσθημα εὐθύνης, χωρὶς τυμπανοκρουσίες καὶ δημαγωγία, γιὰ νὰ θροῦν τὴ λύση τους καὶ ἄλλα βασικά προβλήματα τοῦ Κλάδου.

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 2)

Φρόντισες μάλιστα, μὲ κάθε νομικὴ μεθόδευση, νὰ ἐξαιρέσης ἀπ' αὐτό, ἐμένα τὸν Πληθεῖο. Φοβήθηκες μήπως καταργηθοῦν οἱ διακρίσεις καὶ ἀνατραπεῖ ἡ κοινωνικὴ ἀρμονία; Ἡ ἀρμονία σπρίζεται πάνω στὶς ἀντιθέσεις, κι' ὄχι στὶς διακρίσεις καὶ στὶς ἀδικίες.

Ὅταν λοιπόν, Σεβαστὴ Πολιτεία, προβάλω στὸ κατώφλι σου, νὰ ξέρῃς, ὅτι μόνον ἐρωτήματα θὰ σοῦ ὑποβάλω, τούτῃ τὴ φορά.

1) Γιὰτὶ δὲν μοῦ ἀναγνωρίζεις ὑπερωριακὴ ἀπασχόληση;

2) Γιὰτὶ μὲ ἐξαιρεῖς ἀπὸ τὸ εἰδικὸ ἐπίδομα;

Ξέρω θέβαια πῶς δὲν καταδέχεσαι ν' ἀνοιγῆς διάλογο μαζί μου καὶ θὰ μοῦ ἀπαντήσης μὲ τὴ συνηθισμένη σου σιωπὴ.

Θέλω ὅμως, εὐσεθέστως, νὰ σὲ πληροφορήσω κι' ἐγώ, πῶς δὲν πρόκειται νὰ φύγω ἀπὸ τὴν πόρτα σου, ἂν δὲν πάρω ἀπάντησι. Καὶ ξέρεις γιὰτὶ; Γιὰτὶ ἀποφάσισα νὰ μὴ καθῆσω, ἄλλο πιά, ἐξω ἀπὸ τὴν πόρτα.

ΤΟ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΒΥΡΩΝΑ ΒΑΡΩΚΑ. Διδ/λου Ίωαννίνων

Τό υπαλληλικό προσωπικό κάθε δημόσιας υπηρεσίας διαρθρώνεται σε μία κλιμακωτή διάταξη, σε κάθε βαθμίδα της οποίας αντιστοιχεί ορισμένη περιοχή έργου, εξουσίας και ευθύνης. Ο προϊστάμενος κάθε υπηρεσίας κατέχει βαθμό ανάλογο με τη θέση του και κατά κανόνα ανώτερο από τους άλλους υπαλλήλους της ίδιας υπηρεσίας, δηλαδή τους υφισταμένους του. Ανέρχεται ως εκεί με φυσιολογική εξέλιξη και αφού περάση όλους τους βαθμούς, που υπάρχουν πριν από τον προβλεπόμενο για τη θέση αυτή. Η κατάληψη της θέσης γίνεται με προαγωγή, ύστερα από επιλογή από κάποιο υπηρεσιακό συμβούλιο με βάση ορισμένους κανόνες του διοικητικού δικαίου και κυρίως την εύδοκότητα και τα προσόντα. Στην άνοδο στους ανώτατους βαθμούς και τις διοικητικές θέσεις αποβλέπουν κι ελπίζουν όλοι οι υπάλληλοι του κλάδου, κατά κατηγορία, και τους παίρνουν, χωρίς προηγουμένως να υποστούν καμιά δοκιμασία. Θεωρούνται μάλιστα όλοι κατάλληλοι για αυτούς, μιά και είχαν τα προσόντα να διοριστούν στον κλάδο και την κατηγορία, που ανήκουν. Έτσι ο καθένας εξελίσσεται κανονικά κι ο κλάδος αναπτύσσεται φυσιολογικά και διοικείται από τους ανωτέρους του χωρίς να διασπάται η συνέχεια και η οργανικότητά του.

Στόν κλάδο του διδακτικού προσωπικού της Δημοτικής Εκπαίδευσης τα πράγματα δεν εξελίσσονται έτσι ομαλά. Ένώ ο κλάδος αναπτύσσεται φυσιολογικά μέχρι τον 4ο βαθμό, απότομα ξεπετάγονται μερικά άτομα, σε λαιμαργα θλασάτρια, και δημιουργούν ένα υπερτροφικό παρακλάδι, τό επιθεωρητικό, που κυριαρχεί κι εξουσιάζει όλο τον άλλο κλάδο, που μολαταύτα βεβακλουθεϊ την πορεία του μέχρι τό 2ο βαθμό. Όπως φαίνεται καθαρά, ή δημιουργία του κλάδου — παρακλαδιού των επιθεωρητών είναι έξω από τό φυσιολογικό και προπαντός πρόωρη. Του λείπει ή ζωή και ή πείρα, που αποκτά τό κύριο σώμα των δασκάλων. Λόγος: ή επιτυχία σε κάποιο διαγωνισμό.

Άλλά ποιά ανάγκη επέβαλε την εξαίρεση από τον πανυπαλληλικό κανόνα και την κατάληψη θέσης εποπτικού προσωπικού ύστερα από διαγωνισμό; Πιο παλιά οι επιθεωρητές δημοτικών σχολείων ανήκαν σε ξένους κλάδους, οι δάσκαλοι τότε δεν διέθεταν σε επαρκή βαθμό τά επιστημονικά εφόδια για ν' ανταποκριθούν στίς απαιτήσεις του εποπτικού έργου. Άργότερα έπεκράτησε και στή δημοτική εκπαίδευση ή σωστή άποψη: οι προϊστάμενοι κάθε κλάδου πρέπει να προέρχονται από τον ίδιο τον κλάδο. Σ' ένίσχυση ήρθε ή ίδρυση της πανεπιστημιακής μετεκπαίδευσης των δασκάλων. Σκοπός της ή δημιουργία στελεχών για τη δημοτική εκπαίδευση. Τά διδασκαλεία καταργήθηκαν, γιατί δεν εφοδίαζαν μ' άρκετές επιστημονικές γνώσεις τους μέλλοντες δασκάλους, άν και θγάζανε πολύ καλούς πρακτικούς δασκάλους. Στή θέση τους ιδρύθηκαν οι παιδαγωγικές ακαδημίες με διετείς μεταγυμνασιακές σπουδές. Χάρη σ' αυτές τις θεσμικές μεταβολές ο κλάδος άνηλθε επιστημονικά. Σήμερα όλοι οι συνάδελφοι είναι άπόφοιτοι παι-

δαγωγικών ακαδημιών, και σημαντικός αριθμός μετεκπαιδευθέντες.

Άν ό λόγος της θεοπίσεως του διαγωνισμού σε μέσου επιλογής του εποπτικού προσωπικού ήταν ή άπαιτηση να επιλέγονται οι πιο καταρτισμένοι επιστημονικά δάσκαλοι, έπρεπε στο διαγωνισμό να λαμβάνουν μέρος μόνον οι μετεκπαιδευθέντες γιατί αυτοί κατά τεκμήριο διαθέτουν περισσότερα επιστημονικά εφόδια. Όμως και οι μη μετεκπαιδευθέντες δεν αποκλείονταν. Κι αυτό ήταν σωστό, γιατί υπάρχουν και μη μετεκπαιδευθέντες συνάδελφοι, που είναι εξέισου ίκανοί κι αξίοι ν' ανταποκριθούν σε αύξημένες ευθύνες.

Γιά να συμμετάσχη κανείς σε διαγωνισμό, πρέπει θέσια να μελετήσει να φρεσκάρη και να συμπληρώσει τις επιστημονικές του γνώσεις. Όμως τον έπιστήμονα δεν τον χαρακτηρίζει ή εκ περιστάσεως μελέτη, που γίνεται μόνο και μόνο για να ξετασθή σ' ένα ή περισσότερα μαθήματα. Χρειάζεται ή συνεχής μελέτη, ή συνεχής επιστημονική έννημέρωση, ούτε άρκει στον επιθεωρητή τό διάβασμα, που έκανε για τό διαγωνισμό, ν' ανταποκριθή στις επιστημονικές απαιτήσεις του έργου του. Πρέπει διαρκώς να μελετά, γιατί καθημερινά αντιμετωπίζει — μάλιστα πρέπει να επιδιώκη ν' αντιμετωπίξη — επιστημονικά προβλήματα. Συνεπώς ή άπαιτηση αύξημένης επιστημονικής κατάρτισης του επιθεωρητή δεν φαίνεται να ικανοποιείται με την θέσπιση του διαγωνισμού σε μέσου επιλογής.

Τό εποπτικό προσωπικό έντάσσεται στους ανώτερους βαθμούς. Ο δάσκαλος πολύ άργα άνέθηκε ως εκεί. Οι θέσεις άρχικά ήταν περιορισμένες και τις έπαιρναν κατά πλειονότητα οι καλύτεροι συνάδελφοι, αλλά κι αυτοί στα πρόθυρα της έξόδου τους από την υπηρεσία. Άρα ήταν δύσκολος ό φυσιολογικός με προαγωγή διορισμός σε θέση επιθεωρητή. Ο χρόνος που τους έμενε — και τότε δεν ίσχυε κίολας ό θεσμός της 35ετίας — δεν άρκούσε ούτε για την άπόδοση έργου ούτε για την εξέλιξη τους. Κατ' ανάγκη οι επιθεωρητές έπρεπε ν' αναζητηθούν μεταξύ των νεώτερων δασκάλων, δηλαδή στους χαμηλότερους βαθμούς. Τουτό όμως έφερε αυτόματα σε εύρύτερο πεδίο επιλογής, δηλαδή πολλοί υποψήφιοι για λίγες θέσεις. Και πώς θ άγιονόταν τώρα πιά ή επιλογή; Με τη συνθησμένη θέσια ελληνική συνταγή για τις περιπτώσεις αυτές, τό διαγωνισμό. Άρα ή αύξηση των υποψηφίων πρέπει να είναι ένας από τους κυριότερους λόγους, που δόγησαν στή καθιέρωση του διαγωνισμού.

Η επέκταση όμως της επιλογής στους χαμηλούς βαθμούς είχε σαν αποτέλεσμα να φέρη άπότομα στις ανώτατες βαθμίδες της εκπαιδευτικής ιεραρχίας δασκάλους, που δεν είχαν αντιμετωπίσει τά περισσότερα, τουλάχιστον, προβλήματα του σχολείου, δεν είχαν «χορτάσει» την έδρα και δεν είχαν άποκτήσει την άπαραίτητη διοικητική προπαίδεια, δηλαδή συνάδελφους με όχι πλούσια διδακτική και διοικητική πείρα.

Τά τελευταία δέκα χρόνια όλο και περισσότεροι συνάδελφοι ζητούν να διοριστούν επιθεωρητές. Οι υποψήφιοι μετριούνται σε εκατοντάδες. (Αυτό είναι πάρα πολύ ευχάριστο

και δείχνει τη ζωτικότητα και την ποιοτική άνοδο του κλάδου ιδιαίτερα στους μέσους κι ανώτερους βαθμούς). Με μόνο μέτρο τό διαγωνισμό δε μπορούσε να γίνει πιά ή κρίση. Έπρεπε αναγκαστικά να θρεθή κάποιος τρόπος περιορισμού τους. Γι' αυτό ορίζονταν σαν προϋπόθεση συμμετοχής στο διαγωνισμό, έκτός από την ύψηλή εύδοκότητα που πάντα ίσχυε, ή πρόκριση (1) του υποψηφίου. Γιατί τις ανώτατες θέσεις της υπαλληλικής ιεραρχίας πρέπει να τις καταλαμβάνουν οι καλύτεροι, οι άριστοι. Και ή πρόκριση συμπάλλει, κατ' άρχην, στην ανακάλυψη τους. Άλλ' αντί οι υποψηφιότητες να περιοριστούν στους ανώτερους βαθμούς (2ο και 3ο), όταν πιά ό κλάδος διέθετε εκεί πάνω από 1500 θέσεις, τό δικαίωμα συμμετοχής στην κρίση διατηρήθηκε και για τους δασκάλους του 4ου βαθμού άνεξάρτητα από τό χρόνο υπηρεσίας.

Η πρόκριση όμως, όπως προβλέπονταν άπό τις σχετικές διατάξεις, παρουσίαζε σοβαρά μειονεκτήματα. Και κυρίως γιατί επανακρίνονταν εκείνος που είχε ήδη κριθί. Έτσι έμενε έκθετη ή υπηρεσία, που έμφανίζονταν ν' άμφέβαλλε για τά έργα της, σε να μην είχε έμπιστοσύνη στον έαυτό της. Δικαίωμα άμφισθητήσεως δικαιολογείται να έχη ό κρινόμενος ή όχι ή υπηρεσία για την έκφρασμένη γνώμη της. (Θ' άντείτη ίσως κανείς, ότι ή πρόκριση άποσκοπούσε στή διαπίστωση της καταλληλότητας του υποψηφίου για τό εποπτικό αξίωμα, ένω ή προηγούμενη κρίση ενδιαφερόταν για την ποιότητα του σε δασκάλου. Όστόσο, όσο κι άν φαίνεται αναγκαία κάποια περισσότερη αύστηρότητα, μην ξεχάμε ότι ο κρινόμενος είναι πάντα δάσκαλος κι όχι επιθεωρητής. Κι όπως γινόνταν με άλλεπάλληλες επιθεωρήσεις ή συνεντεύξεις και με έκθεση του ίδιου τύπου με τις υπηρεσιακές εκθέσεις του ίδι. προσωπικού, πάλι σε δάσκαλο τον έκρινε. Και δεν ήταν δυνατό να γίνει άλλίως, γιατί την πραγματικότητα δεν μπορούμε να την αλλάξωμε. Άκόμη, ή διατύπωση της γνώμης των κριτών επάνω στο ίδιο κριτή όδηγούσε εύκολα σε δυσμενή για τον κρινόμενο έπηρεασμό. Τους έκανε έπιφυλακτικούς, αφού ό κάθε κριτής κατά κάποιο τρόπο κρινόταν συγχρόνως από τον προϊστάμενο του. Έπομένως, όπως γινόνταν ή πρόκριση, εύκολα μπορούσε ν' άποβή ζημιόγωνα για τον υποψήφιο. Παρ' όλ' αυτά — τό είπαμε και πιο πάνω — σε μέτρο μπορεί να συμπάλλη θετικά στην όρθή επιλογή φθάνει να γίνεται κατά τρόπο, που να μη γεννά άμφιβολίες.

Άπό την σύντομη αυτή παρακολούθηση των τρόπων επιλογής επιθεωρητών είδαμε να προκύπτουν τά έξής:

1. Με τό διαγωνισμό δεν εξασφαλίζεται ή άνάδειξη των άριστων. Τή διαπίστωση αυτή ήδη την είχε κάνει ό συντάκτης του 4379)64 Νομοθετικού Διατάγματος και δεν τον συμπεριέλαβε σαν επιλεκτικό μέσο άντικαθιστών-

1) Δεν ενδιαφέρει εδώ τό πώς πραγματοποιήθηκε, ιδιαίτερα κατά την πρώτη έφαρμογή, ή άν κι άλλοι, όχι καθαροί, λόγοι επέβαλαν για πρώτη φορά την λήψη του μέτρου.

(Συνέχεια στή σελ. 11)

ΤΟ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

τας τον με την συνέντευξη. (Η τελευταία δεν εφαρμόστηκε).

2. Η διεύρυνση της επιλεκτικής θάσης στους μέσους βαθμούς, αναγκαία στο παρελθόν, έφερε στην αρχή ανθρώπους επαγγελματικά ανώριμους κι όδηγησε τελικά στην επινόηση μεθόδων περιορισμού των υποψηφίων.

3. Η πρόκριση, σωστός κατ' αρχήν τρόπος, έτσι που εφαρμόστηκε κατάντησε επιβλαβής για τους υποψηφίους.

4. Η εξαιρετική ποιότητα των υποψηφίων είναι απαραίτητη.

Σήμερα διαφαίνεται καθαρά η πρόθεση της Διοικήσεως να θεσμοθετηθεί ένα αντικειμενικότερο σύστημα επιλογής, αν και σε ορισμένα σημεία παρουσιάζεται αναποφάσιστη. Με το νέο σχέδιο νόμου για την οργάνωση και διοίκηση της Γενικής Έκπαιδύσεως προβλέπονται τα εξής:

«Είς Έπιθεωρητάς Δ.Ε. Β' προάγονται Διευθυνταί Β' και Α' του Κλάδου Διδασκάλων, κεκτημένοι Πτυχίου διετούς μετεκπαιδύσεως εν τῷ Διδασκαλείῳ Δ.Ε. ἢ τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἢ πτυχίου Πανεπιστημίου τῆς ἡμεδαπῆς ἀλοδαπῆς καθηγητικῶν σχολῶν, κατόπιν προκρίσεως καὶ ἐπιλογῆς τῶν προκρινομένων.

Τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς προκρίσεως, τῆς τελικῆς ἐπιλογῆς, δυναμένης νὰ περιλαμβάνῃ γραπτὴν δοκιμασίαν καὶ συνέντευξιν, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια δοῖζονται διὰ Π. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων». (Ἐβθρ. 19, παρ. 4).

Τὰ θετικά στοιχεία τοῦ νομοσχεδίου ὡς πρὸς τὸ θέμα μας εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

1. Η επιλογή τῶν ἐπιθεωρητῶν ἀπὸ τοὺς ἀνώτερους βαθμοὺς τῆς διδασκαλικῆς ἱεραρχίας, πο ὕψα δῶση στὸν ἐποπτικὸ κλάδο ὄριμα κι ὑπεύθυνα στελέχη. Ὑπαγόμαστε πιά καὶ μεῖς στὸ γενικὸ δημοσιούπαλληλικὸ κανόνα καὶ ἱκανοποιεῖται ἕνα πάγιο κλαδικὸ αἶτημα (Κοίτα καὶ τίς ἀποφάσεις τῆς 44ης πρώτης μεταδικτατορικῆς τακτικῆς γενικῆς συνέλευσης τοῦ Κλάδου).

2. Η ὕψηλὴ ποιότητα (47 μονάδες — στὴν τελευταία πενταετία, — με κατακόρυφὴ ἀρίθμηση καὶ τὸ «ἐξαιρέτος» ὅλα τὰ οὐσιαστικὰ προσόντα). Στὸν ἴδιον σκοπὸ συμβάλλει καὶ ἡ ἀπαίτηση κατοχῆς περισσότερων τυπικῶν προσόντων (διάφορα σοβαρὰ πτυχία(1), ἀν καί, ὅπως ἀναφέραμε, δὲ θάπρεπε ν' ἀποκλείωνται καὶ ἐκεῖνοι, πού τὰ στεροῦνται (μὴ μετεκπαιδευθέντες) — κι αὐτὴ εἶναι κι ἡ ἐπιθυμία τοῦ Κλάδου.

3. Η πρόκριση κι ἡ ἐπιλογή(1) τῶν υποψηφίων, ἀν καὶ δὲν εἶναι γνωστὸ πῶς θὰ γίνονται.

Ἀρνητικὰ στοιχεῖα εἶναι ἡ γραπτὴ δοκιμασία καὶ ἡ συνέντευξη, πού γιὰ τὴν ἀξία τους φαίνεται ν' ἀμφισβῆται κι ὁ ἴδιος ὁ συντάκτης τοῦ νομοσχεδίου γι' αὐτὸ καὶ κάνει δυναμτικὴ τὴν ἐφαρμογὴ τους.

Γενικὰ ἐκεῖνο πού χαρακτηρίζει δλόκληρο τὸ προτεινόμενον σύστημα εἶναι οἱ πολλὲς κρίσεις, πού περνᾶ ὁ υποψήφιος. Αὐτὴ ἡ πολλαπλὴ καὶ ἐπάλληλη κρίση μπορεῖ νὰ δώσῃ καλὰ ἀποτελέσματα, ἀν ἡ ὅλη διαδικασία στὶς λεπτομέρειές της θεσπισθῇ σωστὰ καὶ δὲν ἀδικεῖ. Θὰ βοηθοῦσε σημαντικὰ, ἀν λαμ-

βάνονταν ἰδιαίτερα ὕψηλὴ καὶ ἡ συγγραφικὴ δρᾶση, στοιχεῖο πού προέβλεπε καὶ τὸ 4379/64 Ν.Δ)μα. Γιατὶ εἶναι ἀντικειμενικὸ καὶ δεῖχνει ἐμφανεστέρῃ ἐκεῖνο, πού δύσκολα κατορθώνει ν' ἀνακαλύψῃ ὁ διαγωνισμός: τὴν ἐπιστημονικὴ γνῶση καὶ τὴ γλωσσικὴ κατάρτιση.

Ρίχνοντας ὅμως μιά ματιὰ καὶ στὸν τρόπο ἐπιλογῆς τοῦ ἐποπτικῶ προσωπικοῦ τῆς Μέσης (ἄρθρ 39) διαπιστώνει κανεὶς ὅτι ἐκεῖ τὰ πράγματα εἶναι πολὺ πιὰ ἀπλά. Ἡ ἐπιλογή δὲν εἶναι παρὰ μιά συνηθισμένη κατ' ἐκλογὴν προαγωγή. Κι αὐτὸ ἴσως εἶναι τὸ πιὸ σωστὸ.

✽

Ὑστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ θρῖσκομε πῶς θὰ ἦταν ἀρκετὰ διαφωτιστικὸ νὰ προσπαθοῦσαμε νὰ παρακολουθήσαμε τὴν ἐπιλεκτικὴ διαδικασίᾳ σ' ὅλα τῆς τὰ στάδια κατὰ τρόπο, πού, κατὰ τὴ γνῶμη μας, θὰ διασφάλιζε τὴν ἀντικειμενικὴ κρίση.

Κάθε δὺς χρόνια, σὲ μόνιμα καθορισμένη προθεσμία, ἐκεῖνοι πού συγκεντρώνουν τὰ νόμιμα προσόντα, δηλαδὴ οἱ διευθυντὲς α' καὶ β' πού ἔχουν βαθμολογία 47 μονάδων καὶ πάνω, ὑποβάλλουν στὸν προϊστάμενόν τους ἐπιθεωρητὴ δήλωση ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ διοριστοῦν ἐπιθεωρητὲς. Μαζὶ μετὰ τὴ δήλωση ὑποβάλλουν καὶ κάθε στοιχεῖο, πού ἔχουν στὰ χέρια τους (καὶ τυχόν δὲν ὑπάρχει στὸν ἀτομικὸ ὑπηρεσιακὸ φάκελό τους) καὶ πού κατὰ τὴν γνῶμη τους θὰ συνέβαλλε στὴν πρόκρισή τους. Ἐκεῖνο πού δὲν πρέπει νὰ ζητιέται πιά εἶναι τὸ ἰδιόγραφο βιογραφικὸ σημείωμα, γιατί δὲν ὑπηρετεῖ κανένα σκοπὸ, τουλάχιστο τίμιον καὶ φανερό.

Οἱ προϊστάμενοί του μέσα σ' ἕνα μῆνα ἐτοιμάζουν τίς προτάσεις τους γιὰ τὴν καταλληλότητα τῶν υποψηφίων, χωριστὰ γιὰ τὸν καθένα, καὶ τίς ὑποβάλλουν στὸ κατώτερο περιφερειακὸ συμβούλιο (ΝΥΣΔΕ). Δὲν κάνουν καμιά νέα ἐπιθεώρηση τῶν υποψηφίων. Ἀλλίμονον στὸν προϊστάμενον πού δὲ γνωρίζῃ τὴν ποιότητα τῶν ὑφισταμένων του. Κι ἀν ἀκόμη εἶναι νέος στὴν περιφέρεια, πρώτη του δουλειὰ ἔπρεπε νὰ ἦταν αὐτὴ. Ἡ ἔκθεση θὰ εἶναι λεπτομερῆς, ὑπεύθινη καὶ ὄχι τοῦ τύπου τῶν ἀπλῶν μονολογικῶν χαρακτηρισμῶν σ' ἔτοιμο ἐρωτηματολόγιο, πού ἴσχυε ὡς τώρα. Θὰ τεκμηριώσῃ τὴν πρότασιν μ' ἀδιάσειστα στοιχεία κι ὄχι μετὰ εἰκασίες κι αὐθαίρετες κρίσεις.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς δὲν ὑποβάλλει κανένα πῖνακα στὸ Ὑπουργεῖο, ὅπως γίνονταν μετὰ τὸ Β. Δ. 65)1971. Ἐκεῖνος ἀποσκοποῦσε στὸ νὰ ζητηθοῦν ἀπὸ ἄλλες ὑπηρεσίες πληροφορίες γιὰ τίς πολιτικὲς πεποιθήσεις τοῦ υποψηφίου καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κι Ὑβέρνησιν ἔργῳ ἀποδεικνυόμενῃν.

Ὑποψήφιοι

1. Δ)λος μετεκπαιδ)νος	(50—25)
2. Δ)λος μετκπαιδ)νος	(47—25)
3. Δ)λος μὴ μετ)νος	
4. Δ)λος μὴ μετ)νος	

Σήμερα αὐτὸ τὸ πράγμα ὄχι μόνο εἶναι ἀσυγχώρητο καὶ καταδικαστέο, ἀλλὰ τελείως ἀδιανόητο. Οἱ Ἕλληνες δάσκαλοι δὲν εἶμαστε κλασματικοὶ Ἕλληνες, ὅπως μᾶς ἤθελε ὁ 651. (Κι ἀνάμεσα στοὺς ἀποκλεισθέντες ὕπῃρχαν ἀρκετοί, πού διέθεταν περγαμηνὲς ἐθνικῆς δράσης κι ἀξιοπρέπειας ἐξίσου τουλάχιστον μετὰ τοὺς ὀποιουδήποτε κριτὲς τους).

Τὸ συμβούλιο, ἀφοῦ μελετήσῃ τὴν εἰσήγησιν τοῦ ἀρμόδιου ἐπιθεωρητῆ, κι ἀκούσῃ τὴ γνῶμη τῶν μελῶν του κι ἀφοῦ προσπαθῆσῃ νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴ γενικὴ ἐντύπωση τῆς κοινῆς γνώμης (ἢ «ἔξωθεν καλὴ μαρτυρία») γιὰ τὴν ἀξία τοῦ υποψηφίου, ἀποφασίζει γιὰ τὴν καταλληλότητά του ἢ ὄχι γιὰ ἐπιθεωρητὴ. Ἄν ἀμφισβῆται, ἀναθέτει σ' ἕνα μέλος του, πάντως ὄχι στὸν προϊστάμενον τοῦ υποψηφίου, νὰ ἐρευνήσῃ τὰ σημεία τῆς ἀμφιβολίας καὶ σὲ νέα συνεδρίαση ἀποφαίνεται ὀριστικὰ. Δὲν κάνει καμιά σύγκριση ἢ κατάταξιν τῶν προκρινέντων. Σ' ὅσους κρίνει ἀκατάλληλους στέλνει πλήρως ἀπόφασμα τοῦ πρακτικοῦ, εἰσήγησιν καὶ ἀπόφασιν, γιὰ ν' ἀσκήσουν ἐφεση στὸ συμβούλιο ἐπιλογῆς. Καλὸ θᾶναι σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσιν στὰ κατώτερα συμβούλια νὰ συμμετέχουν καὶ νὰ προεδρεύουν οἱ ἐπὶ ὀπτες (γενικοὶ ἐπιθεωρητὲς). Οἱ ἀποφάσεις τῶν κατωτέρων περιφερειακῶν συμβουλίων, πού λειτουργοῦν ὡς ἀσυμβούλια προκρίσεως, δὲν εἶναι δεσμευτικὲς γιὰ τὸ συμβούλιο ἐπιλογῆς. Στὸ σημείον αὐτὸ τελειώνει ἡ φάσιν τῆς προκρίσεως.

Τὸ συμβούλιο ἐπιλογῆς (τὸ ΚΥΣΔΕ λ.χ.), ἀφοῦ συζητήσῃ γιὰ τίς ἐνοτάσεις, ἀποφασίζει τελικὰ γιὰ τὴν καταλληλότητα τῶν υποψηφίων ἔχοντας ὕπ' ὄψη τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀτομικοῦ ὑπηρεσιακοῦ φακέλου τοῦ καθενός, τὴ γνῶμη τοῦ συμβουλίου προκρίσεως, τὰ ὅσα ὑπέβαλε κάθε ἐνδιαφερόμενος καὶ τὴ γνῶμη τῶν μελῶν του στηριγμένη σὲ γεγονότα κι ἀντικειμενικὰ τεκμήρια. Ὑστερα κατατάσσει τοὺς κρινέντες κατὰλληλους σὲ πῖνακα μετὰ θάσιν τὰ ἐξῆς κυρίως στοιχεῖα: α) Τίς ἐκθέσεις ὑπηρεσιακῆς ἱκανότητος (τὸ περισσότερο τῆς τελευταίας ὀκταετίας), β) τὸ βαθμὸ τοῦ ἀπολυτηρίου τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας, γ) τὸ βαθμὸ τοῦ πτυχίου τῆς Μετεκπαιδύσεως καὶ δ) τὴ συγγραφικὴ δρᾶση. Μετὰ τίς ἐκθέσεις θγαίνει ὁ μέσος ὅρος καὶ μετὰ ἀφαιροῦνται οἱ 25 πρώτες βασικὲς μονάδες. Ὁ βαθμὸς τοῦ ἀπολυτηρίου ὑπολογίζεται δλόκληρος. Ἀπὸ τὸ βαθμὸ τοῦ πτυχίου τῆς Μετεκπαιδύσεως ἐκπίπτουν οἱ τέσσερις κατὰ τῆς θάσεως μονάδες, (γιὰ νὰ μὴν προκύπτῃ μεγάλη διαφορὰ ὑπὲρ τῶν μετεκπαιδευθέντων). Καὶ ἡ συγγραφικὴ δρᾶση ἐκτιμᾶται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου σὲ μιά κλίμακα ἀπὸ 0—4 μονάδες. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο μποροῦν νὰ προκύψουν οἱ ἐξῆς ἀκραῖες περιπτώσεις:

Μ.Ο. ἐκθεσ.	Βαθ. Ἀπολυτηρίου	Βαθ. Π.τ. Μ.	Συγγρ. δρᾶση	Σύνολο
25	10	(10-4) 6	4	45
22	5,01	(5-4) 1	—	28,01
25	10	—	4	39
22	5,01	—	—	27,01

Ἄνάμεσα στὶς ὀριακὲς αὐτὲς βαθμολογίες χωρεῖ ποικιλία δλόκληρῃ διαβαθμίσεων. Ἐτσι οἱ καλοὶ μὴ μετεκπαιδευθέντες συνάδελφοι παίρνουν τὴ θέση, πού τοὺς ἀξίζει.

Ἄν τὸ συμβούλιο συναντήσῃ δυσχερείς (Συνέχεια στῆ σελ. 12)

1) Ἡ πρόκριση κι ἡ ἐπιλογή εἶναι πού λεπτὲς ὑποθέσεις. Γι αὐτὸ πρέπει νὰ γίνονται κατὰ τρόπο φανερό κι ἀδιάβλητο.

1) Ἀλλὰ γιατί μόνο «καθηγητικῶν» σχολῶν;

ΤΟ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

(Συνέχεια από τη σελ. 11)

στην κατάταξη των προκριθέντων, έπειδή πολλοί πιθανό να έμφανίζουν Ισοβαθμία ή διαφορά εκατοστών κάτω της μισής μονάδας, τότε (και μόνο τότε) μπορεί να προχωρήσει στην έφαρμογή σαν συμπληρωματικού στοιχείου κρίσης της συνέντευξης ή της γραπτής δοκιμασίας — ποτέ όμως και των δυο μαζί. "Αν προτιμήσει τη συνέντευξη, όρίζει 1—2 θέματα, που θα συζητησή με τον υποψήφιο. Τα θέματα γνωστοποιούνται ένα μήνα τουλάχιστον πριν από την ήμέρα της συνέντευξης. "Η γνωστοποίηση είναι απαραίτητη, γιατί κανείς δέ δίνει ή δέν πάει σε συνέντευξη χωρίς να ξέρη για τι θα συζητησή. "Η συνέντευξη—έξέταση—άνάκριση, που γίνονται πριν κατά την πρόκριση, δέν έχει πιά θέσι. Μόλις τελειώσει ή συζήτηση με τον υποψήφιο, τά μέλη του συμβουλίου τόν θαθμολογούν, θγαίνει ό μέσος όρος και προστίθεται στη γενική θαθμολογία του. "Ετσι συντάσσεται πιά ό όριστικός πίνακας τών διοριστέων επιθεωρητέων.

"Αν τό συμβούλιο κρίνη προσφορότερο πρόσθετο κριτήριο την γραπτή δοκιμασία, οι υποψήφιοι καλοούνται και πάλι τό συντομότερο σ' ένα μήνα και διαγωνίζονται μόνο στην έκθεση Ιδεών. Τά γραπτά σφραγισμένα παραδίδονται σε τρεις θαθμολογητές, που τά ονόματά τους ανακοινώνονται μετά τη λήξη τών διαγωνισμού. Αυτοί θαθμολογούν στην κλίμακα 0—20 με θάση όμως τό 5 κι όχι τό 10(1). Γιατί αν άνεθι τόσο ψηλά ή θάση, ό διαγωνισμός θα πάση να είναι συμπληρωματικό στοιχείο, Ισο με τά άλλα, και θα παίξει κάριο ρόλο στην κρίση. "Η κρίση του κάθε θαθμολογητέ καλύπτεται άμέσως. Στο τέλος τό συμβούλιο, παρουσία και τών θαθμολογητέων, άποκαλύπτει τά γραπτά. θγαίνει τό μέσο όρο, που προστίθεται στο σύνολο τών άλλων στοιχείων. Τό νέο σύνολο άποτελεί την όριστική θαθμολογία του υποψηφίου, με την όποια παίρνει τη σειρά του στον τελικό πίνακα διοριστέων, που κυρώνεται και δημοσιεύεται. "Ο πίνακας αυτός είναι ύποχρεωτικός έκτελεστός για τη Διοίκηση στο χρόνο, που Ισχύει.

Αυτή πρέπει να είναι, κατά τη γνώμη μου, ή διαδικασία πρόκρισης και τελικής έπιλογής τών επιθεωρητέων. Τά στοιχεία, που λαμβάνονται ύπόψη δείχνουν την ποιότητα, τη δραστηριότητα, τις γνώσεις και τις Ικανότητες τους. Και συμβάλλουν στη διαμόρφωση της εικόνας του κάθε υποψηφίου κατά τρόπο άλόλογο. Κανένα δέν ύποτιμάται, αλλά κι ύ-

τε ύπερτιμάται άπ' όσο του άξίζει. Τό σύστημα αυτό θα μπορούσε να μας δώσει προισταμένους έπιστήμονες, έμπειρους, όριμους και με κρίση. Διηλαθή επιθεωρητές όπως τους χρειαζόμαστε κι όπως πρέπει να είναι.

ΕΠΙΜΕΤΡΟ

Πέρα άπ' όλα αυτά, που θα πρέπει να Ισχύουν μόνιμα στο μέλλον, ύπάρχει μπροστά μας τό θέμα της κρίσης τών επιθεωρητέων, που σήμερα ύπηρετούν, και που προβλέπεται από τό σχέδιο νόμου (άρθρ. 72). Πρόκειται για τη λύση, που θέλει να δώσει ή Πολιτεία στο κάριο αίτημα «κάθαρση», άσχετα αν ανταποκρίνεται ή όχι στις θέσεις και τις προσδοκίες του κλάδου. Γ' αυτό κάθε προσπάθεια την έποχή αυτή, που άποσκοπει στην έρευνα του επιθεωρητικού θεαμού, δέν μπορεί ν' άγνοήσει και την πλευρά της κάθαρσης του.

"Οστόσο δέν είναι έπιτρεπτό σ' έναν, που πρόκειται, κατά τό νόμο, να κριθι, να επιχειρήσει έστω και μία άπλή διερεύνηση του προβλήματος, γιατί ή γνώμη του τό λιγότερο, θα θεωρούνταν έπηρεασμένη και διαβλητή. Κάποιος μη ενδιαφερόμενος θάπρεπε ν' αναλάβει έναν τέτοιο κόπο. Τό μόνο που μπορεί να κάνει κανείς, χωρίς τό φόβο να παραζηγηθή, είναι μια ξερή άπαρίθμηση τών περιπτώσεων, που παρουσιάζουν εκείνοι, που θα κριθούν. Και σαν τέτοιες θρίσκομε τις ακόλουθες:

A'. ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΕΣ

- 1) 'Επιθεωρητές, που διορίστηκαν πριν τη δικτατορία (του διαγωνισμού του 1961).
- 2) 'Επιθεωρητές του διαγωνισμού του 1968 (σ' ένα μάθημα).
- 3) 'Επιθεωρητές του διαγωνισμού του 1971 (σε τέσσερα μαθήματα).
- 4) 'Επιθεωρητές του διαγωνισμού του 1973 (σε τέσσερα μαθήματα).
- 5) 'Επιθεωρητές, που είχαν τά τότε νόμιμα προσόντα (άρθρ. 18 Α. Ν. 229)1967 και άρθρ. 37, παρ. 4 Ν.Δ. 651)1970), να συμμετάσχουν σε διαγωνισμό.
- 6) 'Επιθεωρητές, που δέν είχαν τά τότε νόμιμα προσόντα να συμμετάσχουν σε διαγωνισμό.

1) 'Η ίδια κλίμακα να Ισχύη και για τη θαθμολογηση της συνέντευξης.

7) 'Επιθεωρητές, που διορίστηκαν με τη σειρά έπιτυχίας.

8) 'Επιθεωρητές, για τους όποιους δέν τηρήθηκε ή σειρά έπιτυχίας.

9) 'Επιθεωρητές, που διορίστηκαν ύστερα από προσφυγή στο Συμβούλιο της 'Επικρατείας.

10) 'Επιθεωρητές με μετεκπαίδευση προ του διορισμού.

11) 'Επιθεωρητές με μετεκπαίδευση μετά τό διορισμό (χωρίς εισαγωγικές εξετάσεις).

12) 'Επιθεωρητές χωρίς μετεκπαίδευση.

B'. ΔΑΣΚΑΛΟΙ

1) Δάσκαλοι, που ήταν στον προσωρινό πίνακα του 1966.

2) Δάσκαλοι που δέν ήταν στον προσωρινό πίνακα του 1966, αλλά που έγιναν δεκτές οι ένστάσεις τους, έστω κι αν δέν ανακοινώθηκαν.

3) Δάσκαλοι που άποκλείστηκαν από τό διαγωνισμό του 1968.

4) Δάσκαλοι που άπέτυχαν στο διαγωνισμό του 1968.

5) Δάσκαλοι που άποκλείστηκαν από τό διαγωνισμό του 1971.

6) Δάσκαλοι που άπέτυχαν στο διαγωνισμό του 1971.

7) Δάσκαλοι που άποκλείστηκαν από τό διαγωνισμό του 1973.

8) Δάσκαλοι που άπέτυχαν στο διαγωνισμό του 1973.

9) Δάσκαλοι που πέτυχαν στο διαγωνισμό του 1973, αλλά δέ διορίστηκαν επιθεωρητές, αν και ύπήρχαν κενές θέσεις.

10) Δάσκαλοι που άποκλείστηκαν από τους διαγωνισμούς του 1968 και του 1971, αλλά πήραν μέρος στο διαγωνισμό του 1973.

11) Δάσκαλοι που, αν και είχαν τά προσόντα, δέν υπέβαλαν αίτηση συμμετοχής σε κανένα διαγωνισμό.

"Η περιπτώσιολογία, που έκθέσαμε, άσφαλώς δέν θα είναι πλήρης. Και δέν άποκλείεται τό φαινόμενο ένας ύποψήφιος να έμπιπτη σε περισσότερες της μίας περιπτώσεις. "Αλλ' όπωσδήποτε από τους παραπάνω θα έκλεγούν κατά μέγιστο ποσοστό οι νέοι και με τά κριτήρια του άρθρου 72 του νομοσχεδίου οι νέοι επιθεωρητές. Κι εκείνο, που προέχει, είναι ότι οι τελευταίοι πρέπει να διαθέτουν πάνω άπ' όλα άναμφισβήτητο κύρος.

ΒΥΡΩΝ ΒΑΡΩΚΑΣ

Σχολεία Μαμμούθ

Είναι άκατανόητη ή έπιμονή τών άρμοδίων στην άπόφασή τους να προχωρήσουν στην οικόδομη σχολείων — μαμμούθ, χωρητικότητα δύο έως τριών χιλιάδων παιδιών, για να λύσουν τό στεγαστικό πρόβλημα τών σχολείων 'Αθηνών και Θεσσαλονίκης. Πού, όπως έχουν έπισημάνει οι κινητοποιημένοι και άνάστατοι γονείς, μαθηταί, αρχιτέκτονες, μηχανικοί και παιδαγωγοί, μπορεί να θρη προσφορότερες και συμφερότερες λύσεις. Και καταστά ακόμα πιο περίεργο τό γεγονός, όταν τό κράτος άντιμετωπίζει συγχρόνως

τό πρόβλημα της άγελαιας κομματοποιήσεως τών μαθητέων και την χρεωκοπία της κακοσχεδιασμένης προσπάθειας για την λειτουργία τών μαθητικών κοινοτήτων. Τό έρώτημα είναι: ποιά κοινότητα μπορεί να λειτουργήση σε τέτοια μαζικά και ξεριζωμένα από τό περιβάλλον της γειτονιάς σχολεία: Κομματοποίηση από τη μία μεριά, άσυνόμευση από την άλλη — αυτή είναι, δυστυχώς, ή μόνη άπάντηση.

Καθημερινή 15.2.76

Μάκης Καραμήτος — Γκρεμούτη ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Για τό Νηπιαγωγείο και τις Α' και Β' τάξεις του Δημοτικού (τόμοι 2).

Μιά προσφορά στη διδασκαλία τών Νέων Μαθηματικών.

"Πωλείται 'πό της ίδιας άντιδραχμών 150 έπ' όνόματι της συγγραφέως, δδός 'Αρκαδίου 7, 'Ηλιούπολις, τηλ. 9915922 και 'Ιου Δημ. Σχ. 'Ηλιούπόλεως (δδός Φλέμινγκ 1), τηλ. 9919550. 'Απόδ. Νο 230

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Η

Φέρεται εις γνώση τών φοιτητέων της ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ότι άναλαμβάνομεν επί άντικαταβολή την άποστολήν θιβλιών και σημειώσεων όλων τών μαθητέων. Παρέχομεν πάντως είδους πληροφορίες σχετικά με τις εξετάσεις και την εξέταστέα ύλη.

BIBΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ «ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΟΝ» ΣΤ. ΣΥΡΡΑΚΟΥ ΑΛΕΞ ΠΑΝΤΟΥ 12 Τ 4 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 912.198.

Έργασία και Ίση μεταχείριση

ΤΑΣΟΥ ΦΕΣΤΕΡΙΔΗ, Διδασκάλου 1ου Δημ. Σχολείου Νέου Φαλήρου

Ένα θέμα πού γύρω του έγιναν και γίνονται πολλές συζητήσεις και τόσος αγώνας στο παρελθόν, πού θα εξακολουθήσουν και στο μέλλον όσο θα υπάρχει ανάμεσα στους ανθρώπους το πνεύμα της πλεονεξίας, της αδικίας. Το χωρίσμα των επαγγελματιών σε αξία και μη. Όσο η εργασία μέσα στα διάφορα επαγγέλματα, θα θεωρητά σαν εμπόρευμα, πού θα έχη την α' ή β' εμπορική αξία.

Τό κακό είναι μακρινό. Προβάλλει μεσ' απ' τούς αιώνες. Και οι άνθρωποι, μέσα στην Κοινωνία, μη πιστεύοντας ειλικρινά, πώς η εργασία αποτελεί Θείο παγκόσμιο νόμο και πώς, άκόμα η προσωπική εργασία χειρονακτική ή πνευματική «πρέπει να είναι η μοναδική πηγή εισοδήματος για τό άτομο», θά αγωνίζονται πούδς θά ζή καλύτερα απ' τόν άλλον. Πούδς σε θάρος του άλλου. Θά προβάλλουν τό επάγγελμά τους σαν καλύτερο, και την εργασία τους σαν δυσκολότερη. Έτσι η πολιτεία θά πάρη άφορμή για άνιση μεταχείριση των διαφόρων εργαζόμενων κλάδων. Έτσι, οι αγώνες μεταξύ των, και έναντιον της Πολιτείας. Άπεργίες, πορείες, άγχιωστικές συγκεντρώσεις, συγκρούσεις, αίματοχυσίες, συλλήψεις, δικαστήρια, φυλακίσεις, έπαναστάσεις και τέλος κατάλυση των έλευθεριών του εργαζόμενου λαού, δικτατορίες τυραννικές και πάει συνέχεια. Έκτελέσεις, έξορίες, μίση, πάθη και όλα τά έπακόλουθα.

Πότε όμως, οι εργαζόμενοι θά καταλάβουμε πώς, η δημιουργία διαφορών μεταξύ μας ώφελεί μόνο σκοτεινές δυνάμεις και σκοτεινούς κύκλους, κύκλους έκμεταλλευτών και άλλων παραγόντων πού θέλουν να δοϋν όλους σε ένα πόλεμο διάρκειας και άλληλοσπαραγμού.

Πότε επί τέλους θά καταλάβουμε, πώς όλοι μας έχουμε τά ίδια ίσα δικαιώματα να ζήσουμε και πώς η Πολιτεία έχη ίδια ύποχρέωση να φροντίση για τά δικαιώματα του εργαζόμενου πολίτη της; Η εργασία ήταν, στους παλιούς καιρούς, «προνόμιο» μονάχα των δούλων. Αυτό έπρεπε να παράγουν, «πάντα τά αγαθά πού χρειάζονταν οι έλεύθεροι πολίτες», για να ζήσουν.

Στό πέρασμα όμως των αιώων τό ανθρώπινο πνεύμα, έ-

νώ καταδίκασε την όκηνηρία και την φυγοπνία, αντίθετα τόνηζε την μεγάλη ήθικη σημασία της εργασίας. Έτσι η εργασία χρησιμοποιήθηκε στην έποχή της δουλείας όχι σαν εργασία, αλλά σαν δουλεία. Στην έποχή «της έμποροκρατίας» σαν μέσο στην υπηρεσία του πλούτου. Στην έποχή «των Φυσιοκρατών» σαν αντικείμενο μεγάλης έκμετάλλευσης.

Τό ίδιο συνεχίζεται και στην «Κλασική Οικονομική Σχολή» πού θεωρεί την εργασία σαν «έμπορευμα» και την θάζει κάτω από τό νόμο «της προσφοράς και της ζήτησης» σαν κοινό πράγμα. Αυτό μας φέρνει πολλά χρόνια πίσω στο καθεστώς της δουλείας.

Κατά την Χριστιανική κοσμοθεωρία η εργασία θεωρείται Θεία Παγκόσμια έπιταγή και πολλές φορές γίνεται λόγος στην Γραφή για την εργασία....

Ύστερα από τά παραπάνω, γεννιέται τό ρώτημα: Πού η θέση του εργατοϋπάλληλου μέσα στην κοινωνία και πώς αντιμετωπίζεται τό θέμα της άμοιθής της εργασίας από την πολιτεία;

Η κατάσταση πού επικρατεί σήμερα, είναι θλιβερή. Άπελπιστική. Σήμερα υπάρχει η προνομιούχα τάξη, πού κατέχει στα χέρια της τό κεφάλαιο και ζή σε θάρος όλων των εργατοϋπάλληλων, με κομπάρσο της την πολιτεία, πού ποτέ μέχρι σήμερα δεν έφάρμοσε την «κοινωνική δικαιοσύνη» καταφέρνει να διαιρή τις εργαζόμενες τάξεις σε προνομιούχες και μη, και συντηρεί με τόν τρόπο της τις διαφορές των, πετυχαίνοντας έτσι τό σκοπό της.

Εμείς οι εργαζόμενοι, άνήμποροι να καταλάβουμε τό θρώμικο αυτό παιγνίδι, δημιουργούμε και πολλαπλασιάζουμε όλο και περισσότερο τις διαφορές μας κι ό αγώνας ενάντια στον εργαδότη, αποδυναμώνεται. Οι άδικίες πολλαπλασιάζονται, η άγανάκτηση μεγαλώνει, η άπόδοση λιγοστεύει και η κοινωνία δεν θα διζει τόν προοδευτικό της δρόμο.

Τί λοιπόν χρειάζεται; α) Συνάδελφοι της Μέσης και Δημωτικής Έκπαίδευσης άς σταματήσουμε επί τέλους να υποτιμούμε ό ένας την εργασία του άλλου. Άς διδάξουμε πρώτοι έμείς την «Κοινωνική Ισότητα». Άφου ό σκοπός και των δύο κλάδων είναι ό ίδιος.

Η παιδεία. Τό Δημοκρατικό σχολείο. Η καλλιέργεια της γλώσσας του λαού μας. Η δημιουργία καλύτερων συνθηκών εργασίας από τό Νηπιαγωγείο ως τό Πανεπιστήμιο.

β) Άς πάψουμε να πιστέθουμε πώς η εργασία είναι έμπορευμα και η αξία της είναι άλλωτε φτηνή και άλλωτε ακριθή. Πού η διαφορά ανάμεσα στην εργασία κάποιου γιατρού, πού σώζει σε μία πετυχημένη έγγείρηση έναν άνθρωπο από θέθαιο θάνατο και την εργασία κάποιου άγρότη πού με τό ψωμί του σώζει κι αυτός την ζωή του ανθρώπου από την πείνα. Πού η διαφορά του έργου της Νηπιαγωγού, του Δασκάλου, πού παίρνουν τό μικρό παιδί, στα πρώτα του βήματα και τό φτάνουν εκεί πού τό φτάνουν από τό έργο του καθηγητή, πού πασχίζει κι αυτός να πλάση χαρακτήρες καλούς, μέσα στο δύσκολο κύκλο των ψυχολογικών και βιολογικών μεταβολών του έφηβου.

γ) Άς πιστέψουμε πιά, πώς τά στομάχια μας δεν διαφέρουν. Όλοι χρειαζόμαστε την ίδια οικονομική άνεση. Τό ίδιο πνευματικό άνέθεσμα, για να άποδώσουμε καλύτερα στο ψηλό λειτουργημά μας. Όλοι χρειαζόμαστε τις ίδιες καλές συνθήκες χώρου για μας και τά Έλληνόπουλα.

δ) Άς πιστέψουμε στην Κοινωνική πραγματικότητα πού θρονοφώνει μία μεγάλη αλήθεια: «Κάθε επάγγελμα είναι άπόλυτο». Η ζωή μας, η ζωή του Έθνους, της Κοινωνίας έεαρτάται από την στενή συνεργασία «άπόλυτων» και «άποκλειστικών» επαγγελμάτων. Έλειψε τό ένα, τά άλλα κλονίζονται. Γιατί λοιπόν να υπάρχει διαφορετική άμοιθή από τό ένα επάγγελμα στο άλλο, άφου κοινωνικά όλες οι εργασίες είναι άπαραίτητες;

Όρθά λοιπόν παρομοιάσαν

την Κοινωνία των ανθρώπων σαν ένα ανθρώπινο σώμα. Οι αναλογίες κι οι όμοιότητες είναι μεγάλες. Μπορεί θέθαια οι έκτελούμενες εργασίες στο ανθρώπινο σώμα να μην είναι της ίδιας περιοχής. Όπως του έγκέφαλου, των νεφρών ή της καρδιάς με του έντέρου. Όμως για τό σώμα είναι άγνωστοι οι χαρακτηρισμοί και οι έννοιες αυτές. «Κανένα όργανο δεν καυχιέται, ότι έκτελεί σπουδαιότερη εργασία. Κανένα όργανο δεν παίρνει περισσότερη τροφή σε θάρος του άλλου απ' τό κοινό ταμείο των θρεφτικών στοιχείων π ο ύ χρειάζεται». Όλα ίσα και δίκαια. Ίσότητα και Δικαιοσύνη άπόλυτη.

Δέν συμβαίνει τό ίδιο και στην Κοινωνία. Όρισμένα επαγγέλματα σαν «προνομιούχα» παίρνουν τό εισόδημα πού δικαιούταν άλλα. Τά πρώτα αυξάνονται υπερτροφικά, ενώ τά άλλα μαραζώνουν και τέλος πεθαίνουν. Άποτέλεσμα; Τό είπαμε πιά πάνω: Άπεργίες, συγκρούσεις, φυλακίσεις, έξορίες... και διάλυση της Κοινωνίας πού για την σωτηρία(!) της φυτρώνουν οι κάθε λογής τύρανοι.

Συνάδελφοι, οι νύξεις αυτές εδχομαι να δημιουργήσουν όρισμένες σκέψεις γύρω από τό καυτό θέμα της ένωσης όλων μας. Άπό τό Νηπιαγωγείο ως τό Πανεπιστήμιο, για μία Συνομοσπονδία Έκπαιδευτικών.

Έμπρός, για μία τίμια συνεργασία. Για Κοινωνική Δικαιοσύνη. Ίση μεταχείριση. Έμπρός γι' άνέθεσμα του πνευματικού επιπέδου όλων μας. Για μία Παιδεία ποιότητας και ανθρωπιάς. Για καλύτερες συνθήκες εργασίας, από τό Νηπύγειο ως τό Πανεπιστήμιο.

Άς άρχίσουμε τώρα. Ποτέ δεν είναι άργά. Ένωμένοι για τό δίκιο όλων. Για την προκοπή της Παιδείας και της Πατρίδας. ΕΜΠΡΟΣ

Κράτα τό μέλλον σου στα χέρια σου

ΜΕΘΟΔΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ:

ΤΟΥ (νέου) ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ
ΤΟΥ (νέου) ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ
ΤΟΥ (νέου) ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Είναι πολύτιμο γιατί περιέχουν όλα τά σημεία λεπτομερειακά: Άφήρμηση, Πρόσκτηση, Άνάλυση και Τεχνική των ποιημάτων. Τά περιεργασία. Σχήματα λόγου, Κεντρική ιδέα, Σκοπό, Περιληψη, Άπ. Στελνονται καθένα μ' έπιταγή όρχ. 100. Τά δυο ή τρία Έκτασης 20%. Άντικατάβολη επί πλέον όρχ. 25. Τά Συμπληρώματα: 20 όρχ. 40. Ε' όρχ. 25 μ' έπιταγή. Γράφεται: Δ. Καπώνη, Σωκράτους 48, Άθήνα (101) τηλ. 528120.

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ Κ.Ε.Μ.Ε.

Υστερα από πρόταση του Υπουργού Παιδείας κ. Γ. Ράλλη διορίσθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο είκοσι ένα (21) μέλη του Κ.Ε.Μ.Ε., από τα είκοσι επτά (27) που προβλέπει ο σχετικός Νόμος. Συγκεκριμένα διορίσθηκαν Εξ (6) Σύμβουλοι Α' και δεκαπέντε (15) Σύμβουλοι Β'. Μένουν κενές μία θέση Συμβούλου Α' και πέντε (5) Συμβούλου Β'.

Παραθέτουμε τα ονοματεπώνυμα των διορισθέντων (με τα προσόντα τους).

α) ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ Α'

α) Έκ τής Μέσης Έκπαιδύσεως

1. Καρανικόλας Αλέξανδρος, (πτυχίον φιλολογίας, πτυχίον παιδαγωγικής και διδακτικής άσκησης, Master of Arts του Πανεπιστημίου Columbia Διδακτορικών δίπλωμα του Πανεπιστημίου Αθηνών, Γενικός Επιθεωρητής Μ.Ε. και Έκπαιδευτικός Σύμβουλος).

2. Πάγκαλος Αναστάσιος, (πτυχίον φυσικού, φοίτησις επί έν έτος εις τό Διδασκαλείον Μ.Ε., License του Πανεπιστημίου τής Λιέγης, Έκπαιδευτικός Σύμβουλος).

β) Έκ τής Δημοτικής Έκπαιδύσεως

3. Παγιατάκης Σπυρίδων, (πτυχίον Διδασκαλείου, πτυχίον μετεκπαιδύσεως δημοδιδασκάλων εις τό Πανεπιστήμιον Αθηνών, Διδακτορικών δίπλωμα του Πανεπιστημίου ΑΙΧ τής Μασσαλίας, Γενικός Διευθυντής Παιδαγωγικής Ακαδημίας).

4. Τριανταφύλλου Τριαντάφυλλος, (πτυχίον Παιδαγωγικής Ακαδημίας, πτυχίον μετεκπαιδύσεως δημοδιδασκάλων εις τό Πανεπιστήμιον Αθηνών, Master of Arts και Διδακτορικών Δίπλωμα του Πανεπιστημίου τής Νέας Υόρκης, Έκπαιδευτικός Σύμβουλος).

γ) Τεχνικός

5. Παλαιοκρασάς Σταμάτιος, Bachelor ηλεκτρολόγος του Πανεπιστημίου τής Μασαχουσέτης (Μ.Ι.Τ.), Master of science και διδακτορικών δίπλωμα του Πανεπιστημίου τής Ουα των Η.Π.Α., Κοσμήτωρ τής Σχολής Ηλεκτρολόγων - Μηχανικών του T R I - College τής Angora Indiana των Η.Π.Α.).

δ) Οικονομολόγος

6. Βάζος Γεώργιος, (πτυχίον οικονομικών

έπιστημών και διδακτορικών δίπλωμα οικονομικών έπιστημών του Πανεπιστημίου του Γρεϊνιγ κληρηγής του Πανεπιστημίου του Ζαϊρ και Σύμβουλος Προγραμματισμού εις Δυτικήν Γερμανίαν).

β) ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ Β'

α) Έκ τής Μέσης Έκπαιδύσεως

1. Αρβανίτης Ιωάννης, (πτυχίον Παιδαγωγικής Ακαδημίας, πτυχίον μετεκπαιδύσεως δημοδιδασκάλων εις τό Πανεπιστήμιον Αθηνών, πτυχίον φιλολογίας, διδακτορικών δίπλωμα τρίτου κύκλου Έλληνικής φιλολογίας του Πανεπιστημίου Παρισίων, Γυμνασιάρχης).

2. Βώρος Φανούριος, (πτυχίον φιλολογίας, διδακτορικών δίπλωμα του Πανεπιστημίου του Έδιμβούργου, καθηγητής).

3. Σπυρόπουλος Ηλίας, (πτυχίον φιλολογίας, τίτλος Eleve Diploma τής Ecole Pratique των Παρισίων, διδακτορικών δίπλωμα τρίτου κύκλου Πανεπιστημίου Παρισίων, καθηγητής επί 3η βαθμῶ).

4. Σακκάς Δημήτριος, (πτυχίον φιλολογίας, πτυχίον μετεκπαιδύσεως εις τό Δ.Μ.Ε., Academic Diploma παιδαγωγικής του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, διδακτορικών δίπλωμα του Πανεπιστημίου του Λίβερπουλ, καθηγητής εις τό Διδασκαλείον Μέσης Έκπαιδύσεως).

5. Βαρουχάκης Νικόλαος, (πτυχίον μαθηματικών, πτυχίον Πανεπιστημίου Παρισίων, διδακτορικών δίπλωμα, κλάδου μαθηματικών, του Πανεπιστημίου Πατρών, καθηγητής εις τό Διδασκαλείον Μέσης Έκπαιδύσεως).

6. Γρατσέας Γεώργιος, (πτυχίον θεολογίας, διδακτορικών δίπλωμα, κλάδου μαθηματικής Αθηνών, δίπλωμα Γενικής Παιδαγωγικής και διδακτορικών δίπλωμα θεολογίας του Πανεπιστημίου τής Λίλλης, Έπιθεωρητής Μ. Ε. και έντεταλμένος Υφηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών).

β) Έκ τής Δημοτικής Έκπαιδύσεως

7. Ανδριόπουλος Δημήτριος, (πτυχίον Παιδαγωγικής Ακαδημίας, πτυχίον μετεκπαιδύσεως δημοδιδασκάλων του Πανεπιστημίου Αθηνών, Δίπλωμα Παιδαγωγικής του Πανεπιστημίου Έδιμβούργου, Master of Arts και διδακτορικών δίπλωμα του Πανεπιστημίου Νέας Υόρκης, έκτακτος καθηγητής του Πανεπιστημίου Μισουρι των Η.Π.Α.).

8. Βαρδάκης Θεμιστοκλής, (πτυχίον Παιδαγωγικής Ακαδημίας, πτυχίον μετεκπαιδύσεως δημοδιδασκάλων εις τό Πανεπιστήμιον Αθηνών, διδακτορικών δίπλωμα του Πανεπιστημίου τής Ζυρίχης, Διευθυντής Παιδαγωγικής Ακαδημίας).

9. Βλουτίδης Νικόλαος, (πτυχίον Παιδαγωγικής Ακαδημίας, πτυχίον μετεκπαιδύσεως δημοδιδασκάλων εις τό Πανεπιστήμιον Αθηνών, Master παιδαγωγικής του Πανεπιστημίου Γεωργίας και διδακτορικών δίπλωμα του Πανεπιστημίου Delaware Καθηγητής Παιδαγωγικής Ακαδημίας).

10. Κονιδιτσιώτης Βασίλειος, (πτυχίον Παιδαγωγικής Ακαδημίας, πτυχίον μετεκπαιδύσεως δημοδιδασκάλων εις τό Πανεπιστήμιον Αθηνών, πτυχίον φιλολογίας, διδακτορικών δίπλωμα του Πανεπιστημίου τής Τυβίγης, ύποδιευθυντής Παιδαγωγικής Ακαδημίας).

11. Πασάκος Κων/νος, (πτυχίον Παιδαγωγικής Ακαδημίας, πτυχίον μετεκπαιδύσεως δημοδιδασκάλων εις τό Πανεπιστήμιον Αθηνών, πτυχίον φιλολογίας, δίπλωμα παιδαγωγικής και Master of Arts του Πανεπιστημίου Έδιμβούργου, διδακτορικών δίπλωμα του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Καθηγητής του Διδασκαλείου Δημοτικής Έκπαιδύσεως).

γ) Έκ τής Τεχνικής Έκπαιδύσεως

12. Μπέσκος Δημήτριος (πτυχίον πολιτικού μηχανικού Μετσοβείου Πολυτεχνείου, Master of Arts και διδακτορικών δίπλωμα του Πανεπιστημίου Cornell των Η.Π.Α., Υφηγητής του Πανεπιστημίου Minnesota).

13. Διάμησης Σπυρίδων, Bachelor ηλεκτρολογίας, Bachelor φιλοσοφίας, Master επαγγελματικής παιδαγωγικής, άπαντα του Πανεπιστημίου τής Πενσυλβανίας των Η.Π.Α., διδακτορικών δίπλωμα ηλεκτρολόγου μηχανικού του Μετσοβίου Πολυτεχνείου. Καθηγητής τής Σχολής Σ.Ε.Λ.Ε.Τ.Ε.).

14. Μαυροματάκος Ανάργυρος, (πτυχίον φυσικών, ένδεικτικών ραδιοηλεκτρολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, διδακτορικών δίπλωμα του Πανεπιστημίου του Graz πτυχίον τής τεχνικής σχολής ΣΕΛΕΤΕ, έπιθεωρητής Τεχνικής Έκπαιδύσεως), ψυχολόγος.

15. Παπαδόπουλος Νικόλαος, (πτυχίον Θεολογίας, πτυχίον ψυχολογίας και διδακτορικών δίπλωμα ψυχολογίας του Πανεπιστημίου τής Βόννης, καθηγητής Παιδαγωγικής Ακαδημίας).

*Ένα από τα πιό χρήσιμα παιδαγωγικά βιβλία για κάθε δάσκαλο είναι τό νέο έργο του γνωστού συγγραφέως

ΣΤΡΑΤΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΑΘΗΤΗΣ

Στις 500 σελίδες του αναλύονται όλα τα προβλήματα του παιδιού τής σχολικής ηλικίας. Έτσι ο δάσκαλος:

- Συμπληρώνει τη μόρφωσή του.
- Έτοιμάζει ύπεύθυνα μία του παιδαγωγική όμιλία για μία συγκέντρωση γονέων, για ένα παιδαγωγικό συνέδριο κλπ.
- Όδηγεί και διαφωτίζει τους γονείς πώς ν' άντιμετωπίζουν σωστά κάθε πρόβλημα των παιδιών τους.

Είναι ο πιό πολύτιμος οδηγός για κάθε δάσκαλο. Τιμάται για τα Σχολεία δρχ. 350, για τους δασκάλους μόνο 450 δρχ.

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ: ΣΤΡΑΤΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ
ΝΑΞΟΥ 39 - ΑΘΗΝΑΙ Τ.Τ. 806, τηλ. 878.943
Απόδ. Νο 340

Για την 25η Μαρτίου και τις έξετάσεις κυκλοφορούν:

1. Μεγάλη Άνθολογία Σχολ. Ποιημάτων (Νέα έκδοση) Μ. Κατσίνη. (Σελίδες 810, χρυσόδετο), δρχ. 300.
2. Σελίδες Παιδικού Θεάτρου (Νέα έκδοση) Γ. Γιαννακάκη, δρχ. 150.
3. Παιδικό Μορφωτικό Θέατρο. (Νέα έκδοση) Σ. Λυγκώνη δρχ. χιμές 150.
4. Θεατρικές Σχολικές Έπιτυχίες (Νέα έκδοση) Α. Καστρινοῦ, δρχιμές 100.
5. Θέατρο για 80 παιδιά Α. Β. Δημοτικού, Λάβδα - Κάτσιρα δρχιμές 30.

Εις τους έμβάζοντας εκ των επαρχιών την άξιαν δια ταχ) κής έπιταγής, αποστέλλονται έλεύθερα ταχ) κών τελών.

Κεντρική πώλησις: Βιβλιοπωλείον Σ. Κόντου - Δ. Φυλακτού Ο.Ε.
Σταδίου 31 (έντός), Αθήνα ι.τ. 122, τηλ. 3231.160.
Απόδ. 321

Ἡ ἐποχή μας καὶ οἱ ἀνάγκες τῆς Παιδείας μας

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 7)

3. Διδακτῆριο. Ἐπειδὴ γιὰ τὰ διδακτῆρια μιλήσαμε σὲ ἄλλο μας ἄρθρο, περιοριζόμεστε ἐδῶ νὰ ποῦμε, ὅτι ἡ ἀρμονικὴ συνεργασία τοῦ κατάλληλου δασκάλου μὲ τὸν κατάλληλο διδακτῆριο, πολλαπλασιάζει τὴν ποσότητα καὶ τὴν ποιότητα τῆς παραγωγῆς τῆς λαϊκῆς παιδείας.

Αὐτὲς εἶναι οἱ βασικὲς ἀνάγκες ποὺ ἀντιμετωπίζει σήμερα ἡ παιδεία μας καὶ τὴ θεραπεία τῆς ἐξουσίας τὴν συναντήση στὴ σωστὴ ἀντιμετώπιση τοῦ τρίπτυχου «Πρόγραμμα - Ἐκπαιδευτικός - Σχολεῖο».

Μόνο ἡ ἀρμονικὴ καὶ ἀνεμπόδιση συνεργασία, τοῦ παραπάνω τρίπτυχου, θὰ μᾶς δώσῃ τὴ δυνατότητα νὰ καμαρώσωμε τὴν παραγωγή τῆς Ἐθνικῆς μας Παιδείας.

Μόνο ἔτσι θὰ μπορέσωμε νὰ προετοιμάσωμε σωστά τὸν ἄνθρωπο τοῦ 2.000 μ.Χ.

Τὸν ἄνθρωπο ποὺ τὸν περιμένουν σκληρὲς ἀναμετρήσεις στὸ διεθνὲ στίβο, μὲ τοὺς πρὸς προοδευμένους λαούς, καὶ ποὺ θὰ φιλοδοξήσῃ νὰ καταλάβῃ μιὰ θέση πρωτοπορίας, μέσα στὴ διεθνὴ πολιτιστικὴ κλίμακα τῶν λαῶν.

Γιὰ νὰ μπορέσῃ ὁμοῦ νὰ ἐπιβιώσῃ καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ, σ' αὐτὴ τὴν ἀναμέτρηση, ὡς ἄτομο καὶ ὡς λαός, τοῦ χρειάζεται σύγχρονος πνευματικὸς ἐξοπλισμὸς καὶ ἰσχυρὴ ἠθικὴ κοινωνικὴ θωράκιση. Πρέπει νὰ γίνῃ αὐτάρκης ὄλικά, πνευματικὰ, κοινωνικὰ, πολιτικὰ. Πρέπει νὰ μὴ ἔχη τὴν ἀνάγκη τῆς ταπεινωτικῆς καὶ ἐπικίνδυνης εὐστολαχίας τῶν φίλων του, ποὺ τὴν ἐξαργυρώνει μὲ τὴν κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ του κηδεμονία. Πρέπει ν' ἀποκτήσῃ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ὀριμότητα, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν κοινωνικὴ του

αὐτοπροστασία καὶ νὰ ἐπιλέγῃ μόνος του τὸ πολιτικο-κοινωνικὸ σύστημα διοίκησής του, χωρὶς τὸν κίνδυνο νὰ φυτρῶνουν στὸ κοινωνικὸ του ἔδαφος, ἐγγύρια ἢ ξένα, παθολογικὰ κοινωνικὰ στοιχεῖα, ποὺ κυκλοφοροῦν μὲ τὴ μάσκα τοῦ ἐθνοσωτήρα καὶ παραχαράζουν τὴ βούλησή του.

Τὰ σημερινὰ μας ἐκπαιδευτικὰ δεδομένα δὲν παρέχουν τὴν ἐγγύηση γιὰ τὴ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ὀραματιζόμεσθε.

Αὐτὸν θὰ τὸν προετοιμάσῃ μιὰ ἀνώτερη καὶ πιὸ σωστὴ παιδεία, ποὺ θὰ συγκεντρῶνῃ τὶς προϋποθέσεις ποὺ παραπάνω εἶπαμε.

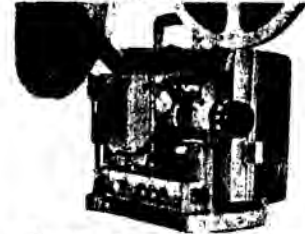
Ἄς ἐνώσωμε λοιπὸν τὶς φωνὲς καὶ τὶς προστάθειές μας, γιὰ μιὰ ἀνώτερη παιδεία, ὅλοι οἱ ἐκπαιδευτικοί, ὅλος ὁ ἔθνος, ὅλος ὁ λαός καὶ ὅλη ἡ πολιτικὴ ἡγεσία, ποὺ δείχνει τόση οικονομικὴ διστακτικότητα, προκειμένου νὰ βαθίσῃ σὲ τολμηρὲς ἐκπαιδευτικὲς μεταρρυθμίσεις.

Θὰ ἔχωμε προσφέρει τὴ μεγαλύτερη ὑπηρεσία στὸ λαὸ μας, τὴ μεγαλύτερη ἐθνικὴ προσφορά στὴν πατρίδα μας.

Ἄς ξεκινήσωμε, χωρὶς δισταγμὸ καὶ ἀργοπορία, γιὰτὶ ὁ χρόνος δὲν περιμένει κανέναν. Καὶ στὴ συνέχεια ἄς δώσωμε τὰ χέρια μας ὅλοι γιὰ στενὴν συνεργασία, νὰ βοηθήσωμε αὐτὸ τὸ λαὸ καὶ, μὲ τὸ παράδειγμά μας, νὰ φυτέψωμε μέσα του, ὅτι ὄρατο καὶ ἰδανικὸ παρήγαγε ὁ τόπος αὐτὸς καὶ ὅτι πολῦτιμο καὶ ἀγασθὸ ὑπόσχεται μιὰ Δημοκρατία. Ὅλοι εἴμαστε παράγοντες ἀγωγῆς καὶ ἀσκοῦμε τὴν ἐπίδρασή μας, ὅλοι πρέπει νὰ αἰσθανώμαστε στοὺς ὤμους μας τὸ μερίδιό τῆς εὐθύνης μας καὶ ὅλοι μποροῦμε νὰ προσφέρωμε. Φτάνει νὰ θέλωμε.

Ἐφοδιάστε τὸ σχολεῖο σας μὲ ἐποπτικὰ ὄργανα

Κινημ. Μηχανὴ EIKI

Θὰ τὴν πάρете μὲ δασολογικὴ ὀτέλεια.

*
Ἐπιδιοσκόπια - Ἐπισκόπια
Ἵσθναί περὶ καὶ ἡμέρας
Προβολεῖς διδασκαλίας
OPTICART: Ἐγγρ. Κινοφ. εἰκόνες
Πλανητῆρια ἠλεκτροκίνητα
Τηλεσκόπια - Ἐκπαιδ. Μικροσκόπια

*
Ζητήστε: Τιμοκατάλογο, ὁδηγίες.

Γεν. Ἀντιπροσώπεια:

Π. ΜΥΛΩΝΑΣ

Παλ. Πατρῶν Γερμανοῦ 7 - Ἀθήνα
(Πλατ. Κλαυθμῶνος - Ἀγ. Θεοδώρου)
Τηλ. 32.33.052 - 32.32.889

ΔΙΑΣ

Ἄπὸδ. Νο 365

Προσοχὴ Καταπληκτικὸ!

«Λυόμενὴ Σκηνὴ Παιδικοῦ Θεάτρου»

- Προκατασκευασμένη, οικονομικὴ, στερεή, εὐχρηστική, μὲ οἰκονομία χώρου καὶ κέρδος χρόνου καὶ κόπου.

- Λύνει ὅλα τὰ προβλήματα ἐορτῶν καὶ παραστάσεων σχολείων καὶ σὲ ναφῶν ἰδρυμάτων.

- Ὁραία παρουσίαση χωρὶς ἀσχήμιες καὶ ἀτυχήματα ἀπὸ προχειρότητες. Μάρτυρές μας, ὅσοι ἤδη ἐπρομηθεύθησαν, ἀπ' ὅλη τὴ χώρα.

- Ἐμβαδὸν 4 τ.μ. περίπου (ἐμπρὸς 2,5 καὶ βάθος 1,5 μ.). Ὑπερφωμένη, στήνεται ὅπουδήποτε.

Τὰ μεγάλα σχολεῖα δύναται νὰ συναρμολογήσουν δύο ἢ περισσότερες ἀπ' ὅποιοδήποτε πλευρὰν καὶ μὲ δυνατότητα ἀλλαγῆς προσβίας ὀψεως κατὰ βούλησιν.

- Πωλεῖται πλήρης (σκᾶλα ἀνόδου, τροχαλίες, κουρτίνες, παρασκήνια κρῦπτης μαθητῶν, κλπ.) - ἔτοιμη διὰ τὴν παράστασιν.

- ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ: Ἐορτὲς πέρασαν, ἐορτὲς ἔρχονται. Μὴν γίνετε ξανά μαστόροι καὶ ἐξυλοργοί... ἀπὸ παιδαγωγοί!

Παραγγεῖλατε ἐγκαιρῶς τὴν σκηνὴν σας, ἀποκλειστικὰ εἰς: Καν Μαρίαν Χ. Χατζηπαγγέλου, Μ. Ἀλεξάνδρου 51, Καστοριά. Ἀηλέφ.: 0467-26.130.

Κάθε τυχὸν ἄλλος πωλητὴς εἶναι παράνομος λόγω διεθνούς κατοχυρώσεως τῆς ἐφευρέσεως ὑπὸ Διδασκάλου - ἐφευρέτου.

- Τιμὴ (τιμολόγιον) 8.500 δρχ. Περιλαμβάνονται μεταφορικὰ, φόροι, κρατήσεις καὶ ἀφαιρούονται ἀπὸ τὸ ἔμβασμα. Εὐκολίες πληρωμῆς. Τὶ ἀγοράζετε σήμερα μὲ 8.500 δρχ.:

- Διευκολὴ ἀγορᾶς ἀνεῦ διαγωνισμοῦ: Ν.Δ. 220/74 δρχ. 33γ.

Ἄπὸδ. Νο 355

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΠΑΝΟΥ Δ. ΚΟΥΜΟΥΤΣΙΔΗ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

1. ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ
ΤΟΥ ΛΑΚΩΝΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ
(ΕΓΚΡΙΣΗ ΕΟΤ).

Ἐνας ὁδηγὸς γιὰ νὰ γνωρίσετε τὶς Λακωνικὲς Ὀάσεις Μάνης, Μονεμβασιά, Μυστρά, Σπάρτη, Γεράκι κ.ά.)

2. ΞΑΣΤΕΡΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ
Θὰ ἔρῃτε τὶς 158 στροφές τοῦ Ἐθνικοῦ μας ὕμνου μὲ πλήρη ἀπόδοση αὐτοῦ.

Ἐπίσης χρονογραφήματα, διηγήματα, ἠθογραφικά, ταξιδιωτικά, πραγματεῖες ὁμιλίες, διαλεχτὲς ἐκθέσεις κ.ά.

3. Τουριστικὸς καὶ συγκοινωνιακὸς χάρτης τῆς Λακωνίας. Πωλοῦνται σ' ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα τῆς Λακωνίας καὶ στὸ βιβλιοπωλεῖο Πέτρου Πατινάκου Πανεπιστημίου 47 καὶ Πεσμαζόγλου 9 ΑΘΗΝΑ.

Ἄπὸδ. Νο 362

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΓΕΡΟΥ

Εἰδικὴ Διδακτικὴ τῶν Γλωσσικῶν μαθημάτων

Δύο τόμοι

Δραχμ. 240

Στέλνεται ἐπὶ ἀντικαταβολῆς

Εὐσ. Θ. Γέρου

Κορίνθου 14, Νέα Κηφισιά

Ἀθήνας, Τηλ. 8081106

ΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Ἡ Διοίκηση τῆς Διδακλικῆς Ὀμοσπονδίας Ἑλλάδος, ἔδωσε στή δημοσιότητα στίς 26 καί 27 Φεβρουαρίου 1976, τίς παρακάτω ἀνακοινώσεις.

1η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ἡ Διδακλική Ὀμοσπονδία Ἑλλάδος ἀνακοινώνει:

Με δικαιολογημένη ἀγανάκτηση οἱ Λειτουργοί τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως παρακολουθοῦν τὰ πλῆγματα πού καταφέρει τὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν στήν κοινή συμφωνία Κράτους καί Ὑπαλλήλων, γιά ἕνα πιά δίκαιο μισθολόγιο, γιά ὄλους τοὺς Δημοσίου Ὑπαλλήλους.

Με τίς πρόσθετες παροχές πού ἀρχισε νὰ δίνει καί θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ δίνει σέ ὀρισμένες προνομιούχες δημοσιοὑπαλληλικές τάξεις, φαίνεται πὼς τὸ Ὑπουργεῖο εἶναι ἀποφασισμένο νὰ πετάξῃ στὸν κάλαθο τῶν ἀχρήστων τὴν συμφωνία πού ὑπόγραψε μὲ τοὺς ὑπαλλήλους.

Τὸ γνωστὸ πρακτικὸ πού φέρει τίς ὑπογραφὰς ἐκπροσώπων τοῦ Κράτους καί τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων καί πού ἀσκοποῦσε νὰ θάλῃ τέρμα στήν ἐπιδοματικὴ τακτικὴ καί νὰ τοποθετήσῃ τὸ μισθολόγιο τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων σὲ δικαιότερη θάση, μὲ πρῶτο ὄμμα τὴν ἐξίσωση τῶν ἐπιδομάτων στὸ ὕψος τῶν 2.000 δραμῶν, δὲ σάθῃκε ἱκανὸ νὰ συκράσῃ τὸν κ. Ὑπουργὸ Οἰκονομικῶν, ἀπὸ τὴν συνέχιση τῆς χορηγίως ἐπιδομάτων.

Με τὴ διαφορά πὼς, αὐτὴ τὴ φορά, οἱ ἀρμόδιοι τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν φρόντισαν νὰ παρουσιάσουν τὰ χορηγούμενα ἐπιδοματὰ μὲ τὴν ἀβά μορφὴ τῆς ὑπερρωρικῆς ἀποζημιώσεως. Καί γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ, ἐπίσησαν καινούργιους ὁρους. «Αποζημιώσις διὰ προσφερομένην οἰκίαν ἔργασίαν ἐν τῷ γραφεῖῳ» κ.ά.

Αὐτὸ ὅμως δὲν πρόκειται νὰ ξεγελάσῃ κανέναν.

Ἡ Διοίκηση τῆς Δ.Ο.Ε. καλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δώσῃ στὴ δημοσιότητα ὅλα τὰ στοιχεία καί νὰ πληροφόρησῃ τὸν φορολογούμενον Ἑλληνικὸ Λαόν.

1. Μὲ πόσα διεσκατομύρια δραχμῆς ἐπιβαρύνεται ὁ Κρατικὸς Προϋπολογισμός, γιά ὑπερρωρικὰ ἀποζημιώσις.

2. Ποῖοι παίρνουν τίς ὑπερρωρικὰ ἀποζημιώσις καί γιά ποία προσφερομένη ἔργασια.

3. Πὼς συμβαίνει, στήν τέρμα αὐτὴ διανομὴ τοῦ δημοσίου χρήματος, ὁ δάσκαλος, πού προσφέρει πράγματι ὑπερρωρικὰ ἔργασια, νὰ μὴ παίρνῃ οὔτε μίαν δραχμὴ, ὅπως δὲν παίρῃ οὔτε μίαν δεκάρα ἀπὸ τὸ εἰδικὸ ἐπίδομα τοῦ Ν. 22) 75, ἀπὸ τὸ ὅποιο μεθοδεύτηκε νομοθετικὰ ἡ ἐξάφραση τοῦ.

Οἱ 30.000 δάσκαλοι πού καλύπτουν καί τὴν τελευταία γωνία τῆς Χώρας μας δηλώνουν πὼς δὲν πρόκειται νὰ μείνουν ἀπὸ θεατὸς στίς ποικιλώμενες παροχές τῶν ἄλλων ὑπαλληλικῶν Κλάδων. Εἶναι ἀσφασισμένοι νὰ μὴν δεχτοῦν ἀδιαμαρτύρητα τὴν

ὑπότιση καί τὸν ἐπιαιγμό. Θὰ διεκδικήσουν μὲ ἀποφασιστικὴ δύναμη τοὺς ἀνήκει.

Ἡ Διοίκηση τῆς Δ.Ο.Ε. καλεῖ ὄλους τοὺς Διδακλικοὺς Συλλόγους τῆς Χώρας νὰ ὀρισκῶνται σὲ ἑτοιμότητα, προκειμένου ὁ Κλάδος νὰ ἀποδύθῃ σὲ σκληρὸ καί ἀποφασιστικὸ ἀγῶνα, γιά τὴ διεκδίκηση τῶν δικαίων αἰτημάτων του.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Ἀθήνα 27.2.1976

2η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ἡ Διοίκηση τῆς Διδακλικῆς Ὀμοσπονδίας μὲ ἀφορμὴ τίς συζητήσεις τῆς Βουλῆς, γύρω ἀπὸ τὰ ἐπιδοματὰ τῶν ὑπαλλήλων, προβαίνει στήν παρακάτω ἀνακοίνωση:

Εἶναι λυπηρὸ ν' ἀκούεται καί νὰ ἐπιχειρήσῃ ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ἔθνη ἀντιπροσωπεῖα ἡ καθιέρωση τῆς ἀρχῆς τῶν διακρίσεων μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων, πᾶσι στὸ θέμα τῆς ἐπιδοματικῆς μεταχειρίσεως τους.

Τὸ μόνον ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὴν ἐπιδοματικὴ αὐτὴ πολιτικὴ, θὰ εἶναι οἱ ἀλυσιδωτὲς ἀντιδράσεις τῶν διαφόρων Κλάδων πού συγκρινόμενοι μὲ ἄλλους θὰ θεωροῦν τὸν ἑαυτὸ τους ἀδικημένον.

Τὴν εὐθύνη γιά ὅλη αὐτὴ τὴν οικονομικὴ ἀναρχία πού ἀρχισε νὰ δημιουργεῖται τὴν ἔχει τὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν, πού δὲ δίνει πλήρη οικονομικὰ στοιχεῖα γιά τὴν ἀποδοχὴ τῶν διαφόρων Κλάδων, ὥστε καί ἡ ἔθνη ἀντιπροσωπεῖα νὰ διαφωτισθῇ καί ὁ φορολογούμενος Ἑλληνικὸς Λαὸς νὰ μὴ μὴ κρινῇ πού ἀκριβῶς θρίσκειται ἡ ἀλήθεια.

Μόνον εἶται θὰ σταματήσῃ ἡ δημογραφία καί ἡ παρακλίση τῆς Κοινῆς Γνώμης ἀπὸ κείνους πού ἔχουν συμφέρον νὰ τὴν καλλιεργοῦν.

Τὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν μὲ τὴν ἐπίμονη ἀρνήσῃ του σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις καί μὲ τὴν ἐνοχὴ σὴν τὸν ἄλλες, ἐνεῖ ὑπονομιεύει τὰ θεμέλια τῆς γαλήνης καί τῆς ἐνότητος τοῦ δημοσιοὑπαλληλικοῦ κόσμου. Πολὺ γρήγορα θὰ διαπιστώσῃ ὅτι ἐὸ σπείριον ἀνέμους, θερίζει θεῖλλας.

Ἡ Δ.Ο.Ε. ζητᾷ τὴν παρέμβαση τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, γιά μίαν δίκαιη καί ἴση ἐπιδοματικὴ μεταχείριση τῶν ὑπαλλήλων, πρὶν ἀρχίσουν οἱ ἀλυσιδωτὲς ἐκρήξεις ἀπὸ τὴν ὀψία πού ἀναφεῖ τὸ Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν, μὲ τὴν τακτικὴν του.

Ἡ ἀναταραχὴ στὸ χῶρον τῆς Δημοτικῆς ἐκπαίδευσως πρέπει νὰ θεωρηθῇ θέσθαι, ἀνὴ Κυβέρνηση δὲν ἀντιμετωπίσῃ δίκαια τὸ θέμα τῆς ἐπιδοματικῆς μεταχειρίσεως τῶν δασκάλων.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Πανελλαδικὴ ἀποχὴ τῶν σπουδαστῶν Παιδ. Ἀναδραμιῶν - Νηπιαγωγῶν

Οἱ σπουδαστὲς τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καί Σχολῶν Νηπιαγωγῶν τῆς χώρας κατέθεσαν σὲ τριήμερη προειδοποιητικὴ ἀποχὴ στίς 2-3-4 Φεβρουαρίου 1976 ἀπὸ τὰ μαθήματά τους, σὲ ἐνδειξη διαμαρτυρίας γιά τὴ μὴ ἐπίλυση τῶν αἰτημάτων τους. Οἱ σπουδαστὲς τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καί τῶν σχολῶν Νηπιαγωγῶν ζητοῦν:

* Τετραετὴ φοίτηση καί ἔνταξη τῶν σχολῶν στὰ Πανεπιστήμια.

* Ἀναμόρφωση τοῦ περιεχομένου σπουδῶν.

* Κατοχύρωση τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἀσύλου.

* Ἐκδημοκρατισμὸ θεσμοῦ καί προσωπῶν.

* Ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη.

* Χορήγηση σπουδαστικῶν δανείων.

* Ἀκόμη οἱ σπουδαστὲς διαρτύνουν

ταί γιά τὸ σύστημα λειτουργίας τῶν σχολῶν, γιὰ τὸ αὐτὸ εἶναι καθαρὰ γυμνασιακὸ (ἀποσυλλογία, ὑποχρεωτικὴ φοίτηση, διαχωρισμοὶ σπουδαστῶν ἀπὸ τίς σπουδαστρίες κ.λ.π.). Γιά τὰ παραπάνω θέματα ἔγινε τὴν περασμένη Κυριακὴ 8 Φεβρουαρίου συγκέντρωση τῶν σπουδαστῶν στὴν αἴθουσα τελετῶν τῆς Μαρσαλείου Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας, στὴν ὅποιαν παρευρέθηκαν καί ἐκπρόσωποι διαφόρων ὀργανώσεων. Ἐκπρόσωπος τῶν σπουδαστῶν ἀνέλυσε μὲ σαφήνεια τὰ θέματά τους καί δηλώθηκε ἡ ὑποστηρικτὴ ὁλοῦν γιά τὴ συνέχιση τοῦ ἀγῶνα μέχρι τῆς ἐπίλυσης τῶν προβλημάτων τους.

Ἐκ μέρους τῆς Δ.Ο.Ε. παρευρέθηκαν οἱ συνάδελφοι Στυλιανὸς Τσαϊρλίης, Κυριάκος Γεωργιάδης, Φώτιος Παπαφωτίου καί Ἀθανάσιος Λύκος ὁ ὁποῖος καί ἐχαίρησε τὴ συγκέντρωση τῶν σπουδαστῶν.

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

ΓΙΑΝΝΗ Ν. ΒΑΓΕΝΑ

Στίς 15 Μαρτίου, ἡ Πανεπειρωτικὴ (Συν)δία Ἑλλάδος, ὀργανώνει ἔκθεση Ζωγραφικῆς, τοῦ γνωστοῦ ζωγράφου (διδ)λου Γιάννη Ν. Βαγενά, στὸ Πνευματικὸ τῆς Κέντρο, Κλεισθένους 15 (ὀπισθεν Δημαρχείου).

Ἡ ἔκθεση θὰ εἶναι ἀνοικτὴ ἐπὶ 20 ἡμέρων. Ὁ κ. Βαγενᾶς, γνωστὸς ἀπὸ ἄλλες ἐκθέσεις του (ὀμαδικὲς καί ἀτομικὲς στὴν ἐπαρχία, Πειραιᾶ καί Ἀθήνα) καί ἀπὸ τίς εὐνοϊκῆς κριτικῆς τοῦ Τύπου, θὰ παρουσιάσῃ τελευταία του ἔργασια μὲ τοπία ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, ἀνθογραφίες, προσωπογραφίες, συνθέσεις κλπ.

Τὰ ἔγκαινα θὰ γίνον τὴ Δευτέρα 15 Μαρτίου καί ὥρα 7.30 μ.μ.

Η Π.Ε.Α.Δ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΣ

Ἐμεῖς οἱ ἀδιόριστοι δάσκαλοι καί νηπιαγωγοὶ χαιρετίζουμε τὸ δίκαιον ἀγῶνα τῶν σπουδαστῶν καί σπουδαστριῶν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καί Σχολῶν Νηπιαγωγῶν ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

Πιστεύουμε, πὼς τὰ προβλήματά τους, τὴ ρελετίωση τοῦ περιεχομένου καί τῶν συλλογῶν σπουδῶν τῆς Πανεπιστημιακῆς μόρφωσης, τῆς διευρύνσεως τῶν δημοκρατικῶν καταχτήσεων στὸ χῶρον τῆς παιδείας στίς ἀσυγκριμμένες συνθήκες, εἶναι σ' ἀμεση, σχέση καί μὲ τὰ δικά μας προβλήματα.

Ἐχομε συνειδητοποιήσει, πὼς τὰ προβλήματα αὐτὰ μποροῦν νὰ λυθοῦν μὲ ἀγωνιστικὲς διεκδικήσεις. Δηλώνουμε πλήρη συμπάρασταση σὲ κάθε τους ἀγῶνα, πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση.

Ἀθήνα 3 Φεβρᾶρη 1976

Πανελλήνια Ἐνωσὴ Ἀδιόριστων Δασκάλων

Τὸ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Α.Δ

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Με πρωτοβουλία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διδ. Συλλόγου Ἀργολίδος ἔγινε στίς 31 τοῦ Γενάρη ἡμέρα Σάββατο καί ὥρα 10 τὸ ὄραδον, συγκέντρωση στίς Μυκῆνες τῶν συναδέλφων - δασκάλων καί νηπιαγωγῶν, στὸ ἐξοχικὸ κέντρο «Μυκῆνες».

Στὴ συγκέντρωση παρευρέθηκαν ὁ κ. Οἰκονομολόγος Ἡλ. Βουλευτῆς Ἀργολίδος ὁ κ. Ἀθανάσιος Κωνσταντίνου Διοικητὴς τοῦ Κ.Ε.Μ.Χ. Ναυπλίου ὁ κ. Μπόνης Δ. Δήμαρχος Ἀργους ὁ κ. Ρηγόπουλος Ἐπιθεωρητὴς Ἀργολίδος, ὁ κ. Νάντης Ἀριστ. Ὑγειονομικὸς Ἐπιθ)τῆς Ἀργολίδος καί 120 περίπου συνάδελφοι.

Μίλησε γιά τοὺς «τρεῖς Ἰεράρχες» ὁ συνάδελφος καί ταμίας τοῦ Συλλόγου κ. Ν. Καράθελος.

Ἐκ μέρους τῆς Δ.Ο.Ε. παρευρέθηκαν οἱ κ. Ἀθανάσιος Λύκος, Ἀθανάσιος Παπανικόλαος καί Κυριάκος Γεωργιάδης.

Μέσα σὲ μίαν ἀτύσφαира ἐγκαρδιότητας καί συναδέλφωσης ἐπακολούθησε συνεστίαση.

Τὴν ἐπόμενη μέρα ἔγινε συγκέντρωση τῶν δασκάλων στὸ Α' Δημ. Σχ. Ἀργους γιά τὴν ἐνημέρωσή τους, πάνω στὸ Σχέδιο Νόμου καί στὰ διδακτικὰ προβλήματα.

Στὸ ἐπόμενο Διδακτικὸ Βῆμα, πού θὰ κυκλοφορήσῃ μεταξὺ 15-20 τοῦ Μάρτη, θὰ δημοσιεύσουμε:

* Τίς ὑπόλοιπες προαγωγῆς τῶν συναδέλφων στὸν 4ο βαθμό.

* Τὸ σχέδιο γιά τὴν καταστατικὴ τῶν συλλογῶν.

* Τὰ νέα διοικητικὰ συμβούλια.

* Εὐχαριστίες, φηφίσματα κ.α. καθώς καί ἄλλη ἐνδιαφέρουσα ὄλη!